

303.331
ค/4800
3.3

การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ

ปริญญานิพนธ์
ของ
สอางศรี ธรรมโชติ

2 - ก.ค. 2542

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
พฤษภาคม 2542
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

443207

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้วเห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

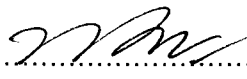
คณะกรรมการควบคุม

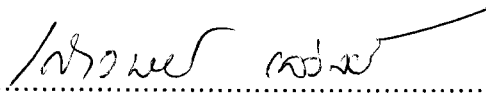
.....  ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา)

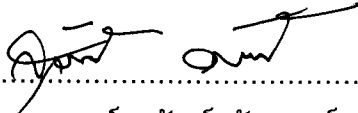
.....  กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น)

คณะกรรมการสอบ

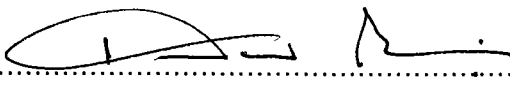
.....  ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา)

.....  กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น)

.....  กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย)

.....  กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....  คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 14 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2542

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จเรียบร้อยได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พিতร์ ทองชั้น กรรมการ ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ การศึกษาวิจัยการเรียบเรียงและการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการกองเผยแพร่ กรมพัฒนาชุมชน นายธานี แสงเข็ม นายอำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น นายพยัฒน์ ชาญประเสริฐ ดร. ชัยพฤษก เสรีรักษ์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ให้ความอนุเคราะห์ ตรวจสอบเครื่องมือ และให้คำแนะนำแก้ไข

ขอขอบพระคุณท่านผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ พัฒนาการชัยภูมิ และคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านจังหวัดชัยภูมิ ให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี

สุดท้ายขอขอบคุณแม่ฝอยทอง ธรรมโชติ ที่ให้กำลังใจในการช่วยเหลือในการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้ สำเร็จด้วยดี คุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องสักการะแด่ บิดา มารดา คุณครู – อาจารย์ทุก ๆ ท่าน ด้วยความเคารพเป็นอย่างยิ่ง

สอางศรี ธรรมโชติ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
สภาพทั่วไปของจังหวัดชัยภูมิ.....	6
ความหมาย ความสำคัญ และชนิดของเยาวชน.....	9
ความเป็นมาของการพัฒนาเด็กและเยาวชน.....	12
กรอบและทิศทางการพัฒนาเด็กและเยาวชน.....	15
รูปแบบและโครงสร้างการบริหารพัฒนาเด็กและเยาวชนของไทย.....	17
บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน (กยม.).....	19
การปฏิบัติงานและที่มาของกิจกรรม.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	29
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	30
ประชากรกลุ่มตัวอย่าง.....	30
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
การสร้างเครื่องมือ.....	31
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน.....	34

บทที่	หน้า
ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับการปฏิบัติงาน.....	36
ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงาน.....	81
ตอนที่ 4 วิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....	107
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	117
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	117
วิธีดำเนินการวิจัย.....	117
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	117
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	118
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	118
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	118
การอภิปรายผล.....	124
ข้อเสนอแนะ.....	129
บรรณานุกรม.....	130
ภาคผนวก.....	134
ภาคผนวก ก. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	135
ภาคผนวก ข. หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	140
ภาคผนวก ค. แบบสอบถามการวิจัย.....	142
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	151

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและคำร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน.....	35
2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เยาวชนหมู่บ้าน โดยรวมและรายด้าน.....	36
3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เยาวชนหมู่บ้าน โดยรวม รายด้านและรายข้อ.....	37
4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เยาวชนหมู่บ้าน ที่เป็นเพศชาย โดยรวม และเป็นรายด้าน.....	41
5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เยาวชนหมู่บ้าน ที่เป็นเพศชาย โดยรวม รายด้านและรายข้อ.....	42
6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เยาวชนหมู่บ้าน ที่เป็นเพศหญิง โดยรวม และรายด้าน.....	46
7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เยาวชนหมู่บ้าน ที่เป็นเพศหญิง โดยรวม รายด้านและรายข้อ.....	47
8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เยาวชนหมู่บ้าน ที่มีอายุ 15 – 20 ปี โดยรวม และรายด้าน.....	51
9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เยาวชนหมู่บ้าน ที่มีอายุ 15 – 20 ปี โดยรวม รายด้านและรายข้อ.....	52
10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เยาวชนหมู่บ้าน ที่มีอายุ 21 – 25 ปี โดยรวม และรายด้าน.....	56
11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เยาวชนหมู่บ้าน ที่มีอายุ 21 – 25 ปี โดยรวม รายด้านและรายข้อ.....	57
12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เยาวชนหมู่บ้าน ที่มีวุฒิการระดับประถมศึกษา โดยรวม และรายด้าน.....	61
13 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เยาวชนหมู่บ้าน ที่มีวุฒิการระดับประถมศึกษา โดยรวม รายด้านและรายข้อ..	62
14 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เยาวชนหมู่บ้าน ที่มีวุฒิการระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่า โดยรวม และรายด้าน..	61

15	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เยาวชนหมู่บ้าน ที่มีวุฒิการระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่า โดยรวม รายด้าน และรายชื่อ.....	67
16	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประธาน โดยรวม และรายด้าน.....	71
17	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประธาน โดยรวม รายด้านและรายชื่อ....	72
18	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่เลขานุการ โดยรวม และรายด้าน.....	76
19	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่เลขานุการ โดยรวม รายด้านและรายชื่อ.	77
20	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน.....	81
21	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามเพศ ด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ.....	82
22	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามเพศ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ.....	84
23	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามเพศ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์.....	86
24	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามเพศ ด้านกิจกรรมบำรุ้งศาสนาและวัฒนธรรม.....	87
25	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน.....	88
26	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามอายุ ด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ.....	89
27	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามอายุ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ.....	91
28	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามอายุ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์.....	93
29	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามอายุ ด้านกิจกรรมบำรุ้งศาสนาและวัฒนธรรม.....	94

30	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามวุฒิ การศึกษา โดยรวมและรายด้าน.....	95
31	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามวุฒิ การศึกษา ด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ.....	96
32	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามวุฒิ การศึกษา ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ.....	98
33	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามวุฒิ การศึกษา ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์.....	100
34	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามวุฒิ การศึกษา ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม.....	101
35	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามตำแหน่ง หน้าที่ของคณะกรรมการ โดยรวมและรายด้าน.....	102
36	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามตำแหน่ง หน้าที่ของคณะกรรมการ ด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ.....	103
37	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามตำแหน่ง หน้าที่ของคณะกรรมการ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ.....	104
38	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามตำแหน่ง หน้าที่ของคณะกรรมการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์.....	105
39	เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามตำแหน่ง หน้าที่ของคณะกรรมการ ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม.....	106
40	ค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ด้านกิจกรรมส่งเสริม อาชีพ.....	107
41	ค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ด้านกิจกรรมกีฬาและ นันทนาการ.....	109
42	ค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญ ประโยชน์.....	111
43	ค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนา และวัฒนธรรม.....	113
44	ค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ด้านอื่น ๆ.....	115

ภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	โครงสร้างคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน (กมย.).....	20
---	---	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเปลี่ยนแปลงของประเทศที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการทหาร แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนำมาซึ่งความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศก็ตาม แต่ขณะเดียวกันก็ส่งผลกระทบก่อให้เกิดปัญหาขึ้นมากมาย (ชัยณรงค์ หนูนุกัถิ. 2535 : 72) และสร้างความเดือดร้อนให้คนและสังคมอย่างต่อเนื่องมาตลอด โดยไม่มีแผนการแก้ปัญหา การพัฒนาประเทศที่ผ่านมาให้ความสำคัญเพียงบางด้านโดยเฉพาะด้านวัตถุ แต่ละเลยด้านจิตใจ ซึ่งหมายถึงมิติทางวัฒนธรรม ความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจไม่ได้ช่วยให้สังคมหลุดพ้นจากภาวะของความด้อยพัฒนา การพัฒนาที่ไม่สมดุลก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำส่วนต่าง ๆ ของสังคม เช่น ระหว่างเมืองกับชนบท หรือภาคเกษตรกรรมกับภาคอุตสาหกรรม เป็นต้น นอกจากนั้นการแย่งชิงทรัพยากรทางธรรมชาติระหว่างภาคเศรษฐกิจและสังคม ยังก่อให้เกิดปัญหารูปธรรมจำนวนมากให้แก่ชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะชนบท เช่น การเอารัดเอาเปรียบ การสูญเสียที่ทำกิน ภาวะหนี้สิน ความยากจน การล่มสลายของระบบการผลิตภาคเกษตรกรรม และองค์การในระดับต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นครอบครัวหรือชุมชน เพราะเกิดการอพยพย้ายถิ่นเพื่อการรับจ้างแรงงาน ด้วยเหตุผลและสถานการณ์ดังกล่าวมีผลกระทบโดยตรงต่อเด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวที่บิดามารดายากจน ซึ่งไม่สามารถจะให้การอบรมเลี้ยงดูตลอดจนให้การศึกษาได้ เด็กเหล่านี้ก็จะ เป็นปัญหาของสังคมที่รัฐบาลจะต้องมีหน้าที่แก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ลดน้อยลง (พยุงค์ดี จันทรสุรินทร์. 2535 : 29 – 30)

เด็กและเยาวชนเป็นพลังที่สำคัญในการจะพัฒนาเศรษฐกิจและการปกครองของประเทศในอนาคต เนื่องจากเด็กและเยาวชนเป็นประชากรกลุ่มใหญ่ คือ ประมาณสองในสามของประชากรทั้งประเทศ การพัฒนาเด็กและเยาวชนจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นและเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการอย่างกว้างขวาง ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรด้านอื่น ๆ นอกจากนั้น ในปัจจุบันเด็กและเยาวชนได้ทอดทิ้งขนบธรรมเนียมประเพณีและหันไปนิยมวัฒนธรรมต่างชาติที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น กลุ่มมีการศึกษาส่วนใหญ่จะมีความหลงใหลและผูกพันกับวัฒนธรรมต่างชาติมากกว่าคนกลุ่มอื่น ทั้งนี้เนื่องจากขาดการสืบทอดทางวัฒนธรรมระหว่างสมาชิกในครอบครัวอย่างถูกต้อง และขาดความรู้สึกชาตินิยม ขาดวินัย ขาดคุณลักษณะความเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี เนื่องจากขาดการส่งเสริมให้ทำงานเป็นกลุ่ม และให้มีการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมเท่าที่ควร นอกจากนั้นเด็กและเยาวชน ยังมีความแตกแยกในอุดมการณ์ทางการเมือง

ทั้งนี้ระหว่างกลุ่มเยาวชนด้วยกันเอง และกลุ่มบุคคลอื่น ทั้งนี้เนื่องมาจากขาดความเข้าใจในเรื่องการเมือง อีกทั้งเยาวชนในบางท้องที่มีความแตกต่างกันในทางวัฒนธรรม จึงเป็นเหตุให้ไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน และเป็นปัญหาในด้านการปกครอง จึงเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่ต้องให้ความสนใจต่อการแก้ปัญหาเด็กและเยาวชน (สุมาลี วาณิชโรดม. 2535 : 28)

จากความสำคัญของเยาวชนดังกล่าวแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2525 - 2529) จึงกำหนดให้มีการจัดตั้งองค์การบริหารเยาวชนขึ้นในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด เพื่อทำหน้าที่บริหารโครงสร้างของเยาวชน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. 2524 : 1 - 53) และคณะรัฐมนตรีมีมติให้กระทรวงมหาดไทย กรมการพัฒนาชุมชน รับผิดชอบจัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบลให้ครบทุกตำบล เพื่อให้เป็นศูนย์กลางในการป้องกันส่งเสริมและพัฒนาเยาวชน แต่การพัฒนาชุมชนดำเนินไปไม่ได้เต็มที่ หากปราศจากความร่วมมืออย่างแท้จริงจากเยาวชน ดังนั้นกรมการพัฒนาชุมชน จึงได้จัดตั้งคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน (กยม.) โดยมีคณะกรรมการเยาวชนร่วมเป็นกรรมการเพื่อดำเนินกิจกรรมตามความต้องการของชุมชน(กรมการพัฒนาชุมชน. 2538 : 35)

คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน (กยม.) เป็นคณะทำงานบริหารงานพัฒนาเยาวชนของหมู่บ้าน ซึ่งเป็นองค์กรย่อยของศูนย์เยาวชนตำบล คณะกรรมการได้รับเลือกตั้งจากสมาชิกเยาวชนในหมู่บ้านให้ทำหน้าที่บริหารงานเยาวชนของหมู่บ้านในการพัฒนาเยาวชนและชุมชนรวบรวมปัญหาและความต้องการของเยาวชนในหมู่บ้าน เพื่อเสนอที่ปรึกษาคณะกรรมการกลุ่มเยาวชนหมู่บ้าน ให้ความร่วมมือประสานงานในด้านการพัฒนาเยาวชนกับคณะกรรมการหมู่บ้านสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการ ตลอดจนหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในระดับหมู่บ้าน ประชาสัมพันธ์เผยแพร่งาน เป็นคณะกรรมการกลางในการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมพัฒนาเยาวชนของหน่วยงานราชการ และหน่วยงานภาคเอกชน องค์กรหาทุนของกลุ่ม เพื่อใช้ในการดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาเยาวชนของหมู่บ้าน (กองพัฒนาเยาวชน กรมการพัฒนาชุมชน. 2539 : 28)

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (2539 : 4) ได้ศึกษาและสำรวจการดำเนินงานกิจกรรมของเยาวชน พบว่า มีปัญหาและอุปสรรค ดังนี้

1. จำนวนสมาชิกศูนย์เยาวชนตำบลยังมีน้อยเมื่อเทียบกับเยาวชนไทยชนบททั่วประเทศซึ่งมีถึง 29.04 ล้านคน

2. เยาวชนชนบทมีการเคลื่อนย้ายแรงงาน เพื่อหางานทำในเขตเมืองใหญ่ หรือในกรุงเทพมหานครเพิ่มมากขึ้น โดยเข้ามาประกอบอาชีพเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการประกอบอาชีพดั้งเดิมของครอบครัว ประกอบกับค่านิยมของผู้ปกครองเยาวชนในบางพื้นที่ที่ต้องการมีฐานะดี จึงผลักดันให้เยาวชนในชนบทเข้ามาประกอบอาชีพที่ไม่เหมาะสมถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้างและเกิดการละเมิดสิทธิของเยาวชนในรูปแบบต่าง ๆ

3. เยาวชนชนบทมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพตลอดปี มีรายได้เฉลี่ยเพียงวันละ 20 - 30 บาท (ปีละ 7,100 - 10,950 บาท/คน)

4. ศูนย์เยาวชนตำบลยังไม่เป็นที่ยอมรับขององค์กรประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ เท่าที่ควร

5. การสนับสนุนงบประมาณประจำปียังไม่เพียงพอ กิจกรรมบางกิจกรรมยังไม่สอดคล้องกับปัญหาความต้องการและสถานการณ์ของเยาวชนในแต่ละพื้นที่

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ในจังหวัดชัยภูมิ เนื่องจากหากสามารถทราบถึงการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านว่าเป็นอย่างไรบ้าง คงจะยังผลให้หน่วยงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงความสำคัญของกิจกรรมการพัฒนาเยาวชน และให้การสนับสนุนส่งเสริมทั้งในด้านบุคลากร เงินงบประมาณ ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานให้มากขึ้น รวมทั้งการกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของการจัดกิจกรรมส่งเสริมเด็กและเยาวชนไว้ให้ชัดเจน อันจะเป็นแนวทางให้ผู้ปฏิบัติสามารถปฏิบัติงานได้อย่างคล่องตัวเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ ใน 4 กิจกรรม คือ กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ กิจกรรมกีฬา - นันทนาการ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม

2. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ วุฒิทางการศึกษา และตำแหน่งหน้าที่

3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิบัติของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของเยาวชนในชุมชน

2. ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

3. ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คงเป็นแนวทางสำหรับประสานการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานที่มีการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่สัมพันธ์กับการพัฒนาชุมชน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. พื้นที่ การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาในเขตท้องที่จังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย 15 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ 124 ตำบล 1,375 หมู่บ้าน

2. ประชากร ประชากรในการศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน (กยม.) ในท้องที่จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 11,403 คน

3. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้มาจากกลุ่มประชากร 11,403 คน ที่เป็นกรรมการ ซึ่งการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้มาโดยการเปิดตารางประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608 - 609) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 380 คน ซึ่งทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Random Sampling)

4. ตัวแปรที่ศึกษา มีดังนี้

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ คุณลักษณะของเยาวชน แบ่งเป็น

4.1.1 เพศ แบ่งเป็น

- 1) เพศชาย
- 2) เพศหญิง

4.1.2 อายุ

- 1) อายุระหว่าง 15 - 20 ปี
- 2) อายุระหว่าง 21 - 25 ปี

4.1.3 วุฒิทางการศึกษา

- 1) ประถมศึกษา
- 2) มัธยมศึกษาและสูงกว่า

4.1.4 ตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน

- 1) ประธาน
- 2) เลขานุการ

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ในจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งจำแนกเป็น 4 กิจกรรมคือ

4.2.1 กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ

4.2.2 กิจกรรมกีฬา-นันทนาการ

4.2.3 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

4.2.4 กิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เยาวชน หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี และยังไม่ได้สมรส
2. การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน หมายถึง การที่เยาวชนในหมู่บ้านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการสำรวจและเก็บข้อมูล การวางแผน การดำเนินงานการประชาสัมพันธ์ และการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะเยาวชนที่ดำรงตำแหน่งประธาน และเลขานุการ และจำแนกกิจกรรมต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
 - 2.1 กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ หมายถึง กิจกรรมที่คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านจัดขึ้น โดยส่งเสริมประสานงานและจัดให้มีการฝึกอบรมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับด้านอาชีพ
 - 2.2 กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านจัดขึ้นโดยส่งเสริมและประสานงานให้เยาวชนในหมู่บ้านได้เล่นกีฬาและรู้จักพักผ่อนหย่อนใจ รู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ตลอดจนการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนระหว่างหมู่บ้าน
 - 2.3 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หมายถึง กิจกรรมที่คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านจัดขึ้นโดยส่งเสริมชักนำให้เยาวชนอาสาทำงานด้านสาธารณประโยชน์ของหมู่บ้านตำบล
 - 2.4 กิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม หมายถึง กิจกรรมที่คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จัดขึ้นโดยส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางศาสนาและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของหมู่บ้านตำบล
3. คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน (กยม) หมายถึง คณะกรรมการที่ได้รับการเลือกตั้งจากสมาชิกเยาวชนในหมู่บ้าน ให้ทำหน้าที่บริหารงานและจัดกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับสมาชิกกลุ่มและอยู่ในจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการตำแหน่งต่าง ๆ คือ ประธาน รองประธาน เลขานุการ ประธานส่งเสริมอาชีพ ประธานกีฬา-นันทนาการ ประธานบำเพ็ญประโยชน์ ประธานบำรุงศาสนา-วัฒนธรรม และคณะกรรมการฝ่ายละ 5 - 9 คน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จึงขอเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. สภาพทั่วไปของจังหวัดชัยภูมิ
2. ความหมาย ความสำคัญ และชนิดของเยาวชน
3. ความเป็นมาของการพัฒนาเด็กและเยาวชน
4. กรอบและทิศทางการพัฒนาเด็กและเยาวชน
5. รูปแบบและโครงสร้างการบริหารพัฒนาเด็กและเยาวชนของไทย
6. บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน (กยม.)
7. การปฏิบัติงานและที่มาของกิจกรรม
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สภาพทั่วไปของจังหวัดชัยภูมิ

1. ขนาดและที่ตั้ง จังหวัดชัยภูมิ ตั้งอยู่บริเวณใจกลางของประเทศไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 330 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 12,778.3 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 7,986,429 ไร่ มีเนื้อที่ใหญ่เป็นอันดับ 3 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นอันดับ 8 ของประเทศ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดเพชรบูรณ์
ทิศตะวันออก	ติดจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดนครราชสีมา
ทิศใต้	ติดจังหวัดนครราชสีมา
ทิศตะวันตก	ติดจังหวัดลพบุรี

2. สภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศ ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่ประมาณครึ่งหนึ่งของจังหวัดเป็นป่าไม้และภูเขา นอกนั้นเป็นที่ราบสูง บริเวณตอนกลางของจังหวัดเป็นที่ราบ มีพื้นที่ป่าไม้และเทือกเขาตั้งเรียงรายจากทิศตะวันออกไปจนถึงทิศตะวันตก ส่วนลักษณะ ภูมิอากาศ โดยทั่วไปมีอากาศหนาวจัดในฤดูหนาว คือหนาวสุด ประมาณ 11.4 องศาเซลเซียส และร้อนจัดในฤดูร้อน อากาศร้อนสูงสุดถึง 42 องศาเซลเซียส มีฝนตกปีหนึ่งประมาณ 107 วัน

3. การปกครองและประชากร การปกครอง ตั้งแต่ปี 2541 จังหวัดชัยภูมิ แบ่งเขตการปกครองส่วนภูมิภาค ออกเป็นจำนวน 15 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ แยกเป็น 124 ตำบล และแบ่งออกเป็น 1,375 หมู่บ้านโดยมีชื่ออำเภอ และกิ่งอำเภอ ดังนี้

- 1) อำเภอเมืองชัยภูมิ
- 2) อำเภอภูเขียว
- 3) อำเภอหนองบัวแดง
- 4) อำเภอเกษตรสมบูรณ์
- 5) อำเภอจัตุรัส
- 6) อำเภอกอนสาร
- 7) อำเภอแก้งคร้อ
- 8) อำเภอบำเหน็จณรงค์
- 9) อำเภอกอนสวรรค์
- 10) อำเภอเทพสถิต
- 11) อำเภอบ้านเขว้า
- 12) อำเภอบ้านแท่น
- 13) อำเภอหนองบัวระเหว
- 14) อำเภอภักดีชุมพล
- 15) อำเภอเนินสง่า
- 16) กิ่งอำเภอซับใหญ่

ประชากร จังหวัดชัยภูมิมีจำนวนประชากร ดังนี้ ประชากรรวมทั้งสิ้น 1,103,170 คน เป็นเพศชาย จำนวน 551,207 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 551,963 คน ซึ่งเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จำนวน 756 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2541 : 6)

4. ทรัพยากรธรรมชาติและอาชีพของประชากร จังหวัดชัยภูมิมีเนื้อที่ป่าไม้ประมาณ 1,923,595 ไร่ มีการขุดพบแร่ธาตุที่สำคัญหลายชนิด ได้แก่ ทองแดง ทองคำขาว เหล็กสินเธาว์ และโปแตช ในเขตอำเภอบำเหน็จณรงค์ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2539 : 2) มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ 4 สาย ซึ่งมีต้นกำเนิดจากเทือกเขาด้านตะวันตก ได้แก่ ลำน้ำชี ลำน้ำพรม ลำคันฉู และน้ำเชิญ

อาชีพของประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร ได้แก่ การทำนาในเขตที่ราบลุ่มแม่น้ำชี การปลูกพืชไร่ เช่น มันสำปะหลัง ข้าวโพด เลี้ยงสัตว์ อ้อย ปอแก้ว ถั่วเขียว ปศุสัตว์ที่สำคัญ ได้แก่ โค ไก่ เป็ด และยังมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ด้านการอุตสาหกรรมที่

สำคัญของจังหวัด ได้แก่ อุตสาหกรรมสิ่งทอ สิ่งถัก และเครื่องแต่งกาย อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากไม้ และเครื่องเรือนที่ทำจากไม้

5. การศึกษาและสาธารณสุข การศึกษา ในปี พ.ศ. 2538 จังหวัดชัยภูมิมีโรงเรียนระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษารวมทั้งสิ้น จำนวน 820 แห่ง มีห้องเรียนทั้งสิ้น จำนวน 8,760 ห้อง มีนักเรียนทั้งสิ้น จำนวน 198,711 คน มีครูจำนวน 9,955 คน มีสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา รวม 6 แห่ง มีนักศึกษา จำนวน 6,301 คน มีครูอาจารย์ จำนวน 308 คน มีวัดจำนวน 705 แห่ง มีพระภิกษุ จำนวน 4,557 รูป และมีสามเณร จำนวน 1,205 รูป

ด้านสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2538 จังหวัดชัยภูมิมีโรงพยาบาล จำนวน 18 แห่ง มีเตียงคนไข้จำนวน 725 เตียง มีแพทย์จำนวน 60 คน มีทันตแพทย์จำนวน 19 คน พยาบาลจำนวน 638 คน ผู้ช่วยพยาบาล จำนวน 28 คน

6. สถานที่ที่น่าสนใจ จังหวัดชัยภูมิมีโบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ สถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งเป็นสถานที่ที่น่าสนใจหลายแห่ง เช่น ศาลเจ้าพ่อพระยาแล ข้างในมีพระพุทธรูปสมัยทวารวดีประดิษฐานอยู่ มีน้ำตกตาดโตน ซึ่งเป็นน้ำตกที่สูงใหญ่ มีบึงแวงซึ่งเป็นบึงขนาดกลาง มีเนื้อที่ประมาณ 350 ไร่ มีเปิดน้ำที่อพยพมาจากที่อื่นประมาณ 4 หมื่นตัว มีพระใหญ่นครกาหลง มีพระธาตุหนองสามหมื่นเป็นโบราณสถานรูปพระธาตุเจดีย์ มีตะโกตัดบ้านเข้ที่สวยงามที่ชาวบ้านจัดจำหน่ายแก่ผู้สนใจ มีศูนย์ศิลปาชีพทุ่งกระมัง ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ มีผาแก้งบนภูเขาลานตา อยู่ในอำเภอนองบัวแดง มีเขื่อนจุฬาภรณ์ เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าขนาดใหญ่ มีวนอุทยานป่าหินงาม มีเขื่อนห้วยกุ่ม มีบึงละหานเป็นบึงธรรมชาติขนาดใหญ่มีพื้นที่กว่า 1 หมื่นไร่ มีปรางค์กู่บ้านแท่นที่ก่อด้วยศิลาแดง มีกำแพงศิลาแลงล้อมรอบ มีเขื่อนลำปะทาว เป็นเขื่อนที่ผลิตกระแสไฟฟ้าและเพื่อการเกษตรของประชาชน มีทิวทัศน์ที่สวยงาม มีโบราณสถานบ้านปะโค เป็นเจดีย์ก่ออิฐ ภายในบรรจุทองคำและเงิน มีถ้ำพระขนาดใหญ่อยู่บนเทือกเขาหัวแดง

7. คำขวัญประจำจังหวัดชัยภูมิ มีดังนี้

ชัยภูมิทิวทัศน์สวย	รวบป่าใหญ่
มีช้างหลาย	ดอกไม้งาม
ลือนามวีรบุรุษ	สุดยอดผ้าไหม
ใหญ่ทวารวดี	

สรุปได้ว่า จังหวัดชัยภูมิจัดอยู่ในประเภทจังหวัดที่มีขนาดใหญ่ มีพลเมือง 1 ล้านคน เศษ ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพทางด้านเกษตรกรรม ค้าขาย ทำเหมืองแร่ ทอผ้า และขายแรงงานทั้งภายในจังหวัดและที่อื่น ๆ ถึงแม้ว่าประชาชนส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่งก็

ตาม ยังมีผู้ที่ไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่งอยู่อีกมาก เกี่ยวกับศูนย์เยาวชนหมู่บ้านและตำบลจังหวัดชัยภูมิได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก และให้การสนับสนุนทั้งบุคลากร งบประมาณอื่นๆ ตามที่งบประมาณจะเอื้ออำนวย

ความหมาย ความสำคัญ และชนิดของเยาวชน

1. ความหมายของเยาวชน เยาวชนหรือวัยรุ่น หมายถึง บุคคลซึ่งยังไม่ได้สมรสและมีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ซึ่งเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อเชื่อมโยงระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ ซึ่งนักการศึกษาและนักจิตวิทยาถือว่าเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดในทุก ๆ ด้าน ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ เจตคติ และพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา หากวัยรุ่นปรับตัวได้ดีในทุก ๆ ด้าน ด้วยความเหมาะสมถูกต้องก็จะส่งผลให้วัยรุ่นนั้นเป็นวัยผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพทั้งบุคลิกภาพและวุฒิภาวะที่ดี เยาวชนหรือวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงมากมาย นักการศึกษาและนักจิตวิทยาจึงได้ให้ความหมายของเยาวชนหรือวัยรุ่นแตกต่างกันดังนี้

อิริคสัน (Erikson) กล่าวว่า เด็กวัยรุ่นจะเริ่มแสวงหาความรู้สึกลึกใหม่ จะต้องสู้กับความรูสึกเก่า ๆ ในปีแรกเริ่มของชีวิตที่ผ่านมาและตั้งตัวเป็นศัตรูกับประสบการณ์เก่า ๆ เหล่านั้น วัยรุ่นพร้อมที่จะมีอุดมการณ์ในการมองหาเอกภาพใหม่ ๆ ของเขา (ราตี เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2514 : 6)

ฟรอยด์ (Freud) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ยังมีสัญชาตญาณเดิม (ID) ที่แข็งแกร่ง ซึ่งต่อสู้กับความรู้ตัวตนตามเหตุผลที่ยังอ่อนแออยู่ ลักษณะของวัยรุ่น คือ การเอาตัวเองเป็นศูนย์กลางของจักรวาล และเป็นศูนย์กลางความสนใจของคนอื่นทั้งหมด เด็กวัยรุ่นจะสร้างความรู้สึกลึกอย่างเป็นที่รัก เป็นที่สนใจในขณะเดียวกันก็อาจจะอุทิศตัวเอง เพื่อสังคมอย่างมากเด็กวัยนี้เห็นแก่ตัวมาก วัตถุนิยม แต่ขณะเดียวกันก็จะมีอุดมการณ์เป็นคนมีคุณธรรมสูงมากลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ จะมีการเปลี่ยนแปลงในบางครั้ง เช่น กลายเป็นคนไม่มีสัมภาระ มองคนในแง่ร้าย (กรมพลศึกษา. 2538 : 4)

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ได้ให้ความหมายของเยาวชนไว้ว่า หมายถึง คนหนุ่มสาวที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ซึ่งเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต และสามารถช่วยสร้างเสริมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. 2529 : 75)

2. ความสำคัญของเยาวชน เนื่องจากเยาวชนมีเป็นจำนวนมากและกำลังอยู่ในวัยที่เต็มไปด้วยพลัง ทั้งทางกาย การเรียนรู้ และความคิด เยาวชนจึงมีความสำคัญและเป็นความหวังของชาติในด้านการธำรงและพัฒนาบรรทัดฐานวัฒนธรรม ด้านการพัฒนาสังคมให้มีความก้าวหน้า

ความเสมอภาคและความยุติธรรม และการสืบต่อความเป็นเอกราชของชาติ รวมทั้งการใช้วิจารณ์ ญาณในการปรับเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ เยาวชนผู้มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี เป็นผู้ที่อยู่ในช่วงชีวิตที่สามารถพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ สามารถใช้วิจารณ์ญาณโดยมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล โดยผ่านการปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ เยาวชนสามารถรับรู้ สภาพความเป็นจริงในสังคมเป็นกลุ่มแกนที่จะต้องเป็นทั้ง ผู้สืบเนื่องความเป็นไปของสังคมและ สามารถพัฒนาสังคม เป็นกลุ่มที่ผู้ใหญ่ในชาติจะต้องฝากความหวังในการจรรโลงคุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เพื่อที่คนไทยทั้งปวงจะได้มีชีวิตที่ดีโดยถ้วนทั่ว (สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. 2524 : 5)

3. ประเภทของเยาวชน

โดยพิจารณาจากลักษณะบุคลิกภาพเฉพาะ และองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของเยาวชน สามารถแบ่งเยาวชนออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. 2524 : 6)

3.1 ประเภทหัวอ่อน ในสังคมไทยปรากฏมีเยาวชนชนิดนี้อยู่มาก ลักษณะทั่ว ๆ ไปเป็นพวกที่อ่อนน้อมเชื่อฟังผู้ใหญ่ ไม่ได้เถียงขัดแย้งหรือมีความเห็นต่างไปจากที่สังคมวางกรอบไว้เป็นพวกที่มีค่านิยมของชีวิตเป็นไปตามพ่อแม่ และดำเนินรอยตามคำสั่งสอนที่ตกทอดมาจากบรรพบุรุษ กลุ่มนี้มีแนวโน้มที่จะแต่งงานเร็วกว่าวัยอันควร และมีบทบาทผู้ใหญ่เร็วกว่าปกติ เยาวชนพวกนี้เชื่อว่าเด็กดีต้องเป็นเด็กที่เชื่อฟังผู้ใหญ่และอยู่ในกรอบประเพณี ความเชื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านศาสนาหรือศีลธรรมมักจะลอกแบบมาจากพ่อแม่ทั้งสิ้น

3.2 ประเภทอุดมคติ มีหลายพวกด้วยกัน ซึ่งมีลักษณะย่อย ๆ แบ่งได้ 4 ประเภท ดังนี้

3.2.1 ประเภทหัวสมัยใหม่ ที่แสดงความไม่พอใจในสภาพของสังคมปัจจุบัน ตลอดจนสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ การเมือง พวกนี้ต้องการเห็นความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว และจะกระทำทุกวิถีทางที่จะนำความเปลี่ยนแปลงมาสู่สังคม ไม่ว่าจะเป็นการประท้วงเจียบ ๆ หรือการเดินขบวนพวกนี้จะทำงานหนักเพื่ออุดมการณ์ของตน จะมองสังคมในแง่ของแนวโน้มในการรวมอำนาจไม่ว่าในด้านไหน เยาวชนประเภทนี้มักจะพบมากในสังคมที่ให้เสรีภาพอย่างกว้างขวาง ในการปฏิบัติตนหรือเป็นพวกที่มีความกดดันทั้งจากภายในและภายนอกมากกว่าพวกอื่น

3.2.2 ประเภทหัวเก่า ซึ่งบุชชาการถ่ายทอดความคิดที่มีมาแต่ดั้งเดิม มีความผูกพันแน่นแฟ้นกับประเพณีเก่า ๆ เชื่อว่าหน้าที่สำคัญที่สุด คือ การดำรงรักษาสิ่งที่ตนมีอยู่ยึดถือ ค่านิยมเก่า ๆ อย่างเต็มที่ ถ้าจะทำอะไรเพิ่มเติมก็เป็นการเพิ่มเติมไปตามแนวเดิม ลักษณะเด็ก

ไทยในอดีตนั้นมีลักษณะดังกล่าวอยู่ไม่น้อย สมัยนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงไป แต่อย่างน้อยไม่มีการวิจัยที่แสดงแจ้งชัด

3.2.3 ประเภทนัก "อุดมคติ" ซึ่งมีความคิดว่าตนจะออกไปช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกันให้มากที่สุด พวกนี้มักจะเข้าร่วมองค์กรต่าง ๆ เช่น หน่วยงานอาสาพัฒนา เป็นต้น เขาต้องการทำตนให้เป็นประโยชน์โดยไม่คำนึงถึงความลำบากใด ๆ ทั้งสิ้น เพื่ออุดมคติอันสูงส่ง พวกนี้แตกต่างจากพวกแรกตรงที่จะไม่กระทำการรุนแรงเพียงแต่ต้องการออกไปช่วยสังคม ในขณะที่พวกแรกต้องการช่วยเปลี่ยนสังคมในเวลาเดียวกัน

3.2.4 ประเภทฮิปปี ซึ่งมีในสังคมที่เจริญทางวัตถุอย่างรวดเร็ว พวกนี้ต่อต้านการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุดังกล่าว โดยหันไปสู่การดำเนินชีวิตแบบง่าย ๆ ถือค่าทางด้านจิตใจว่ามีความสำคัญเหนือความเจริญทางวัตถุ พวกนี้จะแตกต่างกับพวกแรกในข้อที่ว่าจะไม่เข้าร่วมเปลี่ยนสังคม แต่พอใจจะดำเนินชีวิตอย่างสันโดษในกลุ่มหรือพวกของตนเท่านั้นในสังคมไทย ผู้มีแนวคิดนี้ก็คงมีแต่ไม่ทำตัวหรือแต่งตัวแบบฮิปปี ส่วนเยาวชนไทยที่แต่งตัวแบบฮิปปีส่วนใหญ่เป็นแต่เพียงการลอกเลียนแบบลักษณะภายนอกมากกว่าจะมีปรัชญาลึกซึ้ง

3.3 ประเภทรักสนุก ซึ่งมีความพอใจที่จะใช้ชีวิตเยาวชนให้คุ้มค่าและสนุกสนานที่สุดไม่ต้องการเข้าไปยุ่งกับสังคมหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาของสังคมในปัจจุบันพวกนี้มักจะไม่ค่อยแต่งงาน การแต่งงานสำหรับเขามีได้หมายความว่าเริ่มต้นชีวิตใหม่ แต่เป็นผลทางด้านความสะดวกสบายมากกว่า เขาจะทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อความสนุก "ไปวัน ๆ" เท่านั้น เช่น การทำงานจะปรากฏว่าไม่ได้ทำเพื่อตั้งหลักฐานของชีวิต ความมั่นคงของครอบครัว แต่ทำเพื่อหาเงินมาใช้จ่ายสำหรับความสนุกของตนเป็นส่วนใหญ่ ไม่ค่อยจะมีความรับผิดชอบในชีวิตอย่างจริงจัง เป็นพวกที่มีปรัชญาชีวิต "สนุกไปวัน ๆ"

3.4 ประเภทมีปัญหา ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่ากลุ่มอื่น มีลักษณะคล้ายกลุ่มรักสนุก แต่กลุ่มนี้จะทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งความสุข โดยทุกวิธีการไม่ว่าจะถูกกฎหมายหรือไม่ หรือรุนแรงขนาดไหนก็ตาม ความสนุกของกลุ่มนี้มักจะนำความเดือดร้อนมาสู่ผู้อื่นตลอดเวลา ประเภทนี้มักอยู่รวมเป็นกลุ่มของตน เช่น กลุ่มปาร์ตี้เบียดเบียน ซึ่งเห็นว่าการรวมกลุ่มแม้จะไม่ใช่ที่ยอมรับของสังคมเท่าใดนักก็ยังดีกว่าไม่มีกลุ่มจะรวม เป็นต้น

4. ลักษณะบุคลิกภาพของเยาวชน

ลักษณะที่เน้นเด่นชัดของผู้ที่อยู่ในระยะเยาวชน มี 4 ลักษณะคือ

4.1 เป็นวัยแห่งการเสริมสร้าง เป็นวัยที่เสมือนเกิดใหม่ เนื่องจากความเจริญเติบโตทางด้านร่างกายเป็นไปอย่างรวดเร็วมากในช่วงเวลาจำกัด เป็นช่วงที่สองของชีวิตต่อจากช่วงแรกคือ เมื่อแรกเกิด

4.2 เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง เด็กจะมีความรู้สึกว้าว กำลังมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นในชีวิตของเขาทั้งร่างกาย ความสนใจ ความคิดเห็นต่าง ๆ และด้านอารมณ์ ความรู้สึก

4.3 เป็นวัยที่มีความอยากเป็นอิสระ เด็กวัยนี้เริ่มคิดที่จะพึ่งพาตนเอง และเริ่มติดต่อกับผู้ใหญ่ นอกจากนี้ยังเป็นวัยอยากลองดี ชอบการก้าวร้าว การถกเถียงขัดขวางต่าง ๆ ถ้าไม่พอใจอาจจะใช้วิธีการหลบหนีออกจากบ้าน

4.4 เป็นวัยที่ต้องเผชิญกับปัญหาการปรับตัว เป็นวัยระยะค้นหาตัวเอง มีความคับข้องใจอยู่เสมอ ดังนั้นการตัดสินใจต่าง ๆ มักเป็นไปอย่างรวดเร็ว วู่วาม การแสดงออกทางอารมณ์มักรุนแรง อาจจะเรียกว่าเป็นวัยพายุ และตึงเครียด

ความเป็นมาของการพัฒนาเด็กและเยาวชน

การพัฒนาเด็กและเยาวชนของไทย แท้จริงได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลานานแล้ว ดังจะเห็นได้ว่าในสมัยก่อนประชาชนมักนิยมส่งบุตรหลานของตนไปเป็นศิษย์วัดเพราะในอดีตเชื่อกันว่า วัดเป็นสถาบันศาสนาที่สำคัญ เป็นทั้งโรงเรียน เป็นทั้งสถานที่ที่หล่อหลอมให้เยาวชนเป็นผู้ที่มีความรู้ ความประพฤติ และสามารถนำหลักธรรมทางศาสนาเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่

ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. 2524 : 2) พระองค์ได้ทรงพระราชทานกระบวนกรของลูกเสือมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาดตนเอง พัฒนากลุ่ม และรู้จักเสียสละตนบำเพ็ญประโยชน์เพื่อผู้อื่นและสังคม การจัดตั้งกองลูกเสือไทยได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง และขยายเป็นอนุภาชาด (พ.ศ. 2465) ยุวชนทหาร (2478) ยุวกสิกร (2496) เนตรนารี (2501) และจัดตั้งหน่วยอาสาพัฒนาของนิสิตนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยเป็นครั้งแรกในปี 2502

การพัฒนาเด็กและเยาวชน นับตั้งแต่กำเนิดลูกเสือไทยในปี พ.ศ. 2454 จนถึงปี พ.ศ. 2495 จุดเน้นของการพัฒนาไม่ได้ระบุกลุ่มเป้าหมายประชาชนกลุ่มหนึ่งเป็นพิเศษ แต่มุ่งเน้นที่จะส่งเสริมให้ประชาชนประกอบอาชีพเกษตรกรรม การสร้างถาวรวัตถุเป็นสำคัญ การกำหนดกลุ่มเป้าหมายโดยเน้นที่เด็กและเยาวชนเพิ่งจะเริ่มอย่างจริงจังในปี 2496 ซึ่งเป็นปีที่มีการจัดตั้งกลุ่มยุวกสิกรขึ้น (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นกลุ่มยุวเกษตรกร) โดยความร่วมมือของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย องค์การ เอฟ.เอ.โอ และยูเซม

เมื่อประเทศไทยมีการจัดระบบการพัฒนาประเทศโดยวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติขึ้น ใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2504 งานพัฒนาเด็กและเยาวชนก็เริ่มมีการจัดวางระบบอย่างเป็นรูปธรรมขึ้นในระยะเวลาไล่เรียงกันโดยสรุปได้เป็น 2 ช่วง คือ

1. ระยะเวลาที่ไม่มีแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ 1 - 4 พ.ศ. 2504 - 2524)

2. ระยะเวลาที่มีแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนบรรจุลงในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 - ปัจจุบัน)

ซึ่งมีวิวัฒนาการสรุปได้ดังนี้

2.1 ระยะเวลาที่ไม่มีแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ 1 - 4 พ.ศ. 2504 - 2524)

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504 - 2509) (สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. 2536 : 3) ได้มีการจัดตั้งสำนักงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี การพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติ เน้นเป้าหมายไปที่การแก้ไขปัญหาเยาวชนและศึกษาวิจัยปัญหาเพื่อนำไปสู่กิจกรรมและบริการป้องกันแก้ไขปัญหาเยาวชนด้วยการประสานงาน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 - 2514) ได้มีการกำหนดเป้าหมายไปที่การพัฒนากำลังคนเด่นชัดขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายที่จะเร่งการพัฒนาด้านเศรษฐกิจโดยเน้นผลิตแรงงานประเภทช่างฝีมือ การฝึกอบรมผู้นำเยาวชนแบบวิชาชีพ ปรับปรุงการศึกษาให้มีโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในชนบท จัดตั้งมหาวิทยาลัยเปิด (รวมคำแหง) และจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมเยาวชนแห่งชาติขึ้น (พ.ศ. 2511) โดยมุ่งหวังให้เป็นองค์กรรับผิดชอบงานเยาวชนของชาติ ในช่วงมีการวางแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนขึ้น 2 ฉบับ ฉบับหนึ่งร่างโดยผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ และอีกฉบับหนึ่งคือ แผนการส่งเสริมเยาวชนแห่งชาติ ซึ่งกำหนดลักษณะการส่งเสริมเยาวชนในด้านการศึกษาวิจัย ส่งเสริมงานอาสาพัฒนาเยาวชนในเมืองและส่งเสริมการปลูกฝังวัฒนธรรมและความรักชาติบ้านเมือง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515 - 2519) รัฐบาลได้ตระหนักในความไม่สมดุลย์ในการพัฒนาที่เน้นเฉพาะด้านเศรษฐกิจแต่ขาดด้านสังคมในขณะที่ผลกระทบของวัฒนธรรมและเทคโนโลยีจากโลกตะวันตกเกิดขึ้นอย่างรุนแรง จึงได้มีการเน้นเรื่องทางสังคม โดยเฉพาะในเรื่องปัญหาการว่างงาน การทำงานต่างระดับ การเคลื่อนย้ายของประชาชนชนบท เข้าไปหางานทำในเมือง และมีการจัดตั้งสำนักงานเยาวชนแห่งชาติขึ้น มีฐานะเป็นกรมสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. 2516) และมีการประกาศใช้นโยบายเยาวชนแห่งชาติ ในปีเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ภายใต้อาณัติในช่วงปลายแผนฯ (ปี พ.ศ. 2518 - 2519) เกิดวิกฤตการณ์น้ำมันทำให้เศรษฐกิจโลกผันผวน ส่งผลให้สภาพทางการเมืองภายในประเทศแปรปรวนและสับสน มีการเปลี่ยนรัฐบาลหลายชุด รัฐบาลแต่ละชุดมีแนวคิดทางการเมืองและจุดเน้นในการพัฒนาประเทศแตกต่างกันในขณะที่เยาวชน

นักศึกษาเข้ามามีบทบาทและมีส่วนที่เสี่ยงทางการเมืองมาก ทำให้หน่วยงานรับผิดชอบการพัฒนาเด็กและเยาวชนถูกมองด้วยความหวาดระแวง จึงมีการยุบสำนักงานเยาวชนแห่งชาติในปลายปี พ.ศ. 2519

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524) ได้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติขึ้นใหม่ มีฐานะเป็นกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อ 12 กันยายน 2521 ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2521 เนื่องจากมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521 และได้มีการกำหนดนโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนไว้อย่างชัดเจน ในนโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภาทั้งในสมัยของรัฐบาล พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ และรัฐบาลของ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ในช่วงนี้มีจุดเน้นของการพัฒนาเด็กและเยาวชนชัดเจนขึ้น โดยเน้นไปที่กลุ่มอายุ (0 - 14 ปี และ 15 - 24 ปี) กลุ่มเป้าหมายคือเยาวชนนอกระบบโรงเรียน เน้นในด้านปัญหายาเสพติด การมีระเบียบวินัย สุขศึกษา และการนำพลังของเยาวชนมาใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม และมีการประกาศใช้นโยบายเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ 2 เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2520 และฉบับที่ 3 เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2522 รวม 2 ฉบับ

สรุปได้ว่า ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 - 4 ประเทศไทยยังไม่มีการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนระดับชาติ มีแต่การประกาศใช้นโยบายเยาวชนแห่งชาติ 3 ฉบับคือ

1. นโยบายเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2516 มีเป้าหมายในการพัฒนาเยาวชนให้เป็นผู้มีคุณลักษณะที่ศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีระเบียบวินัย ยึดมั่นในความสามัคคี เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีความซื่อสัตย์สุจริต ความคิดริเริ่มนิยม และภาคภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งทางกายและใจ
2. นโยบายเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2520 มีการกำหนดเป็นนโยบายริบถ้วนโดยกำหนดให้ปลูกฝังแรงจูงใจเป็นพิเศษ ให้เยาวชนมีศรัทธาและยึดมั่นในคุณค่าของชีวิตและการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยมีสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์เป็นเครื่องยึดเหนี่ยว พร้อมทั้งจะอุทิศและสละความสุขส่วนตัว เพื่อความมั่นคงของชาติ นโยบายระยะยาวมุ่งให้เยาวชนมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ มีศีลธรรม จริยธรรม ภาคภูมิใจในความเป็นไทย ให้มีสัมมาชีพ ศึกษาหาความรู้ ประสบการณ์ในการอยู่ร่วมกันโดยสันติ รวมทั้งวางมาตรการป้องกันและขจัดแหล่งอบายมุข และปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรมต่าง ๆ

3. นโยบายเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2522 มีเป้าหมายในการปลูกฝังเยาวชนให้เป็นผู้ยึดมั่นในระบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ มีใจรักและใฝ่หาการศึกษาทุกรูปแบบ มีความรู้ในการประกอบอาชีพและปลูกฝังความสามัคคีในหมู่คณะ แล้วนำพลังจากความสามัคคีไปช่วยพัฒนาสังคมและสร้างสันติสุขของโลก

นโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติ ทั้ง 3 ฉบับ เปลี่ยนแปลงไปตามเจตนาของรัฐบาลแต่ละชุด (มี 5 รัฐบาล) ทำให้เกิดความสับสนต่อหน่วยงานปฏิบัติต่อหน่วยงานประสานงานและต่อตัวเด็กและเยาวชนเป็นอย่างมาก การพัฒนาเด็กและเยาวชนในช่วงดังกล่าว จึงขาดแนวทางและเป้าหมายในการดำเนินงานที่ชัดเจน หน่วยงานต่าง ๆ ที่ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่จึงยึดตัวเด็กและเยาวชนเป็นเป้าหมายหลักในการดำเนินงานเพื่อแสวงหาความร่วมมือจากผู้ปกครองให้การสนับสนุนการงานหลัก (วัตถุประสงค์หลัก) ของหน่วยงานตน ประสบผลสำเร็จเท่านั้น

ระยะที่ได้มีแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนบรรจุลงในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 - ปัจจุบัน)

ในปี พ.ศ. 2525 ได้มีการวางแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างเป็นรูปธรรมบรรจุเข้าเป็นส่วนหนึ่งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2529) และการวางแผนนี้ได้ดำเนินการต่อมาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 - 7 และได้ดำเนินการต่อไป

กรอบและทิศทางการพัฒนาเด็กและเยาวชน

แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเริ่มจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2529) ได้จัดทำขึ้นเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนและป้องกันแก้ไขปัญหา สอดคล้องความต้องการ โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล

แผนพัฒนาเด็กและเยาวชน ในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2529) มีจุดเน้นในการพัฒนา รวม 6 ด้าน คือ

1. ด้านโภชนาการ
2. ด้านสุขภาพกาย
3. ด้านสุขภาพจิต
4. ด้านสติปัญญาและความสามารถพื้นฐาน
5. ด้านสังคม จริยธรรม และวัฒนธรรม

6. ด้านการเตรียมให้มีอาชีพ

ต่อมาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) ได้กำหนดจุดเน้นด้านการพัฒนาควบคู่ไปกับการมีส่วนร่วมของสถาบันที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สถาบันครอบครัว ชุมชนศาสนา เอกชน และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและวางแนวทางการประสานงานลงสู่ระดับภูมิภาคและท้องถิ่น โดยการปรับปรุงองค์ประกอบและภาระหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานการพัฒนาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด อำเภอ กรุงเทพมหานคร และเทศบาลชั้น และได้มีการดำเนินการต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

แผนพัฒนาเด็กและเยาวชน ในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) มีจุดเน้นในการพัฒนา 7 ประการคือ

1. เร่งขยายการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กวัยก่อนประถมศึกษา อายุ 0 - 5 ปี ทั้งปริมาณและคุณภาพ
2. เร่งรัดการฝึกอาชีพแก่เยาวชนนอกระบบโรงเรียน อายุ 14 - 25 ปี ทั้งปริมาณและคุณภาพ
3. ขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานจาก 6 ปี เป็น 9 ปี สำหรับเด็กอายุ 6 - 14 ปี
4. มุ่งพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรมพื้นฐาน เจตคติ ค่านิยมและวิถีชีวิตประชาธิปไตย ในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมแก่เด็กและเยาวชน เพื่อให้เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ มีคุณภาพและรู้จักอยู่ร่วมกันโดยสันติ
5. เร่งรัดการป้องกันเฝ้าระวังและรักษาพยาบาลแก่เด็กและเยาวชนที่ป่วยเป็นโรคเอดส์ มีอาการสัมพันธ์กับเอดส์ หรือติดเชื้อเอดส์
6. เร่งดำเนินการป้องกัน คุ้มครอง แก่ไข พั่นฟู และพัฒนาเด็กและเยาวชนที่อยู่ในภาวะยากลำบากเป็นพิเศษ
7. ส่งเสริมเด็กและเยาวชนที่มีสติปัญญาเลิศ

นอกจากนี้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนนั้น ยังมีส่วนที่เป็นกรอบแนวคิดเพิ่มเติมได้แก่ ปฏิญญาเพื่อเด็กของไทย สภาวะความต้องการพื้นฐานและบริการสำหรับเด็ก ตัวบ่งชี้การพัฒนาเด็กและเยาวชน และได้มีการดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวทางของประชาคมโลก ได้แก่ ปฏิญญาระดับโลกว่าด้วยคามอยู่รอดของเด็ก การป้องกันและการพัฒนาเด็กและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

รูปแบบและโครงสร้างการบริหารงานพัฒนาเด็กและเยาวชนของไทย

การบริหารงานพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติ ดำเนินการเป็น 2 ลักษณะคือ มีองค์กรกลาง กำหนดนโยบายวางแผน ประสานงาน กำกับดูแล ติดตามประเมินผลกิจกรรม การพัฒนาเด็กและเยาวชน และมีหน่วยปฏิบัติดำเนินงาน ให้บริการโดยตรงแก่เด็กและเยาวชนเพื่อการพัฒนา รอบด้านในสาขาต่าง ๆ เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตและเติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพ องค์กรกลาง เพื่อกำหนดนโยบายในระดับชาติ คือ คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (กยช) ซึ่งมีเครือข่ายในรูปคณะอนุกรรมการลงไปสู่ระดับพื้นที่ทั้งในส่วนกลางภูมิภาคและท้องถิ่น ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม ราชการบริหารส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน สถาบันที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ตลอดจนองค์กรของเด็กและเยาวชนเอง คือ กลุ่ม/ศูนย์เยาวชน ซึ่งองค์กรที่รับผิดชอบบริหารงานพัฒนาเด็กและเยาวชนทั้งหมดทั้ง 2 ลักษณะนี้ ดำเนินการต่าง ๆ ภายใต้นโยบายของรัฐ และฝ่ายบริหารคือคณะรัฐมนตรี

กล่าวโดยสรุปในช่วงก่อนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525 – 2529) ความพยายามที่จะพัฒนาเยาวชนให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถของหน่วยงานภาครัฐ เป็นไปในหลายรูปแบบ แตกต่างกันไป ตามแนวความคิดและจุดเน้นที่เปลี่ยนแปลงไปตามเจตนารมณ์ทางการเมืองของผู้ในแต่ละยุคสมัย จึงก่อให้เกิดความสับสนต่อหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่ประสานงานเยาวชน หน่วยปฏิบัติและต่อตัวเยาวชนเอง ด้วยสภาพการณ์ ดังกล่าว การพัฒนาเยาวชนที่ผ่านมาจึงปราศจากทิศทางขาดการประสานงาน และการปฏิบัติที่ต่อเนื่องในลักษณะงานพัฒนาอย่างแท้จริง มีผลให้เกิดความเสื่อมศรัทธา และสงสัยในเจตนารมณ์ที่แท้จริงของรัฐบาล เนื่องจากลักษณะการพัฒนาเน้นเยาวชนเป็นเพียงผู้รับบริการ มิได้มีส่วนร่วมคิดร่วมตัดสินใจ และร่วมวางแผนโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ จึงไม่ค่อยสนองตอบต่อความต้องการและสภาพปัญหาของเยาวชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง จึงเป็นปัญหาและอุปสรรคอย่างหนึ่งที่ทำให้การพัฒนาเยาวชนไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างสมบูรณ์

ต่อมาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 จึงได้กำหนดให้มีการจัดตั้งองค์กรบริหารเยาวชนขึ้นในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด เพื่อทำหน้าที่บริหารโครงการของเยาวชนเอง โดยเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นเพียงผู้แนะนำและสนับสนุนมิใช่เป็นผู้เข้าไปกำหนดและดำเนินการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. 2524 : 1 - 53) ดังนั้นคณะรัฐมนตรีจึงมีมติเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2528 ให้กระทรวงมหาดไทย กรมพัฒนาชุมชนรับผิดชอบจัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบลให้ครบทุกตำบล เพื่อให้เป็นศูนย์กลางของเยาวชนในระดับหมู่บ้าน และตำบล

เป็นแหล่งรวมการป้องกันส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนให้เป็นสถาบันที่ให้ความรู้ ฝึกอบรมและให้ความช่วยเหลือแก่กลุ่มเยาวชนและเยาวชนเป็นรายบุคคล ปัจจุบันมีศูนย์เยาวชนทั่วประเทศ จำนวน 6,559 ศูนย์ (กรมการพัฒนาชุมชน. 2538 : 35) โดยข้อเท็จจริงแล้วการพัฒนาชุมชนจะดำเนินไปได้เต็มที่ หากปราศจากความร่วมมือร่วมใจกันอย่างแท้จริงจากเยาวชน ดังนั้นเพื่อให้เยาวชนได้มีบทบาทต่อการร่วมพัฒนาชุมชน จึงได้จัดตั้งคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน (กยม.) โดยมีผู้นำเยาวชนเข้าร่วมเป็นกรรมการ ปัจจุบันมีคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านทั่วประเทศทั้งสิ้น จำนวน 59,740 คน มีจำนวนสมาชิก 459,247 คน (ข้อมูลกรมการพัฒนาชุมชน ตุลาคม 2538) แต่โดยทั่วไปองค์กรเยาวชนส่วนใหญ่มิได้กำเนิดจากความต้องการของชุมชน ทำให้องค์กรเหล่านั้นไม่ได้รับการสนับสนุนโดยตรงจากสมาชิกในชุมชนและถูกแทรกแซงจากองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนโดยเข้าไปจัดกิจกรรมให้ชุมชนเสียเอง ทำให้ชุมชนไม่เกิดความร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาและไม่มีส่วนรับผิดชอบในกิจกรรมพัฒนา

จากสถิติผลการดำเนินงานพัฒนาชุมชน ประจำปี 2538 (กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม 2538) แบ่งพื้นที่การพัฒนาเยาวชนตามภาคภูมิศาสตร์ทั้งหมด 9 เขต คือ

เขต 1 ประกอบด้วย จังหวัดชัยนาท นครนายก นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี และอ่างทอง

เขต 2 ประกอบด้วย จังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด ปราจีนบุรี ระยอง สมุทรปราการ และสระแก้ว

เขต 3 ประกอบด้วย จังหวัดยโสธร นครราชสีมา บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ สุรินทร์ อุบลราชธานี มุกดาหาร และอำนาจเจริญ

เขต 4 ประกอบด้วย จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม มหาสารคาม เลย สกลนคร หนองคาย อุดรธานี และหนองบัวลำภู

เขต 5 ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ น่าน แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน อุตรดิตถ์ และพะเยา

เขต 6 ประกอบด้วย จังหวัดกำแพงเพชร ตาก นครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย และอุทัยธานี

เขต 7 ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี

เขต 8 ประกอบด้วย จังหวัดกระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานี

เขต 9 ประกอบด้วย จังหวัดตรัง นราธิวาส ปัตตานี พัทลุง ยะลา สงขลา และสตูล

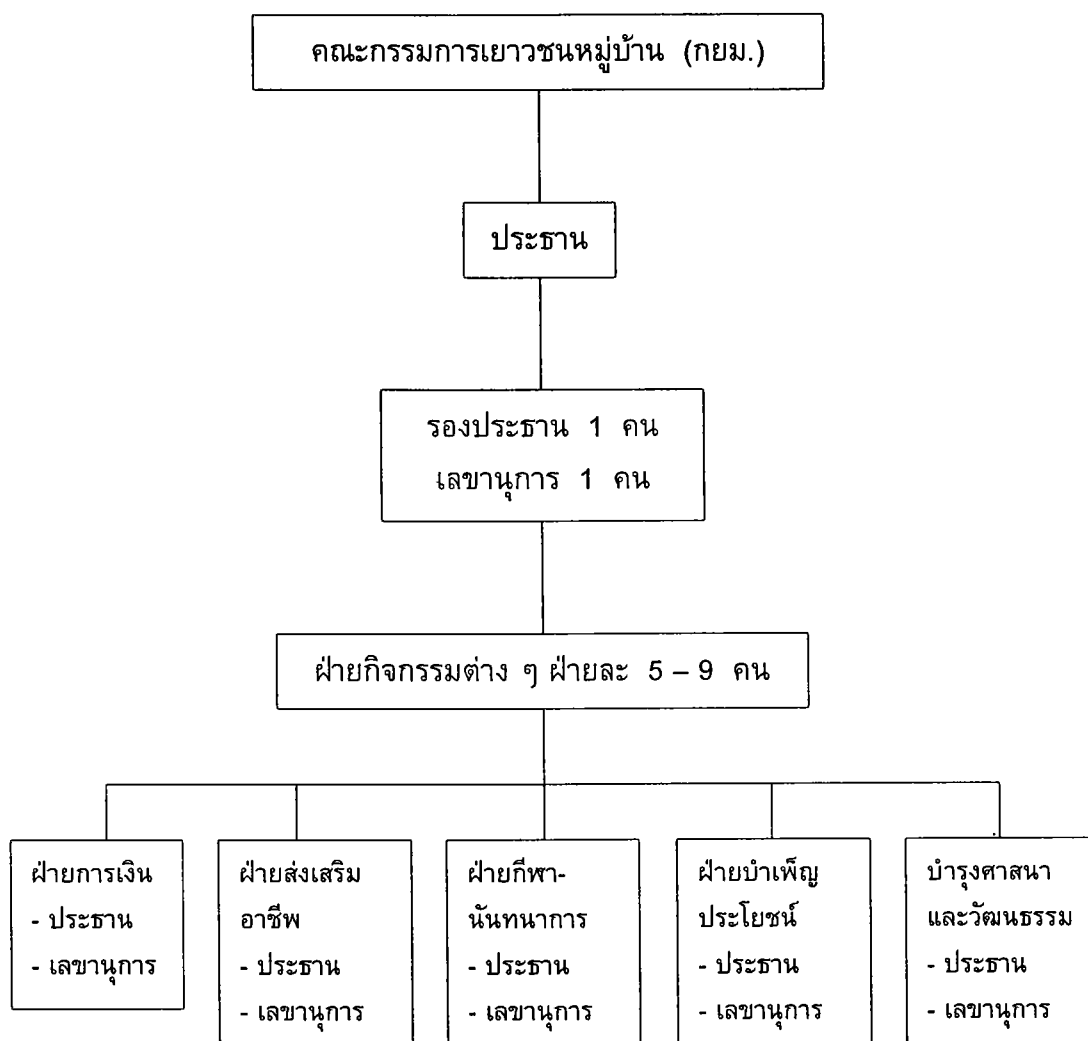
รวมทุกเขตจะมีศูนย์เยาวชนตำบล และคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านทั้งสิ้น 6,559 ศูนย์ และ 59,740 คณะ ตามลำดับ (สถิติผลการพัฒนาชุมชน ประจำปี 2538) จากการสำรวจสถานภาพแรงงานของประชากรกลุ่มอายุ 13 - 14 ปี จำแนกตามภาคภูมิศาสตร์ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ตั้งแต่ปี 2533 - 2536 พบว่า ประชากรกลุ่มอายุดังกล่าวจากจังหวัดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้เข้ามาหางานทำในเมืองใหญ่หรือกรุงเทพฯ มีจำนวนมากที่สุด คือ เฉลี่ยร้อยละ 36 ของกลุ่มประชากร อายุ 13 - 14 ปีทั่วประเทศ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2536 : 9)

บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน (กยม.)

คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านเป็นคณะทำงานบริหารงานพัฒนาเยาวชนของหมู่บ้าน ซึ่งเป็นองค์กรย่อยของศูนย์เยาวชนตำบล คณะกรรมการได้รับเลือกตั้งจากสมาชิกเยาวชนในหมู่บ้าน ให้ทำหน้าที่บริหารงานจัดกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับสมาชิกกลุ่ม

คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีจำนวน 5 - 9 คน ประกอบด้วย ตำแหน่งต่าง ๆ ตามความจำเป็น ได้แก่

1. ประธานคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน
2. รองประธานคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน
3. เลขานุการ
4. ฝ่ายส่งเสริมอาชีพ
5. ฝ่ายกีฬา-นันทนาการ
6. ฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์
7. ฝ่ายการเงิน
8. ฝ่ายบำรุงศาสนา-วัฒนธรรม



ภาพประกอบ 1 โครงสร้างคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน (กยม.)

หมายเหตุ ที่ปรึกษาคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน

- คณะกรรมการหมู่บ้าน (กยม.) โดยผู้ใหญ่บ้านหรือกำนัน เป็นประธาน
- บุคคลที่คณะกรรมการหมู่บ้านเห็นว่ามีความสนใจในกิจการด้านเยาวชน เช่น ผู้นำอาสาพัฒนาชุมชน (ผู้นำ อช.) หรือ อาสาพัฒนาชุมชน (อช.) จำนวนไม่เกิน 5 คน

หน้าที่ของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน

1. ทำหน้าที่บริหารงานเยาวชนของหมู่บ้านในการพัฒนาเยาวชนและชุมชน
2. ทำหน้าที่รวบรวมปัญหาและความต้องการของเยาวชนในหมู่บ้าน เพื่อเสนอที่ปรึกษาคณะกรรมการกลุ่มเยาวชนหมู่บ้าน เพื่อจักได้นำเสนอคณะกรรมการหมู่บ้าน และสภาตำบล/องค์การบริหารส่วนตำบล ต่อไป
3. ให้ความร่วมมือประสานงานในด้านการพัฒนาเยาวชนกับคณะกรรมการหมู่บ้าน สภาตำบล/องค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการ ตลอดจนหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในระดับหมู่บ้าน
4. ประชาสัมพันธ์เผยแพร่งานการพัฒนาเยาวชนของหมู่บ้าน และตำบล
5. เป็นคณะกรรมการกลางในการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการพัฒนาเยาวชนของหน่วยราชการและหน่วยงานภาคเอกชน
6. รณรงค์หาทุนของกลุ่มเพื่อใช้ในการดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาเยาวชนของหมู่บ้าน

การดำรงตำแหน่งและการพ้นตำแหน่ง

คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน (กยม.) อยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับเลือกตั้งและอาจพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงคราวออกตามวาระในกรณี

1. ตาย
2. ลาออก
3. อายุเกิน 25 ปี
4. สมรสแล้ว
5. ย้ายภูมิลำเนาไปประกอบอาชีพในถิ่นอื่น
6. คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่ปรึกษาคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งพิจารณาเห็นว่าเป็นผู้มีความประพฤติไม่เหมาะสม หรือไม่สามารถทำงานให้เกิดประโยชน์กับศูนย์เยาวชนตำบลได้
7. ในกรณีที่คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านคนหนึ่งคนใดว่างลง จำเป็นต้องแต่งตั้งหรือเลือกตั้งเยาวชนเข้ามาแทน ให้อยู่ในตำแหน่งได้เท่ากับจำนวนเวลาที่เหลือของผู้ที่พ้นตำแหน่ง

ตำแหน่งและหน้าที่ของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน

1. ประธานคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีหน้าที่เป็นผู้นำกลุ่มเยาวชน (ระดับ) หมู่บ้าน ในกิจการทั้งปวง และทำหน้าที่บริหารงานกลุ่มและเป็นประธานในการประชุมให้เป็นไปตามข้อบังคับ
2. รองประธานคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีหน้าที่ทำการแทน และช่วยเหลือประธาน
3. เลขานุการ มีหน้าที่ดำเนินงานทั่ว ๆ ไปของกลุ่มเยาวชนหมู่บ้าน เช่น จัดระเบียบวาระการประชุม จะจัดทำทะเบียนดูแลรักษาทรัพย์สินของกลุ่ม ติดต่อประสานงานกับกรรมการฝ่ายต่าง ๆ
4. ฝ่ายกิจกรรมต่าง ๆ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านเป็นผู้ตั้งฝ่ายกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้น โดยได้รับความเห็นชอบจากที่ปรึกษาคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน เพื่อช่วยเหลือภารกิจของคณะกรรมการเยาวชนในแต่ละสาขางาน ประกอบด้วยเยาวชนฝ่ายละ 5 - 9 คน แต่ละฝ่ายให้คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านพิจารณาบุคคลในคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านเป็นประธานฝ่าย 1 คน และให้ประธานฝ่ายเป็นผู้คัดเลือกคนในฝ่าย เพื่อทำหน้าที่เป็นเลขานุการฝ่าย 1 คน ฝ่ายกิจกรรมต่าง ๆ ที่จำเป็น ได้แก่ ฝ่ายส่งเสริมอาชีพ ฝ่ายกีฬา-นันทนาการ ฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์ ฝ่ายการเงิน ฝ่ายบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม การพิจารณาจัดตั้งฝ่ายกิจการต่าง ๆ อาจมีมากหรือน้อยกว่า หรือเปลี่ยนแปลงจากที่กำหนดไว้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน และที่ปรึกษาคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งจะได้อภิปรายถึงความจำเป็นและเหมาะสมของหมู่บ้านเป็นประการสำคัญ

หน้าที่ของฝ่ายกิจกรรมต่าง ๆ มีดังนี้

1. ฝ่ายส่งเสริมอาชีพ มีหน้าที่ส่งเสริมและประสานงาน และจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับด้านอาชีพ และเยาวชนตามความต้องการของสมาชิกกลุ่มเยาวชน ตลอดจนติดต่อประสานงานกับวิทยากร การหาตลาดและแหล่งเงินทุน
2. ฝ่ายกีฬา - นันทนาการ มีหน้าที่ส่งเสริมและประสานงานให้สมาชิกกลุ่มเยาวชนในหมู่บ้านได้เล่นกีฬา และรู้จักการพักผ่อนหย่อนใจ รู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ตลอดจนการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนระหว่างหมู่บ้าน
3. ฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์ มีหน้าที่ส่งเสริมชักนำให้สมาชิกเยาวชนอาสาทำงานด้านสาธารณประโยชน์ของหมู่บ้านและตำบล

4. ฝ่ายการเงิน มีหน้าที่เกี่ยวกับการเงินของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านจัดทำบัญชีรายรับ - รายจ่าย ควบคุมการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน

5. ฝ่ายบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม มีหน้าที่ส่งเสริมในการจัดกิจกรรมทางศาสนาและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของหมู่บ้าน ตำบล

ที่ปรึกษาคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน

ที่ปรึกษาคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีหน้าที่ให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะและให้การสนับสนุนกิจกรรมการพัฒนาเยาวชนในระดับหมู่บ้าน ที่ปรึกษาคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ประกอบด้วย

1. คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) โดยมีผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันเป็นประธาน
2. บุคคลที่คณะกรรมการหมู่บ้านเห็นว่า มีความสนใจในกิจการด้านเยาวชน เช่น ผู้นำอาสาพัฒนาชุมชน หรืออาสาพัฒนาชุมชน และหรือประธานคณะกรรมการกลุ่มสตรีอาสาพัฒนาจำนวนไม่เกิน 5 คน

หน้าที่ของที่ปรึกษาคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน

1. ช่วยเหลือแนะนำคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จัดทำแผนงานประจำปี
2. ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการตามความต้องการและจำเป็นของเยาวชนในหมู่บ้านแก่คณะกรรมการสภาตำบล/อบต.
3. เชื่อมประสานกิจกรรมต่าง ๆ ในการพัฒนาเยาวชนของหน่วยงานในภาครัฐบาลและเอกชนให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง
4. ให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาและความต้องการของเยาวชนในหมู่บ้าน
5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการในหมู่บ้าน และสมาชิกเยาวชนของหมู่บ้าน (กรมการพัฒนาชุมชน. 2538 : 9 - 11)

การปฏิบัติงานและที่มาของกิจกรรม

การปฏิบัติงานและที่มาของกิจกรรม โดยมากมีกิจกรรมซึ่งสามารถแยกประเภท ได้ดังนี้

1. กิจกรรมด้านการส่งเสริมอาชีพ สมาชิกส่วนใหญ่จะได้รับการฝึกอบรมขั้นพื้นฐานและเพิ่มพูนทักษะเกี่ยวกับอาชีพตามความต้องการหรือความสนใจของสมาชิกซึ่งจัดอยู่ในลักษณะกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ทั้งทางด้านการเกษตร การเลี้ยงสัตว์ ตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างเครื่องยนต์ ช่างไฟฟ้า

เป็นต้น การสนับสนุนงบประมาณนั้นมีทั้งทางด้านหน่วยงานของทางราชการ เช่น กรมพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมการเกษตร กรมการศึกษานอกโรงเรียน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และกระทรวง แรงงานสวัสดิการทางสังคม ฯลฯ ให้การสนับสนุนหน่วยงานของเอกชน เช่น บริษัท สมาคม ให้การสนับสนุนงบประมาณ ซึ่งจะอยู่ในรูปเงินทุนของกลุ่มและเงินหมุนเวียน นอกจากนี้ยังมีกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตให้การสนับสนุนในการให้สมาชิกกู้ยืมเงินเพื่อการประกอบอาชีพ

1.1 การฝึกอบรมของเยาวชนหมู่บ้าน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาฝีมือและแรงงานของสมาชิกเยาวชนหมู่บ้าน ให้มีขีดความรู้ความสามารถและความชำนาญที่สูงขึ้น สามารถนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และถ่ายทอดแก่เพื่อนเยาวชนต่อไป โดยมีวิธีการปฏิบัติงานดังนี้

1.1.1 เป้าหมาย ได้แก่ เยาวชนหมู่บ้านหรือคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านได้รับการคัดเลือก

1.1.2 สถานที่ ตำบล หรือ หมู่บ้าน ศูนย์พัฒนาอาชีพต่าง ๆ สถาบัน หน่วยฝึกอาชีพทั้งภาครัฐบาล และเอกชนที่ประกอบอาชีพนั้น ๆ

1.1.3 ระยะเวลา ประมาณ 120 วัน หรือแล้วแต่ความเหมาะสม

1.1.4 แนวทางในการปฏิบัติงาน ในการจัดฝึกอบรมอาชีพให้แก่สมาชิกเยาวชนหมู่บ้าน หรือคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีแนวทางในการปฏิบัติงานดังนี้

1.1.4.1 จัดการประชุมคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านเพื่อคัดเลือกเยาวชนเข้ารับการฝึกอาชีพ ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้

1.1.4.2 ให้ผู้ปกครองเยาวชนที่ได้รับการคัดเลือกเลือกเป็นผู้ค้ำประกันเยาวชนต่อคณะกรรมการสภาตำบลและคณะกรรมการศูนย์เยาวชนหมู่บ้าน ในการเข้ารับการฝึกอบรม

1.1.4.3 เมื่อจบการฝึกอบรมแล้วให้เยาวชนผู้นั้นถ่ายทอดความรู้ให้แก่เพื่อนเยาวชนโดยการรวมกลุ่มผู้สนใจส่งเสริมการประกอบอาชีพเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล

1.1.4.4 ให้คณะกรรมการสภาตำบล คณะกรรมการหมู่บ้านติดตามสนับสนุนและประเมินผลเยาวชนผู้นั้น

1.1.4.5 ให้ใช้หลักสูตรในการฝึกอบรมเป็นวิธีการชี้แนะ สอนแนะฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะ

2. กิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้สมาชิกได้ออกกำลังกายและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างหมู่บ้าน ระหว่างศูนย์เยาวชนหมู่บ้าน ตลอดจนการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาเยาวชนในวันเยาวชนแห่งชาติ

2.1 เป้าหมาย ได้แก่ เยาวชนหมู่บ้านหรือคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่ได้รับการคัดเลือก

2.2 สถานที่ ตำบล หรือ หมู่บ้าน

2.3 ระยะเวลา ประมาณ 30 วัน หรือแล้วแต่ความเหมาะสม

2.4 แนวทางในการปฏิบัติงาน ในการจัดกีฬา - นันทนาการให้แก่สมาชิกเยาวชนหมู่บ้าน หรือคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีแนวทางในการปฏิบัติงานดังนี้

2.4.1 จัดการประชุมคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านเพื่อคัดเลือก เยาวชนเข้ารับการฝึกกีฬา-นันทนาการ ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้

2.4.2 เมื่อจบการแข่งขันกีฬา-นันทนาการแล้วให้เยาวชนผู้ที่ได้รับการฝึกนั้นถ่ายทอดความรู้ให้แก่เพื่อนเยาวชนโดยการรวมกลุ่มผู้สนใจ

3. กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่สมาชิกคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านจัดขึ้นร่วมกันพัฒนาสิ่งแวดล้อม ปรับปรุงหมู่บ้าน รักษาความสะอาดในบริเวณที่อยู่อาศัยและชุมชน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวมักจะจัดขึ้นเนื่องในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันเยาวชนแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ เป็นต้น

3.1 เป้าหมาย ได้แก่ เยาวชนหมู่บ้านหรือคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่ได้รับการคัดเลือก

3.2 สถานที่ ตำบล หรือ หมู่บ้าน

3.3 ระยะเวลา แล้วแต่ความเหมาะสม

3.4 แนวทางในการปฏิบัติงาน ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญให้แก่สมาชิกเยาวชนหมู่บ้าน หรือคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีแนวทางในการปฏิบัติงานดังนี้

จัดการประชุมคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านเพื่อวางแผนงานในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ให้แก่ชุมชนในหมู่บ้าน

4. กิจกรรมด้านบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม จัดขึ้นเพื่อรักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น เช่น ประเพณีแห่เทียนพรรษา วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ เป็นต้น

4.1 เป้าหมาย ได้แก่ เยาวชนหมู่บ้านหรือคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน

4.2 สถานที่ ตำบล หรือ หมู่บ้าน

4.3 ระยะเวลา แล้วแต่ความเหมาะสม

4.4 แนวทางในการปฏิบัติงาน ในการจัดกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม ให้แก่เยาวชนหมู่บ้าน หรือคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีแนวทางในการปฏิบัติงานดังนี้

จัดการประชุมคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านเพื่อวางแผนงานในการจัดกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรมให้แก่ชุมชนในหมู่บ้าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัญญา หิรัญรัศมี (2527) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเพื่องานอาชีพสำหรับเยาวชน พบว่า กลุ่มเยาวชนที่มีอยู่มากที่สุด คือ เยาวชนชนบทซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และความมั่นคงของประเทศด้านการเมืองและการปกครอง ดังนั้น จึงควรจัดการศึกษาเพื่องานอาชีพสำหรับเยาวชน โดยเน้นให้เกิดทักษะและสามารถประกอบอาชีพได้ ขณะเดียวกัน ควรต้องคำนึงถึงการปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม ความสำนึกทางด้านจิตใจของเยาวชนในความรับผิดชอบต่อสังคม

พิชญ์ สมพอง (2528) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทเชิงเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของกลุ่มหนุ่มสาว พบว่าบทบาทในอดีตและปัจจุบันเน้นหนักไปทางด้านการส่งเสริมทำนุบำรุงประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่น บทบาททางสังคมได้รับการปฏิบัติรองลงมา และบทบาทเชิงเศรษฐกิจน้อยที่สุด สำหรับความคาดหวังในบทบาทในอนาคต สมาชิกอยากให้กลุ่มมีบทบาทในเชิงเศรษฐกิจมากที่สุด อันดับรองคือ บทบาททางด้านสังคม และพบว่าระดับ ประสบการณ์และการสื่อความคิดติดต่อกันมากหรือน้อยของสมาชิกกลุ่ม มีผลกระทบต่อบทบาทเชิงเศรษฐกิจและบทบาทเชิงสังคมของกลุ่ม ส่วนบทบาทเชิงวัฒนธรรมเป็นอิสระ

ยุทธนา ปิยะจันทร์ (2531 : 179) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพของงานพัฒนาชุมชนใน จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า

1. เยาวชนที่มีอายุ 15 -18 ปี มีความต้องการฝึกอบรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าในระดับมาก ส่วนที่มีอายุ 18⁺ - 25 ปี มีความต้องการฝึกอบรมในระดับปานกลาง แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา มีความต้องการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าประถมศึกษา มีความต้องการฝึกอบรมในระดับมาก แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับเยาวชนที่มีอาชีพหลักของบิดาทำนามีความต้องการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ มีความต้องการฝึกอบรมในระดับมาก แต่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เยาวชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดาต่างกัน มีความต้องการฝึกอบรมโครงการจักสานในระดับปานกลาง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. เยาวชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดาต่างกัน มีความต้องการฝึกอบรมโครงการเพาะเห็ดในระดับปานกลาง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. เยาวชนที่มีอายุ 15 – 18 ปี มีความต้องการฝึกอบรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ในระดับมาก

5. เยาวชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดาต่างกัน มีความต้องการฝึกอบรมโครงการช่างเสริมสวยในระดับมาก และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วัชรินทร์ บัณฑิตกิจวิญญูสกุล (2531 : 174) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมผู้นำยุวพุทธด้านกระบวนการพัฒนาจิตใจตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า เยาวชนที่ผ่านการฝึกอบรมสามารถชี้แนะและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ทั้ง 10 ด้าน เช่น ความกตัญญู ด้านมีอุดมการณ์ในการดำเนินชีวิต ด้านจิตใจ ด้านสังคม ด้านความรู้ประสบการณ์ ด้านศีลธรรม ด้านความซื่อสัตย์ ด้านอารมณ์ ด้านการประหยัด ด้านการละเว้นจากสิ่งอบายมุขไปในทางที่ดีขึ้นกว่าก่อน การฝึกอบรมมีนัยสำคัญทางสถิติ เยาวชนที่มีภูมิหลังแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะภูมิหลังด้านอาชีพ และฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ส่วนภูมิหลังด้านเพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ชีวิตไม่มีผลต่อพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (2532 : 64 - 105) ได้ศึกษาเรื่อง "การศึกษาลักษณะและรูปแบบการติดตามงานและประเมินผลงานของโครงการหลักด้านพัฒนาเด็กและเยาวชน" ผลการวิจัยพบว่าเยาวชนรับรู้โครงการต่าง ๆ มากน้อยแตกต่างกันทั้งจำนวนและประเภทของโครงการ โดยเยาวชนส่วนใหญ่รับรู้โครงการหลักด้านพัฒนาเด็กและเยาวชน ได้แก่ โครงการเกี่ยวกับกลุ่มเยาวชนและการฝึกอาชีพ กลุ่มเยาวชนดังกล่าว ได้แก่ กลุ่มเยาวชนชนบท ศูนย์เยาวชนตำบล และกลุ่มยุวเกษตรกร) รองลงมา คือ โครงการเกี่ยวกับการฝึกอาชีพ เยาวชนส่วนใหญ่สนใจเข้าร่วมโครงการหลักด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนด้วยตนเองมากที่สุด รองลงมาเยาวชนเข้าร่วมโครงการเนื่องจากทราบข่าวจากกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านสมาชิกกลุ่มหรือศูนย์เยาวชนและเพื่อน ๆ เยาวชนส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเยาวชนชนบทและศูนย์เยาวชนตำบล รองลงมาเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มยุวเกษตรกร เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการเกือบทั้งหมดตอบว่าได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการในด้านความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพ รองลงมาเยาวชนได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพและประโยชน์ด้านอื่น ๆ อาทิ การเพิ่มรายได้ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เกิดความสามัคคี เป็นต้น เยาวชนหญิงมีความต้องการฝึกอาชีพทางด้านคหกรรมศาสตร์ ในขณะที่เยาวชนชายต้องการฝึกอาชีพทางด้านช่างอุตสาหกรรมมากที่สุด

เกศแก้ว ศรีงาม (2537 : 96 - 97) ได้ศึกษาเรื่องความแตกต่างของการใช้เวลาว่างในกิจกรรมนันทนาการของเยาวชนไทย โดยใช้หน่วยตัวอย่างจาก "โครงการสำรวจการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมและการใช้เวลาของเยาวชนไทย พ.ศ. 2533" ศึกษาเฉพาะหน่วยตัวอย่างอายุระหว่าง 15 - 24 ปี จำนวน 15,579 คน พบว่า เยาวชนใช้เวลาว่างรับชมโทรทัศน์มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ฟังวิทยุ - เทป อ่านหนังสือพิมพ์ อ่านหนังสือต่าง สังกะสี เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย เดินเล่นตามศูนย์การค้า ชมมหรสพต่าง ๆ ชมวิดีโอ ทำงานอดิเรก และเดินเล่นตามสวนสาธารณะ

สมพงษ์ แสนผ่องจับ (2539) ได้ศึกษาเรื่องการดำเนินกิจกรรมของศูนย์เยาวชนตำบลในพื้นที่ความรับผิดชอบของศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชน เขต 6 กรณีศึกษาเฉพาะผู้นำศูนย์เยาวชนตำบลที่เข้ารับชมเยาวชนพระราชทาน ประจำปี พ.ศ. 2538 พบว่า มีการดำเนินกิจกรรมของศูนย์เยาวชนตำบลใน 4 กิจกรรม คือ กิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ มีการรวมกลุ่มเยาวชน เพื่อให้ความรู้ด้านการประกอบอาชีพช่างยนต์ ตัดเย็บเสื้อผ้า เจียรนัยพลอย เสริมสวย กิจกรรมกีฬา-นันทนาการ มีการเล่นกีฬาฟุตบอล วอลเลย์บอล แชร์บอล เซปักตะกร้อ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์มีการจัดกิจกรรมรักษาความสะอาดสาธารณประโยชน์ กิจกรรมทางศาสนา - วัฒนธรรม มีการจัดงานในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น กิจกรรมเนื่องในวันกตัญญู และกิจกรรมเนื่องในวันเยาวชนแห่งชาติ การปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งของคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล ได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นประจำและได้ผลดี

ถาวร ชัยจักร (2539 : 71 - 73) ได้ศึกษาเรื่องการฝึกอบรมจริยธรรมให้แก่เยาวชนศึกษากรณีวัดพระธรรมกาย พบว่า หลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอบรมใช้หลักธรรมในพระพุทธศาสนาเป็นบทฝึกอบรมกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกอบรมเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ลงมือปฏิบัติในสถานการณ์จริง วิทยากรที่ให้การอบรมมีทั้งพระภิกษุ และฆราวาส ความคิดเห็นของเยาวชนผู้เข้ารับการฝึกอบรมต่อกระบวนการการฝึก ใน 5 ด้าน คือ ด้านฝึกปฏิบัติตนตามแบบอย่างพุทธศาสนิกชน ด้านการส่งเสริมการทำทาน รักษาศีล และเจริญภาวนา ด้านฝึกปฏิบัติตนตามธรรมเนียมชาวพุทธ ด้านอื่น ๆ ที่ชาวพุทธควรรู้ และด้านการจัดการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความเห็นว่า ทั้ง 5 ด้าน มีความเหมาะสมให้ประโยชน์ต่อในระดับมาก

เฮอริง (Herring. 1979 : 16 - 20) ได้ศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นหลังจากได้มีการนำไฟฟ้าเข้าไปยังชนบทมิสซามิสตะวันตกของฟิลิปปินส์ พบว่า การนำไฟฟ้าเข้ายังชนบทมิสซามิสตะวันตกของฟิลิปปินส์ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในรูปแบบโดยตรงและเชื่อมโยง

สังคมและเศรษฐกิจ คือ การเปลี่ยนแปลงในระดับรายได้ การกระจายรายได้ ผลผลิตการจ้างงาน
อนามัย สุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมีโอกาสด้านการศึกษาดีขึ้น และสตรีเข้ามีส่วนร่วมใน
กิจกรรมทางเศรษฐกิจ และเข้าร่วมในองค์กรชุมชนบทในการพัฒนาท้องถิ่น

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทางด้าน
อาชีพให้แก่บุคคลผู้อยู่นอกกระบวนโรงเรียนและในระบบโรงเรียนมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง
โดยเฉพาะเยาวชนเพื่อให้มาเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่าและมีคุณภาพ ช่วยพัฒนาประเทศชาติได้
อย่างสมบูรณ์

สมมติฐานการวิจัย

1. เยาวชนที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัด
ชัยภูมิ แตกต่างกัน
2. เยาวชนที่มีอายุต่างกัน มีการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัด
ชัยภูมิ แตกต่างกัน
3. เยาวชนที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชน
หมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ แตกต่างกัน
4. เยาวชนที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน
ในจังหวัดชัยภูมิ แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน (กยม.) ในจังหวัดชัยภูมิครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ เยาวชนที่เป็นคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 11,403 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้มาจากประชากรทั้งหมด 11,403 คน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้มาโดยการเปิดตารางประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608 - 609) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05 จะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 380 คน ได้ทำการสุ่มโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 เลือกอำเภอที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างจาก 15 อำเภอและอีก 1 กิ่งอำเภอ โดยใช้อัตราส่วนประมาณร้อยละ 50 จับฉลากเลือกอำเภามา 8 อำเภอ ซึ่งได้อำเภอดังนี้

1. อำเภอเมือง
2. อำเภอบ้านเขว้า
3. อำเภอกอนสวรรค์
4. อำเภอหนองบัวแดง
5. อำเภอจัตุรัส
6. อำเภอบำเหน็จณรงค์
7. อำเภอหนองบัวระเหว
8. อำเภอแก้งคร้อ

ขั้นที่ 2 ในแต่ละอำเภอตัวอย่าง ทำการสุ่มตำบลด้วยการจับฉลาก โดยใช้อัตราส่วนประมาณร้อยละ 50 คือ

1. อำเภอเมือง มี 18 ตำบล จับฉลากมา 9 ตำบล
2. อำเภอบ้านเขว้า มี 6 ตำบล จับฉลากมา 3 ตำบล
3. อำเภอกอนสวรรค์ มี 9 ตำบล จับฉลากมา 5 ตำบล
4. อำเภอหนองบัวแดง มี 8 ตำบล จับฉลากมา 4 ตำบล
5. อำเภอจัตุรัส มี 9 ตำบล จับฉลากมา 5 ตำบล
6. อำเภอบำเหน็จณรงค์ มี 7 ตำบล จับฉลากมา 4 ตำบล
7. อำเภอหนองบัวระเหว มี 5 ตำบล จับฉลากมา 3 ตำบล

8. อำเภอแก้งคร้อ มี 10 ตำบล จับฉลากมา 5 ตำบล

รวมตำบลตัวอย่างทั้งสิ้น 38 ตำบล

ขั้นที่ 3 ในแต่ละตำบลตัวอย่าง ทำการสุ่มหมู่บ้านด้วยการจับฉลากมาตำบลละ 5 หมู่บ้าน รวมหมู่บ้านตัวอย่าง 190 หมู่บ้าน

จากจำนวนหมู่บ้านที่สุ่มได้ ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างที่เป็นคณะกรรมการเยาวชนของแต่ละหมู่บ้าน โดยเจาะจงเลือกคณะกรรมการที่ทำหน้าที่เป็น ประธาน 1 คน เลขานุการ 1 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 380 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ในจังหวัดชัยภูมิโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ มีลักษณะเป็นการตรวจสอบรายการ (Check List) เนื้อหาของคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ วุฒิทางการศึกษา และตำแหน่งหน้าที่

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน (กยม.) ในจังหวัดชัยภูมิ จำแนกเป็น 4 กิจกรรม คือ 1. กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ 2. กิจกรรมกีฬา - นันทนาการ 3. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ 4. กิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม โดยเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีช่องให้แสดงการปฏิบัติงาน 5 ช่องคะแนน ซึ่งผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการตรวจให้คะแนน ดังนี้

มีการปฏิบัติงานมากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
มีการปฏิบัติงานมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
มีการปฏิบัติงานปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
มีการปฏิบัติงานน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
มีการปฏิบัติงานน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open - Ended) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะ ในการปฏิบัติงาน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษา แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ตลอดจนศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการพัฒนาเยาวชน และการจัดตั้งองค์การเยาวชนจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากำหนดกรอบความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในข้อ 1 มาเป็นแนวทางในการสร้างคำถาม

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพัฒนาเยาวชน มีความรู้ ความสามารถ เป็นนักวิชาการ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity)

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขครั้งสุดท้ายไปทดลองใช้ (Try Out) กับคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบสอบถามทั้งในเรื่องเนื้อหา และภาษาที่ใช้สื่อความหมาย และนำไปวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งปรากฏว่าผู้ตอบมีความเข้าใจในเนื้อหาแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำคำตอบมาคำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 ซึ่งมีค่าสูงที่ให้ความเชื่อมั่นต่อการนำไปใช้เก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ติดต่อขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ เพื่อขอหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลจากคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ในจังหวัดชัยภูมิ

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำหนังสือจากจังหวัดไปขอความร่วมมือจากผู้นำท้องถิ่น ในการอำนวยความสะดวก และประสานงานในการติดต่อกับกลุ่มตัวอย่าง

3. ขอความร่วมมือให้คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ตอบแบบสอบถามในวันที่ 25 พฤศจิกายน 2541 และอธิบายแบบสอบถามทั้งฉบับใช้เวลาในการเก็บข้อมูล ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2541 ได้แบบสอบถามคืน 380 ฉบับ และนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการเก็บข้อมูลแล้ว นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แบบสอบถามที่ได้มีความสมบูรณ์ ทั้งหมด 380 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ได้นำวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และคำนวณค่าร้อยละในรูปของตารางประกอบคำอธิบาย

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อและรายด้าน โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21 - 5.00	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41 - 4.20	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61 - 3.40	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81 - 2.60	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.80	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

3. การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ได้จำแนกตามตัวแปรต้น เพศ การศึกษา อายุ และตำแหน่งหน้าที่ โดยมีการทดสอบสองกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบค่า t - test

4. การวิเคราะห์ข้อคำถามปลายเปิด (Open -Ended) เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ด้วยการแจกแจงความถี่

ทั้งนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติดังกล่าว ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติสำหรับตรวจสอบเครื่องมือ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 170)

2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC จำแนกวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ หาค่าเฉลี่ย (Mean) รายข้อ รายด้าน โดยใช้สูตร (Ferguson. 1981 : 68)

2.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อ รายด้าน โดยใช้สูตร (Ferguson. 1981 : 68)

2.3 ทดสอบความแตกต่างระหว่างสองกลุ่ม โดยใช้ t - test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 86)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ และเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ตามตัวแปร เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลของการวิจัย ได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน
- ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน
- ตอนที่ 3 วิเคราะห์ระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านต่างกลุ่ม
 - 3.1 เปรียบเทียบตามกลุ่มเพศ
 - 3.2 เปรียบเทียบตามกลุ่มอายุ
 - 3.3 เปรียบเทียบตามกลุ่มวุฒิการศึกษา
 - 3.4 เปรียบเทียบตามตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการ
- ตอนที่ 4 วิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน

การศึกษาครั้งนี้ ได้รับความร่วมมือจากคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ตอบแบบสอบถามส่งคืนทั้งสิ้น 380 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ ทั้งสิ้น 380 ฉบับ ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ดังปรากฏในตาราง 1 ต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน

ลำดับที่	ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ แบ่งเป็น			
1.1 ชาย		194	51.10
1.2 หญิง		186	48.90
	รวม	380	100.00
2. อายุ			
2.1 15 - 20 ปี		302	79.50
2.2 21 - 25 ปี		78	20.50
	รวม	380	100.00
3. วุฒิการศึกษา			
3.1 ประถมศึกษา		49	12.90
3.2 มัธยมศึกษา และสูงกว่า		331	78.10
	รวม	380	100.00
4. ตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการ			
4.1 ประธาน		162	42.60
4.2 เลขานุการ		218	57.40
	รวม	380	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า มีคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่เป็นกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 380 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 51.10 และเป็นเพศหญิง 186 คน คิดเป็นร้อยละ 48.90 เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านส่วนใหญ่ มีอายุ 15 - 20 ปี มีจำนวน 302 คน คิดเป็นร้อยละ 79.50 รองลงมาอายุ 21 - 25 ปี มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 เมื่อพิจารณาตามวุฒิการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่า จำนวน 331 คน คิดเป็นร้อยละ 78.10 และประถม

ศึกษา จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90 สำหรับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นเลขานุการ จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 57.40 และรองลงมาคือ มีตำแหน่งประธาน จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 42.60

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับการปฏิบัติงาน

ในตอนนี้เป็นการนำเสนอระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และได้แบ่งระดับการปฏิบัติงานเป็น 5 ระดับ ได้แก่

4.21 - 5.00	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติงานมากที่สุด
3.41 - 4.20	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติงานมาก
2.61 - 3.40	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติงานปานกลาง
1.81 - 2.60	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติงานน้อย
1.00 - 1.80	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติงานน้อยที่สุด

ได้นำเสนอ ดังตาราง 2 ต่อไปนี้

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน โดยรวมและเป็นรายด้าน

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
1. ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ	3.11	0.76	ปานกลาง
2. ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	3.50	0.71	มาก
3. ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.47	0.71	มาก
4. ด้านกิจกรรมบำรู้งศาสนาและวัฒนธรรม	3.57	0.67	มาก
รวม	3.41	0.61	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่า ระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.41$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน ($\bar{X} = 3.47 - 3.57$) ยกเว้นด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$)

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
เยาวชนหมู่บ้าน โดยรวม รายด้าน และรายข้อ

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติงาน
<u>ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ</u>			
1. เข้าร่วมประชุมกำหนดการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.28	0.92	ปานกลาง
2. มีส่วนคัดเลือกเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.12	0.93	ปานกลาง
3. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.13	1.02	ปานกลาง
4. รวบรวมกลุ่มเยาวชนที่สนใจเหมือนกันเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.19	1.06	ปานกลาง
5. แสวงหาอาชีพใหม่ที่เหมาะสมกับเยาวชนในหมู่บ้าน	3.21	1.04	ปานกลาง
6. จัดหางบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาอาชีพในหมู่บ้าน	2.89	1.07	ปานกลาง
7. แนะนำความรู้ในด้านการผลิตและการซื้อขาย	3.04	1.06	ปานกลาง
8. แนะนำการใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.18	0.94	ปานกลาง
9. ติดต่อประสานงานวิทยากรมาให้ความรู้ในด้านอาชีพ	3.10	1.03	ปานกลาง
10. ร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้านในการกำหนดราคาซื้อขาย	2.93	1.03	ปานกลาง
รวม	3.11	0.76	ปานกลาง
<u>ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ</u>			
11. ให้ความร่วมมือในการสำรวจข้อมูลพื้นฐานด้านกีฬา - นันทนาการ	3.70	0.96	มาก
12. ชักชวนให้คนในหมู่บ้านเห็นความสำคัญของกีฬา - นันทนาการ	3.81	0.94	มาก
13. เสนอแนะในการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการในหมู่บ้าน	3.69	0.92	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
14. เชิญชวนให้เยาวชนในหมู่บ้านเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.82	0.90	มาก
15. จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.28	0.99	ปานกลาง
16. เป็นตัวแทนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ ระหว่างหมู่บ้าน	3.53	1.07	มาก
17. รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม	3.14	1.09	ปานกลาง
18. จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการกีฬา – นันทนาการ	3.54	1.02	มาก
19. เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา – นันทนาการ	3.31	0.93	ปานกลาง
20. พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการ	3.25	0.93	ปานกลาง
รวม	3.50	0.71	มาก
<u>ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์</u>			
21. ช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภายในหมู่บ้าน	3.81	0.93	มาก
22. ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน	3.51	0.97	มาก
23. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์	3.33	0.94	ปานกลาง
24. ช่วยกันรักษาและดูแลสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้าน	3.80	0.96	มาก
25. ปรับปรุงสถานที่สาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน	3.59	0.92	มาก
26. ส่งเสริมเยาวชนในหมู่บ้านให้ร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์	3.57	1.01	มาก
27. เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่บ้านกับหน่วยงานอื่น	3.25	0.99	ปานกลาง

ตาราง 3 (ต่อ)

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
28. จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด	3.40	1.09	ปานกลาง
29. ร่วมมือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน	3.31	0.99	ปานกลาง
30. จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.17	0.96	ปานกลาง
รวม	3.47	0.71	มาก
<u>ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม</u>			
31. เข้าร่วมในการจัดกิจกรรมวันสำคัญของท้องถิ่น	3.83	0.97	มาก
32. ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนในหมู่บ้าน	3.75	0.88	มาก
33. ช่วยกันเสียสละเวลาในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.78	0.90	มาก
34. ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น	3.34	0.98	ปานกลาง
35. ดูแลรักษาศาสนสมบัติของท้องถิ่น	3.79	0.91	มาก
36. ช่วยกันเผยแพร่วัฒนธรรมที่งดงามของท้องถิ่น	3.67	0.95	มาก
37. ชักชวนให้เยาวชนจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.63	0.95	มาก
38. รู้จักแต่งกายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรม	3.71	0.96	มาก
39. เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น	3.01	0.99	ปานกลาง
40. ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.20	0.93	ปานกลาง
รวม	3.57	0.67	มาก
รวมทั้งสิ้น	3.41	0.61	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า ระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.41$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.89 - 3.28$)

ด้านกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ($\bar{X} = 3.53 - 3.82$) ยกเว้นเรื่อง รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม เรื่อง พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ เรื่อง จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ และเรื่อง เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา – นันทนาการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14 - 3.31$)

ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51 - 3.81$) มี 5 ข้อ ยกเว้นเรื่อง เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ เรื่อง เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่บ้านกับหน่วยงานอื่น เรื่อง จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด เรื่อง ร่วมมือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน และเรื่อง จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17 - 3.40$)

ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ($\bar{X} = 3.63 - 3.83$) ยกเว้นเรื่อง ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น เรื่อง เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น และเรื่อง ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.01 - 3.34$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
เยาวชนหมู่บ้านที่เป็นเพศชาย โดยรวมและเป็นรายด้าน

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
1. ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ	3.05	0.79	ปานกลาง
2. ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	3.56	0.74	มาก
3. ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.40	0.71	ปานกลาง
4. ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม	3.49	0.67	มาก
รวม	3.38	0.61	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่เป็นเพศชาย มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่เป็นเพศชาย มีระดับการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก คือ ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม และด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 3.49 - 3.56$) ส่วนด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ และด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05 - 3.40$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
เยาวชนหมู่บ้านที่เป็นเพศชาย โดยรวม รายด้าน และรายข้อ

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติงาน
<u>ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ</u>			
1. เข้าร่วมประชุมกำหนดการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.21	0.93	ปานกลาง
2. มีส่วนคัดเลือกเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.13	1.01	ปานกลาง
3. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.03	1.05	ปานกลาง
4. รวบรวมกลุ่มเยาวชนที่สนใจเหมือนกันเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.26	1.06	ปานกลาง
5. แสวงหาอาชีพใหม่ที่เหมาะสมกับเยาวชนในหมู่บ้าน	3.19	1.09	ปานกลาง
6. จัดหางบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาอาชีพในหมู่บ้าน	2.75	1.10	ปานกลาง
7. แนะนำความรู้ในด้านการผลิตและการซื้อขาย	2.93	1.11	ปานกลาง
8. แนะนำการใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.18	1.00	ปานกลาง
9. ติดต่อประสานงานวิทยากรมาให้ความรู้ในด้านอาชีพ	3.00	1.05	ปานกลาง
10. ร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้านในการกำหนดราคาซื้อขาย	2.82	1.07	ปานกลาง
รวม	3.05	0.79	ปานกลาง
<u>ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ</u>			
11. ให้ความร่วมมือในการสำรวจข้อมูลพื้นฐานด้านกีฬา - นันทนาการ	3.64	1.05	มาก
12. ชักชวนให้คนในหมู่บ้านเห็นความสำคัญของกีฬา - นันทนาการ	3.87	0.92	มาก
13. เสนอแนะในการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการในหมู่บ้าน	3.70	0.92	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
14. เชิญชวนให้เยาวชนในหมู่บ้านเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.83	0.89	มาก
15. จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.33	1.05	ปานกลาง
16. เป็นตัวแทนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ ระหว่างหมู่บ้าน	3.64	1.09	มาก
17. รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม	3.24	1.14	ปานกลาง
18. จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการกีฬา – นันทนาการ	3.64	1.06	มาก
19. เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา – นันทนาการ	3.40	1.00	ปานกลาง
20. พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการ	3.31	0.97	ปานกลาง
รวม	3.56	0.74	มาก
<u>ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์</u>			
21. ช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภายในหมู่บ้าน	3.71	0.97	มาก
22. ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน	3.47	0.98	มาก
23. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์	3.23	0.98	ปานกลาง
24. ช่วยกันรักษาและดูแลสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้าน	3.69	0.99	มาก
25. ปรับปรุงสถานที่สาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน	3.51	0.95	มาก
26. ส่งเสริมเยาวชนในหมู่บ้านให้ร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์	3.53	1.03	มาก
27. เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่บ้านกับหน่วยงานอื่น	3.21	1.02	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
28. จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด	3.34	1.12	ปานกลาง
29. ร่วมมือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน	3.19	0.95	ปานกลาง
30. จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.13	1.03	ปานกลาง
รวม	3.40	0.71	มาก
<u>ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม</u>			
31. เข้าร่วมในการจัดกิจกรรมวันสำคัญของท้องถิ่น	3.76	0.92	มาก
32. ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนในหมู่บ้าน	3.70	0.85	มาก
33. ช่วยกันเสียสละเวลาในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.73	0.89	มาก
34. ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น	3.35	1.02	ปานกลาง
35. ดูแลรักษาศาสนสมบัติของท้องถิ่น	3.72	0.94	มาก
36. ช่วยกันเผยแพร่วัฒนธรรมที่ดีงามของท้องถิ่น	3.58	0.96	มาก
37. ชักชวนให้เยาวชนจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.54	0.95	มาก
38. รู้จักแต่งกายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรม	3.66	0.96	มาก
39. เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น	2.86	0.96	ปานกลาง
40. ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.05	1.03	ปานกลาง
รวม	3.49	0.67	มาก
รวมทั้งสิ้น	3.38	0.61	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านเพศชาย มีระดับการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.75 - 3.26$)

ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านเพศชาย มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ($\bar{X} = 3.64 - 3.87$) ยกเว้นเรื่อง รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม เรื่อง พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการ เรื่อง จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์ กิจกรรมกีฬา - นันทนาการ และเรื่อง เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา - นันทนาการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24 - 3.40$)

ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านเพศชาย มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47 - 3.71$) มี 5 ข้อ ยกเว้นเรื่อง จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เรื่อง ร่วมมือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน เรื่อง เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่บ้านกับหน่วยงานอื่น เรื่อง เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ และเรื่อง จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13 - 3.34$)

ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่เป็นเพศชาย มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.49$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ($\bar{X} = 3.54 - 3.76$) ยกเว้นเรื่อง เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น เรื่อง ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น และเรื่อง ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น ($\bar{X} = 2.86 - 3.35$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
เยาวชนหมู่บ้านที่เป็นเพศหญิง โดยรวมและเป็นรายด้าน

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
1. ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ	3.17	0.73	ปานกลาง
2. ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	3.45	0.68	มาก
3. ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.55	0.70	มาก
4. ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม	3.65	0.67	มาก
รวม	3.45	0.61	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่เป็นเพศหญิง มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.45$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่เป็นเพศหญิง มีระดับการปฏิบัติงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คือ และด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.45 - 3.65$) ส่วนด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
เยาวชนหมู่บ้านที่เป็นเพศหญิง โดยรวม รายด้าน และรายข้อ

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติงาน
<u>ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ</u>			
1. เข้าร่วมประชุมกำหนดการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.34	0.91	ปานกลาง
2. มีส่วนคัดเลือกเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.11	0.84	ปานกลาง
3. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.23	0.98	ปานกลาง
4. รวบรวมกลุ่มเยาวชนที่สนใจเหมือนกันเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.12	1.06	ปานกลาง
5. แสวงหาอาชีพใหม่ที่เหมาะสมกับเยาวชนในหมู่บ้าน	3.24	0.99	ปานกลาง
6. จัดหางบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาอาชีพในหมู่บ้าน	3.04	1.03	ปานกลาง
7. แนะนำความรู้ในด้านการผลิตและการซื้อขาย	3.16	1.00	ปานกลาง
8. แนะนำการใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.18	0.87	ปานกลาง
9. ติดต่อประสานงานวิทยากรมาให้ความรู้ในด้านอาชีพ	3.21	0.99	ปานกลาง
10. ร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้านในการกำหนดราคาซื้อขาย	3.03	0.98	ปานกลาง
รวม	3.17	0.73	ปานกลาง
<u>ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ</u>			
11. ให้ความร่วมมือในการสำรวจข้อมูลพื้นฐานด้านกีฬา - นันทนาการ	3.75	0.87	มาก
12. ชักชวนให้คนในหมู่บ้านเห็นความสำคัญของกีฬา - นันทนาการ	3.74	0.96	มาก
13. เสนอแนะในการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการในหมู่บ้าน	3.67	0.92	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
14. เชิญชวนให้เยาวชนในหมู่บ้านเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.80	0.91	มาก
15. จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.22	0.92	ปานกลาง
16. เป็นตัวแทนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ ระหว่างหมู่บ้าน	3.40	1.03	ปานกลาง
17. รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม	3.03	1.03	ปานกลาง
18. จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการกีฬา – นันทนาการ	3.44	0.96	มาก
19. เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา – นันทนาการ	3.22	0.83	ปานกลาง
20. พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการ	3.18	0.90	ปานกลาง
รวม	3.45	0.68	มาก
<u>ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์</u>			
21. ช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภายในหมู่บ้าน	3.91	0.87	มาก
22. ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน	3.54	0.95	มาก
23. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์	3.44	0.88	มาก
24. ช่วยกันรักษาและดูแลสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้าน	3.91	0.93	มาก
25. ปรับปรุงสถานที่สาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน	3.67	0.89	มาก
26. ส่งเสริมเยาวชนในหมู่บ้านให้ร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์	3.60	0.98	มาก
27. เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่บ้านกับหน่วยงานอื่น	3.29	0.95	ปานกลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
28. จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด	3.47	1.06	มาก
29. ร่วมมือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน	3.44	1.02	มาก
30. จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.22	0.88	ปานกลาง
รวม	3.55	0.70	มาก
<u>ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม</u>			
31. เข้าร่วมในการจัดกิจกรรมวันสำคัญของท้องถิ่น	3.90	1.01	มาก
32. ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนในหมู่บ้าน	3.80	0.91	มาก
33. ช่วยกันเสียสละเวลาในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.83	0.91	มาก
34. ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น	3.33	0.94	ปานกลาง
35. ดูแลรักษาศาสนสมบัติของท้องถิ่น	3.86	0.88	มาก
36. ช่วยกันเผยแพร่วัฒนธรรมที่งดงามของท้องถิ่น	3.76	0.92	มาก
37. ชักชวนให้เยาวชนจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.73	0.94	มาก
38. รู้จักแต่งกายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรม	3.76	0.96	มาก
39. เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น	3.16	1.00	ปานกลาง
40. ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.35	0.79	ปานกลาง
รวม	3.65	0.67	มาก
รวมทั้งสิ้น	3.45	0.61	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านเพศหญิง มีระดับการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.45$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 3.03 - 3.34$)

ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านเพศหญิง มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.45$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ($\bar{X} = 3.64 - 3.87$) ยกเว้นเรื่อง รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม เรื่อง พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการ เรื่อง จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา - นันทนาการ เรื่อง เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา - นันทนาการ และเรื่อง เป็นตัวแทนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา - นันทนาการระหว่างหมู่บ้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03 - 3.40$)

ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านเพศหญิง มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44 - 3.91$) ยกเว้นเรื่อง จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และเรื่อง เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่บ้านกับหน่วยงานอื่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22 - 3.29$)

ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่เป็นเพศหญิง มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกือบทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73 - 3.90$) ยกเว้นเรื่อง เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น และเรื่อง ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16 - 3.35$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
เยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 15 – 20 ปี โดยรวมและเป็นรายด้าน

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
1. ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ	3.06	0.78	ปานกลาง
2. ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	3.44	0.74	มาก
3. ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.43	0.73	มาก
4. ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม	3.56	0.70	มาก
รวม	3.37	0.63	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 15 – 20 ปี มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 15 – 20 ปี มีระดับการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ และด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.43 - 3.56$) ส่วนด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
เยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 15 – 20 ปี โดยรวม รายด้าน และรายข้อ

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติงาน
<u>ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ</u>			
1. เข้าร่วมประชุมกำหนดการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.22	0.96	ปานกลาง
2. มีส่วนคัดเลือกเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.06	0.95	ปานกลาง
3. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.08	1.03	ปานกลาง
4. รวบรวมกลุ่มเยาวชนที่สนใจเหมือนกันเพื่อจัด กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.20	1.02	ปานกลาง
5. แสวงหาอาชีพใหม่ที่เหมาะสมกับเยาวชนในหมู่บ้าน	3.16	1.05	ปานกลาง
6. จัดหางบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาอาชีพใน หมู่บ้าน	2.84	1.11	ปานกลาง
7. แนะนำความรู้ในด้านการผลิตและการซื้อขาย	2.95	1.09	ปานกลาง
8. แนะนำการใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกิจกรรมส่งเสริม อาชีพ	3.13	0.96	ปานกลาง
9. ติดต่อประสานงานวิทยากรมาให้ความรู้ในด้านอาชีพ	3.07	1.06	ปานกลาง
10. ร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้านในการกำหนดราคาซื้อ ขาย	3.84	1.09	มาก
รวม	3.06	0.78	ปานกลาง
<u>ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ</u>			
11. ให้ความร่วมมือในการสำรวจข้อมูลพื้นฐานด้านกีฬา - นันทนาการ	3.62	1.01	มาก
12. ชักชวนให้คนในหมู่บ้านเห็นความสำคัญของกีฬา – นันทนาการ	3.73	0.97	มาก
13. เสนอแนะในการจัดกิจกรรมกีฬา – นันทนาการในหมู่ บ้าน	3.66	0.97	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
14. เชิญชวนให้เยาวชนในหมู่บ้านเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.78	0.95	มาก
15. จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.18	1.02	ปานกลาง
16. เป็นตัวแทนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ ระหว่างหมู่บ้าน	3.46	1.11	มาก
17. รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม	3.04	1.10	ปานกลาง
18. จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการกีฬา – นันทนาการ	3.45	1.05	มาก
19. เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจการด้านกีฬา – นันทนาการ	3.25	0.95	ปานกลาง
20. พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการ	3.19	0.98	ปานกลาง
รวม	3.44	0.74	มาก
<u>ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์</u>			
21. ช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภายในหมู่บ้าน	3.79	0.92	มาก
22. ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน	3.43	1.00	มาก
23. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์	3.26	0.97	ปานกลาง
24. ช่วยกันรักษาและดูแลสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้าน	3.79	1.00	มาก
25. ปรับปรุงสถานที่สาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน	3.53	0.95	มาก
26. ส่งเสริมเยาวชนในหมู่บ้านให้ร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์	3.57	1.05	มาก
27. เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่บ้านกับหน่วยงานอื่น	3.15	1.01	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
28. จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด	3.32	1.11	ปานกลาง
29. ร่วมมือแก้ไขปัญหาก่ที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน	3.28	1.05	ปานกลาง
30. จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.14	0.98	ปานกลาง
รวม	3.43	0.73	มาก
<u>ด้านกิจกรรมบำรู้งศาสนาและวัฒนธรรม</u>			
31. เข้าร่วมในการจัดกิจกรรมวันสำคัญของท้องถิ่น	3.84	0.97	มาก
32. ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนในหมู่บ้าน	3.70	0.89	มาก
33. ช่วยกันเสียสละเวลาในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.78	0.92	มาก
34. ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น	3.31	1.05	ปานกลาง
35. ดูแลรักษาศาสนสมบัติของท้องถิ่น	3.79	0.94	มาก
36. ช่วยกันเผยแพร่วัฒนธรรมที่ดีงามของท้องถิ่น	3.68	0.99	มาก
37. ชักชวนให้เยาวชนจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.67	1.00	มาก
38. รู้จักแต่งกายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรม	3.71	1.01	มาก
39. เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น	2.94	1.03	ปานกลาง
40. ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.13	0.98	ปานกลาง
รวม	3.56	0.70	มาก
รวมทั้งสิ้น	3.37	0.63	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 15 – 20 ปี มีระดับการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ($\bar{X} = 2.84 - 3.22$) ยกเว้นเรื่อง ร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้านในการกำหนดราคาซื้อขาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$)

ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 15 – 20 ปี มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ($\bar{X} = 3.45 - 3.78$) ยกเว้นเรื่อง รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อมเรื่อง จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ เรื่อง พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ และเรื่อง เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา – นันทนาการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04 - 3.25$)

ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 15 – 20 ปี มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.43$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.43 - 3.79$) มี 5 ข้อ ยกเว้นเรื่อง จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เรื่อง เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่บ้านกับหน่วยงานอื่น เรื่อง เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ เรื่อง ร่วมมือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน และเรื่อง จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14 - 3.32$)

ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 15 - 20 ปี มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67 - 3.84$) ยกเว้นเรื่อง เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น เรื่อง ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.13 - 3.31$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
เยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 21 - 25 ปี โดยรวมและเป็นรายด้าน

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
1. ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ	3.31	0.63	ปานกลาง
2. ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	3.77	0.54	มาก
3. ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.66	0.61	มาก
4. ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม	3.62	0.55	มาก
รวม	3.59	0.50	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 20 – 25 ปี มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 21 – 25 ปี มีระดับการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 3.62 - 3.77$) ยกเว้นด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
เยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 21 – 25 ปี โดยรวม รายด้าน และรายข้อ

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติงาน
<u>ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ</u>			
1. เข้าร่วมประชุมกำหนดการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.50	0.73	มาก
2. มีส่วนคัดเลือกเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.37	0.77	ปานกลาง
3. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.31	0.98	ปานกลาง
4. รวบรวมกลุ่มเยาวชนที่สนใจเหมือนกันเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.15	1.06	ปานกลาง
5. แสวงหาอาชีพใหม่ที่เหมาะสมกับเยาวชนในหมู่บ้าน	3.40	1.00	ปานกลาง
6. จัดหางบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาอาชีพในหมู่บ้าน	3.08	0.92	ปานกลาง
7. แนะนำความรู้ในด้านการผลิตและการซื้อขาย	3.38	0.87	ปานกลาง
8. แนะนำการใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.38	0.83	ปานกลาง
9. ติดต่อประสานงานวิทยากรมาให้ความรู้ในด้านอาชีพ	3.24	0.89	ปานกลาง
10. ร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้านในการกำหนดราคาซื้อขาย	3.27	0.68	ปานกลาง
รวม	3.31	0.63	ปานกลาง
<u>ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ</u>			
11. ให้ความร่วมมือในการสำรวจข้อมูลพื้นฐานด้านกีฬา - นันทนาการ	4.01	0.65	มาก
12. ชักชวนให้คนในหมู่บ้านเห็นความสำคัญของกีฬา - นันทนาการ	4.10	0.77	มาก
13. เสนอแนะในการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการในหมู่บ้าน	3.81	0.68	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
14. เชิญชวนให้เยาวชนในหมู่บ้านเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.94	0.67	มาก
15. จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.65	0.75	มาก
16. เป็นตัวแทนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ ระหว่างหมู่บ้าน	3.78	0.85	มาก
17. รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม	3.53	0.99	มาก
18. จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการกีฬา – นันทนาการ	3.90	0.77	มาก
19. เป็นตัวแทนในการพัฒนางานกิจกรรมด้านกีฬา – นันทนาการ	3.54	0.78	มาก
20. พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการ	3.47	0.68	มาก
รวม	3.77	0.54	มาก
<u>ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์</u>			
21. ช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภายในหมู่บ้าน	3.86	0.96	มาก
22. ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน	3.79	0.80	มาก
23. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์	3.62	0.72	มาก
24. ช่วยกันรักษาและดูแลสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้าน	3.82	0.82	มาก
25. ปรับปรุงสถานที่สาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน	3.82	0.82	มาก
26. ส่งเสริมเยาวชนในหมู่บ้านให้ร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์	3.55	0.83	มาก
27. เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่บ้านกับหน่วยงานอื่น	3.65	0.80	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
28. จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด	3.73	0.94	มาก
29. ร่วมมือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน	3.42	0.70	มาก
30. จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.29	0.88	ปานกลาง
รวม	3.66	0.61	มาก
<u>ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม</u>			
31. เข้าร่วมในการจัดกิจกรรมวันสำคัญของท้องถิ่น	3.77	0.95	มาก
32. ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนในหมู่บ้าน	3.94	0.83	มาก
33. ช่วยกันเสียสละเวลาในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.77	0.87	มาก
34. ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น	3.46	0.66	มาก
35. ดูแลรักษาศาสนสมบัติของท้องถิ่น	3.77	0.80	มาก
36. ช่วยกันเผยแพร่วัฒนธรรมที่งดงามของท้องถิ่น	3.62	0.76	มาก
37. ชักชวนให้เยาวชนจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.49	0.70	มาก
38. รู้จักแต่งกายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรม	3.71	0.72	มาก
39. เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น	3.26	0.80	ปานกลาง
40. ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.45	0.68	มาก
รวม	3.62	0.55	มาก
รวมทั้งสิ้น	3.59	0.50	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 21 – 25 ปี มีระดับการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ($\bar{X} = 3.08 - 3.40$) ยกเว้นเรื่อง เข้าร่วมประชุมกำหนดการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$)

ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 21 – 25 ปี มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47 - 4.10$)

ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 21 – 25 ปี มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกือบทุกข้อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55 - 3.86$) ยกเว้นเรื่อง จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$)

ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 21 - 25 ปี มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.49 - 3.94$) ยกเว้นเรื่อง เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.26$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
เยาวชนหมู่บ้านที่มีวุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษา โดยรวมและเป็นรายด้าน

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
1. ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ	3.30	0.63	ปานกลาง
2. ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	3.58	0.51	มาก
3. ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.56	0.58	มาก
4. ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม	3.56	0.50	มาก
รวม	3.50	0.50	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ที่มีวุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษา มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีวุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษา มีระดับการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม และด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 3.56 - 3.58$) ยกเว้น ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
เยาวชนหมู่บ้านที่มีวุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษา โดยรวม รายด้าน และรายข้อ

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติงาน
<u>ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ</u>			
1. เข้าร่วมประชุมกำหนดการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.47	0.58	มาก
2. มีส่วนคัดเลือกเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.35	0.56	ปานกลาง
3. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.29	0.94	ปานกลาง
4. รวบรวมกลุ่มเยาวชนที่สนใจเหมือนกันเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.35	1.15	ปานกลาง
5. แสวงหาอาชีพใหม่ที่เหมาะสมกับเยาวชนในหมู่บ้าน	3.53	1.08	มาก
6. จัดหางบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาอาชีพในหมู่บ้าน	3.24	0.95	ปานกลาง
7. แนะนำความรู้ในด้านการผลิตและการซื้อขาย	3.12	0.95	ปานกลาง
8. แนะนำการใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.18	0.88	ปานกลาง
9. ติดต่อประสานงานวิทยากรมาให้ความรู้ในด้านอาชีพ	3.31	0.82	ปานกลาง
10. ร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้านในการกำหนดราคาซื้อขาย	3.12	0.83	ปานกลาง
รวม	3.30	0.63	ปานกลาง
<u>ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ</u>			
11. ให้ความร่วมมือในการสำรวจข้อมูลพื้นฐานด้านกีฬา - นันทนาการ	3.80	0.87	มาก
12. ชักชวนให้คนในหมู่บ้านเห็นความสำคัญของกีฬา - นันทนาการ	3.71	0.80	มาก
13. เสนอแนะในการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการในหมู่บ้าน	3.76	0.72	มาก

ตาราง 13 (ต่อ)

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
14. เชิญชวนให้เยาวชนในหมู่บ้านเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.73	0.64	มาก
15. จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.37	0.81	ปานกลาง
16. เป็นตัวแทนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ ระหว่างหมู่บ้าน	3.60	0.93	มาก
17. รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม	3.04	0.73	ปานกลาง
18. จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการกีฬา – นันทนาการ	3.84	0.90	มาก
19. เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา – นันทนาการ	3.61	0.76	มาก
20. พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการ	3.31	0.75	ปานกลาง
รวม	3.58	0.51	มาก
<u>ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์</u>			
21. ช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภายในหมู่บ้าน	3.88	0.78	มาก
22. ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน	3.60	0.93	มาก
23. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์	3.60	0.76	มาก
24. ช่วยกันรักษาและดูแลสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้าน	3.84	0.75	มาก
25. ปรับปรุงสถานที่สาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน	3.61	0.84	มาก
26. ส่งเสริมเยาวชนในหมู่บ้านให้ร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์	3.76	0.88	มาก
27. เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่บ้านกับหน่วยงานอื่น	3.43	0.68	มาก

ตาราง 13 (ต่อ)

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
28. จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด	3.41	0.98	มาก
29. ร่วมมือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน	3.16	0.66	ปานกลาง
30. จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.31	0.74	ปานกลาง
รวม	3.56	0.58	มาก
<u>ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม</u>			
31. เข้าร่วมในการจัดกิจกรรมวันสำคัญของท้องถิ่น	3.67	0.83	มาก
32. ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนในหมู่บ้าน	3.70	0.77	มาก
33. ช่วยกันเสียสละเวลาในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.78	0.80	มาก
34. ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น	3.53	0.77	มาก
35. ดูแลรักษาศาสนสมบัติของท้องถิ่น	3.84	0.72	มาก
36. ช่วยกันเผยแพร่วัฒนธรรมที่ดีงามของท้องถิ่น	3.65	0.66	มาก
37. ชักชวนให้เยาวชนจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.67	0.63	มาก
38. รู้จักแต่งกายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรม	3.70	0.74	มาก
39. เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น	3.94	0.77	มาก
40. ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.16	0.55	ปานกลาง
รวม	3.56	0.50	มาก
รวมทั้งสิ้น	3.50	0.50	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีวุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษา มีระดับการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12 - 3.35$) ยกเว้นเรื่อง เข้าร่วมประชุมกำหนดการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ และเรื่อง แสวงหาอาชีพใหม่ที่เหมาะสมกับเยาวชนในหมู่บ้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47 - 3.53$)

ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีวุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษา มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60 - 3.84$) ยกเว้นเรื่อง รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม เรื่อง พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการ และเรื่อง จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา - นันทนาการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04 - 3.37$)

ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีวุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษา มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกือบทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.41 - 3.88$) ยกเว้นเรื่อง ร่วมมือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน และเรื่อง จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16 - 3.31$)

ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีวุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษา มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกือบทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65 - 3.94$) ยกเว้นเรื่อง ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
เยาวชนหมู่บ้านที่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่า โดยรวมและเป็นรายด้าน

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
1. ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ	3.08	0.77	ปานกลาง
2. ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	3.49	0.74	มาก
3. ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.56	0.73	มาก
4. ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม	3.57	0.69	มาก
รวม	3.40	0.63	ปานกลาง

จากตาราง 14 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ที่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่า มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่า มีระดับการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.49 - 3.57$) ยกเว้นด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
เยาวชนหมู่บ้านที่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่า โดยรวม รายด้าน และรายข้อ

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติงาน
<u>ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ</u>			
1. เข้าร่วมประชุมกำหนดการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.25	0.96	ปานกลาง
2. มีส่วนคัดเลือกเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.09	0.97	ปานกลาง
3. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.11	1.03	ปานกลาง
4. รวบรวมกลุ่มเยาวชนที่สนใจเหมือนกันเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.17	1.05	ปานกลาง
5. แสวงหาอาชีพใหม่ที่เหมาะสมกับเยาวชนในหมู่บ้าน	3.16	1.03	ปานกลาง
6. จัดหางบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาอาชีพในหมู่บ้าน	2.84	1.08	ปานกลาง
7. แนะนำความรู้ในด้านการผลิตและการซื้อขาย	3.03	1.08	ปานกลาง
8. แนะนำการใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.18	0.95	ปานกลาง
9. ติดต่อประสานงานวิทยากรมาให้ความรู้ในด้านอาชีพ	3.07	1.05	ปานกลาง
10. ร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้านในการกำหนดราคาซื้อขาย	2.90	1.05	ปานกลาง
รวม	3.08	0.77	ปานกลาง
<u>ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ</u>			
11. ให้ความร่วมมือในการสำรวจข้อมูลพื้นฐานด้านกีฬา - นันทนาการ	3.68	0.98	มาก
12. ชักชวนให้คนในหมู่บ้านเห็นความสำคัญของกีฬา - นันทนาการ	3.82	0.96	มาก
13. เสนอแนะในการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการในหมู่บ้าน	3.68	0.94	มาก

ตาราง 15 (ต่อ)

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
14. เชิญชวนให้เยาวชนในหมู่บ้านเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.83	0.93	มาก
15. จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.26	1.01	ปานกลาง
16. เป็นตัวแทนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ ระหว่างหมู่บ้าน	3.52	1.09	มาก
17. รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม	3.15	1.14	ปานกลาง
18. จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการกีฬา – นันทนาการ	3.50	1.03	มาก
19. เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา – นันทนาการ	3.26	0.94	ปานกลาง
20. พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการ	3.24	0.98	ปานกลาง
รวม	3.50	0.74	มาก
<u>ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์</u>			
21. ช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภายในหมู่บ้าน	3.80	0.75	มาก
22. ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน	3.50	0.97	มาก
23. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์	3.29	0.95	ปานกลาง
24. ช่วยกันรักษาและดูแลสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้าน	3.80	1.00	มาก
25. ปรับปรุงสถานที่สาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน	3.58	0.94	มาก
26. ส่งเสริมเยาวชนในหมู่บ้านให้ร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์	3.54	1.02	มาก
27. เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่บ้านกับหน่วยงานอื่น	3.22	1.03	ปานกลาง

ตาราง 15 (ต่อ)

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
28. จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด	3.40	1.11	ปานกลาง
29. ร่วมมือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน	3.33	1.03	ปานกลาง
30. จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.15	1.00	ปานกลาง
รวม	3.46	0.73	มาก
<u>ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม</u>			
31. เข้าร่วมในการจัดกิจกรรมวันสำคัญของท้องถิ่น	3.85	0.98	มาก
32. ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนในหมู่บ้าน	3.76	0.90	มาก
33. ช่วยกันเสียสละเวลาในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.78	0.92	มาก
34. ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น	3.31	1.01	ปานกลาง
35. ดูแลรักษาศาสนสมบัติของท้องถิ่น	3.78	0.94	มาก
36. ช่วยกันเผยแพร่วัฒนธรรมที่ดีงามของท้องถิ่น	3.67	0.98	มาก
37. ชักชวนให้เยาวชนจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.63	1.00	มาก
38. รู้จักแต่งกายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรม	3.71	1.00	มาก
39. เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น	3.02	1.02	ปานกลาง
40. ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.20	0.98	ปานกลาง
รวม	3.57	0.70	มาก
รวมทั้งสิ้น	3.40	0.63	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่า มีระดับการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.84 - 3.25$)

ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่า มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50 - 3.83$) ยกเว้นเรื่อง รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม เรื่อง พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ เรื่อง จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ และเรื่อง เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา – นันทนาการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15 - 3.26$)

ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่า มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.46$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก มี 5 ข้อ ($\bar{X} = 3.50 - 3.80$) ยกเว้นเรื่อง จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เรื่อง เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่บ้านกับหน่วยงานอื่น เรื่อง เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ เรื่อง ร่วมมือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน และเรื่อง จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15 - 3.40$)

ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่า มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกือบทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63 - 3.85$) ยกเว้นเรื่อง เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น เรื่อง ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น และเรื่อง ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02 - 3.31$)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
เยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประธาน โดยรวมและเป็นรายด้าน

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
1. ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ	3.43	0.64	มาก
2. ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	3.71	0.62	มาก
3. ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.67	0.57	มาก
4. ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม	3.64	0.57	มาก
รวม	3.61	0.50	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประธาน มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประธาน มีระดับการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 3.43 - 3.71$)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
เยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประธาน โดยรวม รายด้าน และรายข้อ

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติงาน
<u>ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ</u>			
1. เข้าร่วมประชุมกำหนดการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.60	0.80	มาก
2. มีส่วนคัดเลือกเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.42	0.90	มาก
3. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.44	0.88	มาก
4. รวบรวมกลุ่มเยาวชนที่สนใจเหมือนกันเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.64	0.98	มาก
5. แสวงหาอาชีพใหม่ที่เหมาะสมกับเยาวชนในหมู่บ้าน	3.52	0.96	มาก
6. จัดหางบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาอาชีพในหมู่บ้าน	3.30	1.00	ปานกลาง
7. แนะนำความรู้ในด้านการผลิตและการซื้อขาย	3.35	1.01	ปานกลาง
8. แนะนำการใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.48	0.89	มาก
9. ติดต่อประสานงานวิทยากรมาให้ความรู้ในด้านอาชีพ	3.39	0.96	ปานกลาง
10. ร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้านในการกำหนดราคาซื้อขาย	3.17	0.97	ปานกลาง
รวม	3.43	0.64	มาก
<u>ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ</u>			
11. ให้ความร่วมมือในการสำรวจข้อมูลพื้นฐานด้านกีฬา - นันทนาการ	3.93	0.87	มาก
12. ชักชวนให้คนในหมู่บ้านเห็นความสำคัญของกีฬา - นันทนาการ	4.01	0.81	มาก
13. เสนอแนะในการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการในหมู่บ้าน	3.89	0.84	มาก

ตาราง 17 (ต่อ)

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
14. เชิญชวนให้เยาวชนในหมู่บ้านเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	4.00	0.84	มาก
15. จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.44	0.97	มาก
16. เป็นตัวแทนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ ระหว่างหมู่บ้าน	3.66	1.03	มาก
17. รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม	3.39	1.05	ปานกลาง
18. จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการกีฬา – นันทนาการ	3.81	0.85	มาก
19. เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา – นันทนาการ	3.48	0.90	มาก
20. พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการ	3.46	0.84	มาก
รวม	3.71	0.62	มาก
<u>ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์</u>			
21. ช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภายในหมู่บ้าน	3.88	0.94	มาก
22. ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน	3.78	0.82	มาก
23. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์	3.52	0.90	มาก
24. ช่วยกันรักษาและดูแลสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้าน	3.86	0.82	มาก
25. ปรับปรุงสถานที่สาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน	3.77	0.80	มาก
26. ส่งเสริมเยาวชนในหมู่บ้านให้ร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์	3.81	0.86	มาก
27. เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่บ้านกับหน่วยงานอื่น	3.51	0.97	มาก

ตาราง 17 (ต่อ)

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
28. จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด	3.67	1.04	มาก
29. ร่วมมือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน	3.56	0.91	มาก
30. จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.33	0.92	ปานกลาง
รวม	3.67	0.57	มาก
<u>ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม</u>			
31. เข้าร่วมในการจัดกิจกรรมวันสำคัญของท้องถิ่น	3.84	0.93	มาก
32. ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนในหมู่บ้าน	3.77	0.82	มาก
33. ช่วยกันเสียสละเวลาในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.80	0.86	มาก
34. ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น	3.44	0.80	มาก
35. ดูแลรักษาศาสนสมบัติของท้องถิ่น	3.86	0.84	มาก
36. ช่วยกันเผยแพร่วัฒนธรรมที่ดีงามของท้องถิ่น	3.73	0.83	มาก
37. ชักชวนให้เยาวชนจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.75	0.83	มาก
38. รู้จักแต่งกายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรม	3.65	0.84	มาก
39. เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น	3.21	1.01	ปานกลาง
40. ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.34	0.93	ปานกลาง
รวม	3.64	0.57	มาก
รวมทั้งสิ้น	3.61	0.50	มาก

จากตาราง 17 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ ประธาน มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.43$) และเมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.42 - 3.64$) ยกเว้นเรื่อง ร่วม กับคณะกรรมการหมู่บ้านในการกำหนดราคาซื้อขาย เรื่อง จัดหางบประมาณในการจัดกิจกรรม พัฒนาอาชีพในหมู่บ้าน เรื่อง แนะนำความรู้ในด้านการผลิตและการซื้อขาย และเรื่อง ติดต่อ ประสานงานวิทยากรมาให้ความรู้ในด้านอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17 - 3.39$)

ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ ประธาน มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44 - 4.01$) ยกเว้นเรื่อง รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึก ซ้อม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$)

ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ ประธาน มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นราย ข้อ พบว่า เกือบทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51 - 3.88$) ยกเว้นเรื่อง จัดหาอุปกรณ์ในการ จัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$)

ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่ง หน้าที่ประธาน มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) และเมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44 - 3.86$) ยกเว้นเรื่อง เป็นตัวแทน ของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น และเรื่อง ช่วยกันสรุปผลการจัด กิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21 - 3.34$)

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
เยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่เลขานุการ โดยรวมและเป็นรายด้าน

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
1. ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ	2.87	0.75	ปานกลาง
2. ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	3.34	0.74	ปานกลาง
3. ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.33	0.77	ปานกลาง
4. ด้านกิจกรรมบำรุ้งศาสนาและวัฒนธรรม	3.52	0.74	มาก
รวม	3.27	0.64	ปานกลาง

จากตาราง 18 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่เลขานุการ มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่เลขานุการ มีระดับการปฏิบัติงานเกือบทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 2.87 - 3.33$) ยกเว้นด้านกิจกรรมบำรุ้งศาสนาและวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$)

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
เยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่เลขานุการ โดยรวม รายด้าน และรายข้อ

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติงาน
<u>ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ</u>			
1. เข้าร่วมประชุมกำหนดการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.04	0.94	ปานกลาง
2. มีส่วนคัดเลือกเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	2.90	0.88	ปานกลาง
3. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	2.90	1.06	ปานกลาง
4. รวบรวมกลุ่มเยาวชนที่สนใจเหมือนกันเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	2.86	1.00	ปานกลาง
5. แสวงหาอาชีพใหม่ที่เหมาะสมกับเยาวชนในหมู่บ้าน	2.98	1.04	ปานกลาง
6. จัดหางบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาอาชีพในหมู่บ้าน	2.59	1.03	น้อย
7. แนะนำความรู้ในด้านการผลิตและการซื้อขาย	2.82	1.05	ปานกลาง
8. แนะนำการใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	2.96	0.92	ปานกลาง
9. ติดต่อประสานงานวิทยากรมาให้ความรู้ในด้านอาชีพ	2.89	1.02	ปานกลาง
10. ร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้านในการกำหนดราคาซื้อขาย	2.75	1.04	ปานกลาง
รวม	2.84	0.75	ปานกลาง
<u>ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ</u>			
11. ให้ความร่วมมือในการสำรวจข้อมูลพื้นฐานด้านกีฬา - นันทนาการ	3.53	1.00	มาก
12. ชักชวนให้คนในหมู่บ้านเห็นความสำคัญของกีฬา - นันทนาการ	3.66	1.00	มาก
13. เสนอแนะในการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการในหมู่บ้าน	3.54	0.95	มาก

ตาราง 19 (ต่อ)

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
14. เชิญชวนให้เยาวชนในหมู่บ้านเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.69	0.92	มาก
15. จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.15	0.98	ปานกลาง
16. เป็นตัวแทนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ ระหว่างหมู่บ้าน	3.43	1.08	มาก
17. รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม	2.95	1.09	ปานกลาง
18. จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการกีฬา – นันทนาการ	3.34	1.08	ปานกลาง
19. เป็นตัวแทนในการพัฒนางานกิจกรรมด้านกีฬา – นันทนาการ	3.18	0.93	ปานกลาง
20. พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการ	3.09	0.97	ปานกลาง
รวม	3.36	0.74	ปานกลาง
<u>ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์</u>			
21. ช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภายในหมู่บ้าน	3.75	0.92	มาก
22. ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน	3.30	1.02	ปานกลาง
23. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์	3.19	0.94	ปานกลาง
24. ช่วยกันรักษาและดูแลสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้าน	3.75	1.06	มาก
25. ปรับปรุงสถานที่สาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน	3.45	1.00	มาก
26. ส่งเสริมเยาวชนในหมู่บ้านให้ร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์	3.38	1.06	ปานกลาง
27. เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่บ้านกับหน่วยงานอื่น	3.06	0.96	ปานกลาง

ตาราง 19 (ต่อ)

การปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติงาน
28. จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด	3.20	1.09	ปานกลาง
29. ร่วมมือแก้ไขปัญาที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน	3.12	1.01	ปานกลาง
30. จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.06	0.97	ปานกลาง
รวม	3.33	0.77	ปานกลาง
<u>ด้านกิจกรรมบำรูงศาสนาและวัฒนธรรม</u>			
31. เข้าร่วมในการจัดกิจกรรมวันสำคัญของท้องถิ่น	3.82	1.00	มาก
32. ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนในหมู่บ้าน	3.73	0.92	มาก
33. ช่วยกันเสียสละเวลาในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.76	0.64	มาก
34. ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น	3.26	1.09	ปานกลาง
35. ดูแลรักษาสถาสนสมบัติของท้องถิ่น	3.74	0.97	มาก
36. ช่วยกันเผยแพร่วัฒนธรรมที่ดิงามของท้องถิ่น	3.62	1.02	มาก
37. ชักชวนให้เยาวชนจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.54	1.02	มาก
38. รู้จักแต่งกายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรม	3.75	1.04	มาก
39. เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น	2.85	0.95	ปานกลาง
40. ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.10	0.93	ปานกลาง
รวม	3.52	0.74	มาก
รวมทั้งสิ้น	3.27	0.64	ปานกลาง

จากตาราง 19 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่เลขานุการ มีระดับการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกือบทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75 - 3.04$) ยกเว้นเรื่อง จัดหางบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาอาชีพในหมู่บ้าน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.59$)

ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่เลขานุการ มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากมี 5 ข้อ ($\bar{X} = 3.43 - 3.69$) ยกเว้นเรื่อง รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม เรื่อง พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการ เรื่อง จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา - นันทนาการ เรื่อง เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา - นันทนาการ และเรื่อง จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการกีฬา - นันทนาการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.95 - 3.34$)

ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่เลขานุการ มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06 - 3.38$) ยกเว้นเรื่อง ปรับปรุงสถานที่สาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน เรื่อง ช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภายในหมู่บ้าน และเรื่อง ช่วยกันรักษาและดูแลสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.45 - 3.75$)

ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่เลขานุการ มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54 - 3.82$) ยกเว้นเรื่อง เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น เรื่อง ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น และเรื่อง ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.85 - 3.26$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงาน

ในตอนนี้เป็นการเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านต่างกลุ่ม โดยการทดสอบค่าที (t – test) ดังต่อไปนี้

3.1 เปรียบเทียบต่างกลุ่มเพศ เมื่อจำแนกตามเพศ มีเยาวชนเพศชาย มีจำนวน 194 คน และเยาวชนเพศหญิง มีจำนวน 186 คน เป็นการทดสอบสมมติฐาน ที่ว่า “เยาวชนที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ในจังหวัดชัยภูมิ แตกต่างกัน” ผลการเปรียบเทียบได้นำเสนอใน ตาราง 20 – 24

ตาราง 20 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

การปฏิบัติงาน	เพศ				t
	ชาย		หญิง		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ	3.05	0.79	3.17	0.73	-1.49
2. ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	3.56	0.74	3.45	0.68	1.60
3. ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.40	0.71	3.55	0.70	-2.07*
4. ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม	3.49	0.67	3.65	0.67	-2.25*
รวม	3.38	0.61	3.45	0.61	-1.21

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่า เยาวชนที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 21 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามเพศ
ด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ

การปฏิบัติงาน ด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	เพศ				t
	ชาย		หญิง		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. เข้าร่วมประชุมกำหนดการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.21	0.93	3.34	0.91	-1.41
2. มีส่วนคัดเลือกเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม	3.13	1.01	3.11	0.84	0.71
3. อาชีพเสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.03	1.05	3.23	0.98	-1.92
4. รวบรวมกลุ่มเยาวชนที่สนใจเหมือนกันเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.26	1.06	3.12	1.06	1.33
5. แสวงหาอาชีพใหม่ที่เหมาะสมกับเยาวชนในหมู่บ้าน	3.19	1.10	3.24	1.00	-0.48
6. จัดหางบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาอาชีพในหมู่บ้าน	2.75	1.10	3.04	1.03	-2.65**
7. แนะนำความรู้ในด้านการผลิตและการซื้อขาย	2.93	1.11	3.16	1.00	-2.05*
8. แนะนำการใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.18	1.00	3.18	0.87	-0.02
9. ติดต่อประสานงานวิทยากรมาให้ความรู้ในด้านอาชีพ	3.00	1.05	3.21	1.00	-2.00*
10. ร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้านในการกำหนดราคาซื้อขาย	2.82	1.07	3.03	0.98	-1.97*
รวม	3.05	0.79	3.17	0.73	-1.49

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 21 แสดงว่า เยาวชนที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง แนะนำความรู้ในด้านการผลิต และการซื้อขาย เรื่อง ติดต่อประสานงานวิทยากรมาให้ความรู้ในด้านอาชีพ และเรื่อง ร่วมกับ คณะกรรมการหมู่บ้านในการกำหนดราคาซื้อขาย และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง จัดหางบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาอาชีพในหมู่บ้าน นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 22 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามเพศ
ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ

การปฏิบัติงาน ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	เพศ				t
	ชาย		หญิง		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
11. ให้ความร่วมมือในการสำรวจข้อมูลพื้นฐานด้านกีฬา - นันทนาการ	3.64	1.05	3.75	0.87	-1.10
12. ชักชวนให้คนในหมู่บ้านเห็นความสำคัญของกีฬา – นันทนาการ	3.87	0.92	3.74	0.96	1.34
13. เสนอแนะในการจัดกิจกรรมกีฬา – นันทนาการในหมู่บ้าน	3.70	0.92	3.67	0.92	0.31
14. เชิญชวนให้เยาวชนในหมู่บ้านเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.83	0.89	3.80	0.91	0.31
15. จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.33	1.05	3.22	0.92	1.08
16. เป็นตัวแทนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการระหว่างหมู่บ้าน	3.64	1.09	3.40	1.03	2.21*
17. รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม	3.24	1.14	3.03	1.03	1.88
18. จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการกีฬา – นันทนาการ	3.64	1.06	3.44	0.96	2.01*
19. เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา – นันทนาการ	3.40	1.00	3.22	0.83	1.92
20. พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการ	3.31	0.97	3.18	0.90	1.43
รวม	3.56	0.74	3.45	0.68	1.60

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงว่า เยาวชนที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬา และนันทนาการโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง เป็นตัวแทนเพื่อเข้าร่วม กิจกรรมกีฬา – นันทนาการระหว่างหมู่บ้าน และเรื่อง จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการ กีฬา – นันทนาการ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 23 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามเพศ
ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

การปฏิบัติงาน ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	เพศ				t
	ชาย		หญิง		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
21. ช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภายในหมู่บ้าน	3.71	0.97	3.91	0.87	-2.14*
22. ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน	3.47	0.98	3.54	0.95	-0.74
23. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญ ประโยชน์	3.23	0.98	3.44	0.88	-2.24*
24. ช่วยกันรักษาและดูแลสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้าน	3.69	0.99	3.91	0.93	-2.27*
25. ปรับปรุงสถานที่สาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน	3.51	0.95	3.67	0.89	-1.76
26. ส่งเสริมเยาวชนในหมู่บ้านให้ร่วมกันบำเพ็ญ ประโยชน์	3.53	1.03	3.60	0.98	-0.69
27. เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่	3.21	1.02	3.29	0.95	-0.78
28. จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกัน ยาเสพติด	3.34	1.12	3.47	1.06	-1.23
29. ร่วมมือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน	3.19	0.95	3.44	1.02	-2.47*
30. จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.13	1.03	3.22	0.88	-0.88
รวม	3.40	0.71	3.55	0.70	-2.07*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 23 แสดงว่า เยาวชนที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติงานด้านกิจกรรม
บำเพ็ญประโยชน์โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง ช่วยกันดูแล
รักษาความสะอาดภายในหมู่บ้าน เรื่อง เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์
และเรื่อง ช่วยกันรักษาและดูแลสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้าน และเรื่อง ร่วมมือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น
ภายในหมู่บ้าน นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 24 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามเพศ
ด้านกิจกรรมบำรู้งศาสนาและวัฒนธรรม

การปฏิบัติงาน ด้านกิจกรรมบำรุ้งศาสนาและวัฒนธรรม	เพศ				t
	ชาย		หญิง		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
31. เข้าร่วมในการจัดกิจกรรมวันสำคัญของท้องถิ่น	3.76	0.92	3.90	1.01	-1.36
32. ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนในหมู่บ้าน	3.70	0.85	3.80	0.91	-1.05
33. ช่วยกันเสียสละเวลาในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.73	0.90	3.83	0.91	-1.09
34. ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น	3.35	1.02	3.33	0.94	-0.22
35. ดูแลรักษาศาสนสมบัติของท้องถิ่น	3.72	0.94	3.86	0.88	-1.48
36. ช่วยกันเผยแพร่วัฒนธรรมที่ดั่งามของท้องถิ่น	3.58	0.96	3.76	0.92	-1.87
37. ชักชวนให้เยาวชนจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.54	0.95	3.73	0.94	-2.01*
38. รู้จักแต่งกายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรม	3.66	0.96	3.76	0.96	-1.05
39. เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น	2.86	0.96	3.16	1.00	--3.04**
40. ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.05	1.03	3.35	0.79	-3.26**
รวม	3.49	0.67	3.65	0.67	-2.25*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 24 แสดงว่า เยาวชนที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมบำรู้งศาสนาและวัฒนธรรมโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง ชักชวนให้เยาวชนจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น และเรื่อง ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 เปรียบเทียบต่างกลุ่มอายุ เมื่อจำแนกตามอายุ มีเยาวชนที่มีอายุ 15 – 20 ปี มีจำนวน 302 คน และเยาวชนที่มีอายุ 21 – 25 ปี มีจำนวน 186 คน เป็นการทดสอบสมมติฐาน ที่ว่า “เยาวชนที่มีอายุต่างกัน มีการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ในจังหวัดชัยภูมิ แตกต่างกัน” ผลการเปรียบเทียบได้นำเสนอใน ตาราง 25 – 29

ตาราง 25 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน

การปฏิบัติงาน	อายุ				t
	15 – 20 ปี		21 – 25 ปี		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ	3.06	0.78	3.31	0.63	-2.65**
2. ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	3.44	0.74	3.77	0.54	-3.80**
3. ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.43	0.73	3.66	0.61	-2.58**
4. ด้านกิจกรรมบำรุ้งศาสนาและวัฒนธรรม	3.56	0.70	3.62	0.55	-0.77
รวม	3.37	0.63	3.59	0.50	-2.89**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 25 แสดงว่า เยาวชนที่มีอายุต่างกัน มีการปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เกือบทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านกิจกรรมบำรุ้งศาสนาและวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 26 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามอายุ
ด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ

การปฏิบัติงาน ด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	อายุ				t
	15 – 20 ปี		21 – 25 ปี		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. เข้าร่วมประชุมกำหนดการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.22	0.96	3.50	0.73	-2.42*
2. มีส่วนคัดเลือกเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม	3.06	0.95	3.38	0.78	-2.70**
3. อาชีพเสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.08	1.03	3.31	0.98	-1.74
4. รวบรวมกลุ่มเยาวชนที่สนใจเหมือนกันเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.20	1.06	3.15	1.06	0.36
5. แสวงหาอาชีพใหม่ที่เหมาะสมกับเยาวชนในหมู่บ้าน	3.16	1.05	3.40	1.00	-1.78
6. จัดหางบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาอาชีพในหมู่บ้าน	2.85	1.11	3.08	0.92	-1.68
7. แนะนำความรู้ในด้านการผลิตและการซื้อขาย	2.95	1.09	3.38	0.87	-3.24**
8. แนะนำการใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.13	0.96	3.38	0.83	-2.16*
9. ติดต่อประสานงานวิทยากรมาให้ความรู้ในด้านอาชีพ	3.07	1.06	3.24	0.89	-1.36
10. ร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้านในการกำหนดราคาซื้อขาย	2.84	1.09	3.27	0.68	-3.34**
รวม	3.06	0.78	3.31	0.63	-2.65**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 26 แสดงว่า เยาวชนที่มีอายุต่างกัน มีการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง เข้าร่วมประชุม กำหนดการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ และเรื่อง แนะนำการใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ ส่วนข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เรื่อง มีส่วนคัดเลือกเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม เรื่อง แนะนำความรู้ในด้านการผลิตและการซื้อขาย และเรื่อง ร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้านในการกำหนดราคาซื้อขาย นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 27 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามอายุ
ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ

การปฏิบัติงาน ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	อายุ				t
	15 – 20 ปี		21 – 25 ปี		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
11. ให้ความร่วมมือในการสำรวจข้อมูลพื้นฐานด้าน กีฬา - นันทนาการ	3.62	1.01	4.01	0.66	-3.28**
12. ชักชวนให้คนในหมู่บ้านเห็นความสำคัญของกีฬา – นันทนาการ	3.73	0.97	4.10	0.77	-3.14**
13. เสนอแนะในการจัดกิจกรรมกีฬา – นันทนาการใน หมู่บ้าน	3.66	0.97	3.81	0.69	-1.30
14. เชิญชวนให้เยาวชนในหมู่บ้านเข้าร่วมกิจกรรม กีฬา – นันทนาการ	3.78	0.95	3.94	0.67	-1.33
15. จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรม กีฬา – นันทนาการ	3.18	1.02	3.65	0.73	-3.86**
16. เป็นตัวแทนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการระหว่างหมู่บ้าน	3.46	1.11	3.78	0.85	-2.39*
17. รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม	3.04	1.10	3.53	1.00	-3.56**
18. จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการกีฬา – นันทนาการ	3.45	1.06	3.90	0.77	-3.51**
19. เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา – นันทนาการ	3.25	0.95	3.54	0.78	-2.48*
20. พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการ	3.19	0.98	3.47	0.68	-2.42*
รวม	3.44	0.74	3.77	0.54	-3.80**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 27 แสดงว่า เยาวชนที่มีอายุต่างกัน มีการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬา และนันทนาการโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง เป็นตัวแทนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการระหว่างหมู่บ้าน เรื่อง เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา – นันทนาการ และเรื่องพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง ให้ความร่วมมือในการสำรวจข้อมูลพื้นฐานด้านกีฬา – นันทนาการ เรื่องชักชวนให้คนในหมู่บ้านเห็นความสำคัญของกีฬา – นันทนาการ เรื่อง จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ เรื่อง รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม และเรื่อง จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการกีฬา – นันทนาการ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 28 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามอายุ
ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

การปฏิบัติงาน ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	อายุ				t
	15 – 20 ปี		21 – 25 ปี		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
21. ช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภายในหมู่บ้าน	3.79	0.92	3.86	0.96	-0.57
22. ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน	3.43	1.00	3.79	0.80	-3.00**
23. เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญ ประโยชน์	3.26	0.97	3.62	0.73	-3.04**
24. ช่วยกันรักษาและดูแลสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้าน	3.79	1.00	3.82	0.82	-0.21
25. ปรับปรุงสถานที่สาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน	3.53	0.95	3.82	0.80	-2.52**
26. ส่งเสริมเยาวชนในหมู่บ้านให้ร่วมกันบำเพ็ญ ประโยชน์	3.57	1.05	3.55	0.83	0.14
27. เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่	3.15	1.01	3.65	0.80	-4.13**
28. จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกัน ยาเสพติด	3.32	1.11	3.73	0.94	-3.01**
29. ร่วมมือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน	3.28	1.05	3.42	0.69	-1.15
30. จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.14	0.98	3.29	0.88	-1.28
รวม	3.43	0.73	3.66	0.61	-2.58**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 28 แสดงว่า เยาวชนที่มีอายุต่างกัน มีการปฏิบัติงานด้านกิจกรรม
บำเพ็ญประโยชน์โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง ช่วยกันดูแล
รักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน เรื่อง เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์
เรื่อง ปรับปรุงสถานที่สาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน เรื่อง เป็นตัวแทนในการประสานงานการ
พัฒนาหมู่ และเรื่อง จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด นอกนั้น
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 29 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามอายุ
ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม

การปฏิบัติงาน ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม	อายุ				t
	15 – 20 ปี		21 – 25 ปี		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
31. เข้าร่วมในการจัดกิจกรรมวันสำคัญของท้องถิ่น	3.84	0.97	3.77	0.95	-0.61
32. ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนในหมู่บ้าน	3.70	0.89	3.94	0.83	-2.13*
33. ช่วยกันเสียสละเวลาในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.78	0.92	3.77	0.87	-0.08
34. ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น	3.31	1.05	3.46	0.66	-1.23
35. ดูแลรักษาศาสนสมบัติของท้องถิ่น	3.79	0.94	3.77	0.81	0.22
36. ช่วยกันเผยแพร่วัฒนธรรมที่ดีงามของท้องถิ่น	3.68	0.99	3.62	0.76	0.53
37. ชักชวนให้เยาวชนจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.67	1.00	3.49	0.70	1.51
38. รู้จักแต่งกายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรม	3.71	1.02	3.71	0.72	0.06
39. เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น	2.94	1.03	3.26	0.80	-2.53**
40. ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.13	0.98	3.45	0.68	-2.69**
รวม	3.56	0.70	3.62	0.55	-0.77

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 29 แสดงว่า เยาวชนที่มีอายุต่างกัน มีการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรมโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนในหมู่บ้าน และแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น และเรื่อง ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 เปรียบเทียบต่างกลุ่มวุฒิการศึกษา เมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษา เยาวชนที่มี การศึกษาระดับประถม มีจำนวน 49 คน และเยาวชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมและสูงกว่า มี จำนวน 331 คน เป็นการทดสอบสมมติฐาน ที่ว่า “เยาวชนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการ ปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ในจังหวัดชัยภูมิ แตกต่างกัน” ผลการเปรียบเทียบได้นำเสนอใน ตาราง 30 – 34

ตาราง 30 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามวุฒิ การศึกษา โดยรวมและรายด้าน

การปฏิบัติงาน	วุฒิการศึกษา				t
	ประถม		มัธยม, สูงกว่า		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ	3.30	0.63	3.08	0.77	1.87
2. ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	3.58	0.51	3.49	0.74	0.74
3. ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.56	0.58	3.46	0.73	0.89
4. ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม	3.56	0.50	3.57	0.69	-0.07
รวม	3.50	0.50	3.40	0.63	1.04

จากตาราง 30 แสดงว่า เยาวชนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 31 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ

การปฏิบัติงาน ด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	วุฒิการศึกษา				t
	ประถม		มัธยม, สูงกว่า		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. เข้าร่วมประชุมกำหนดการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.47	0.58	3.25	0.96	1.57
2. มีส่วนคัดเลือกเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม	3.35	0.56	3.09	0.97	1.83
3. อาชีพเสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.29	0.94	3.11	1.03	1.15
4. รวบรวมกลุ่มเยาวชนที่สนใจเหมือนกันเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.35	1.15	3.17	1.05	1.09
5. แสวงหาอาชีพใหม่ที่เหมาะสมกับเยาวชนในหมู่บ้าน	3.53	1.08	3.16	1.03	2.31*
6. จัดหางบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาอาชีพในหมู่บ้าน	3.24	0.95	2.84	1.08	2.46*
7. แนะนำความรู้ในด้านการผลิตและการซื้อขาย	3.12	0.95	3.03	1.08	0.57
8. แนะนำการใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.18	0.88	3.18	0.95	0.02
9. ติดต่อประสานงานวิทยากรมาให้ความรู้ในด้านอาชีพ	3.31	0.82	3.07	1.05	1.49
10. ร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้านในการกำหนดราคาซื้อขาย	3.12	0.83	2.90	1.05	1.43
รวม	3.30	0.63	3.08	0.77	1.87

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 31 แสดงว่า เยาวชนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง แสวงหาอาชีพใหม่ที่เหมาะสมกับเยาวชนในหมู่บ้าน และเรื่อง จัดหางบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาอาชีพในหมู่บ้าน นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 32 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ

การปฏิบัติงาน ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	วุฒิการศึกษา				t
	ประถม		มัธยม,สูงกว่า		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
11. ให้ความร่วมมือในการสำรวจข้อมูลพื้นฐานด้านกีฬา - นันทนาการ	3.80	0.87	3.68	0.98	0.77
12. ชักชวนให้คนในหมู่บ้านเห็นความสำคัญของกีฬา – นันทนาการ	3.71	0.79	3.82	0.96	-0.75
13. เสนอแนะในการจัดกิจกรรมกีฬา – นันทนาการในหมู่บ้าน	3.76	0.72	3.68	0.95	0.56
14. เชิญชวนให้เยาวชนในหมู่บ้านเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.73	0.64	3.83	0.93	-0.68
15. จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.37	0.81	3.26	1.01	0.69
16. เป็นตัวแทนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการระหว่างหมู่บ้าน	3.59	0.93	3.52	1.09	0.46
17. รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม	3.04	0.74	3.15	1.14	-0.68
18. จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการกีฬา – นันทนาการ	3.84	0.90	1.50	1.03	2.18*
19. เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา – นันทนาการ	3.61	0.76	3.26	0.94	2.48*
20. พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการ	3.31	0.55	3.24	0.98	0.47
รวม	3.58	0.51	3.49	0.74	0.74

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 32 แสดงว่า เยาวชนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการกีฬา – นันทนาการ และเรื่อง เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา – นันทนาการ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 33 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา
ศึกษาด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

การปฏิบัติงาน ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์		วุฒิการศึกษา				t
		ประถม		มัธยม, สูงกว่า		
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
21.	ช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภายในหมู่บ้าน	3.88	0.78	3.79	0.95	0.58
22.	ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน	3.59	0.93	3.49	0.97	0.67
23.	เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญ ประโยชน์	3.59	0.76	3.29	0.95	2.09*
24.	ช่วยกันรักษาและดูแลสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้าน	3.84	0.75	3.79	0.99	0.29
25.	ปรับปรุงสถานที่สาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน	3.61	0.84	3.58	0.94	0.21
26.	ส่งเสริมเยาวชนในหมู่บ้านให้ร่วมกันบำเพ็ญ ประโยชน์	3.76	0.88	3.54	1.02	1.41
27.	เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่	3.43	0.68	3.22	1.03	1.35
28.	จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกัน ยาเสพติด	3.41	0.98	3.40	1.11	0.04
29.	ร่วมมือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน	3.16	0.66	3.33	1.03	-1.09
30.	จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.31	0.74	3.15	0.99	1.06
รวม		3.56	0.58	3.46	0.73	0.89

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 แสดงว่า เยาวชนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 34 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษาด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม

การปฏิบัติงาน ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม	วุฒิการศึกษา				t
	ประถม		มัธยม, สูงกว่า		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
31. เข้าร่วมในการจัดกิจกรรมวันสำคัญของท้องถิ่น	3.67	0.83	3.85	0.98	-1.21
32. ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนในหมู่บ้าน	3.69	0.77	3.76	0.90	-0.46
33. ช่วยกันเสียสละเวลาในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.78	0.80	3.78	0.92	-0.01
34. ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น	3.53	0.77	3.11	1.01	1.46
35. ดูแลรักษาศาสนสมบัติของท้องถิ่น	3.84	0.72	3.78	0.94	0.39
36. ช่วยกันเผยแพร่วัฒนธรรมที่ดีงามของท้องถิ่น	3.65	0.66	3.67	0.98	-0.10
37. ชักชวนให้เยาวชนจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.67	0.63	3.63	0.99	0.33
38. รู้จักแต่งกายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรม	3.69	0.74	3.71	0.99	-0.13
39. เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น	2.94	0.76	3.02	1.02	-0.50
40. ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.16	0.55	3.20	0.98	-0.27
รวม	3.56	0.50	3.57	0.69	-0.07

จากตาราง 34 แสดงว่า เยาวชนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

3.4 เปรียบเทียบตามตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการ เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการ เยาวชนที่มีตำแหน่งประธาน มีจำนวน 162 คน และเยาวชนที่มีตำแหน่งเลขานุการ มีจำนวน 218 คน เป็นการทดสอบสมมติฐาน ที่ว่า “เยาวชนที่มีตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการต่างกัน มีการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ในจังหวัดชัยภูมิ แตกต่างกัน” ผลการเปรียบเทียบได้นำเสนอใน ตาราง 35 – 39

ตาราง 35 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการ โดยรวมและรายด้าน

การปฏิบัติงาน	ตำแหน่งหน้าที่				t
	ประธาน		เลขานุการ		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ	3.43	0.64	2.87	0.75	7.65**
2. ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	3.71	0.62	3.36	0.74	4.88**
3. ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.67	0.57	3.33	0.77	4.78**
4. ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม	3.64	0.57	3.52	0.74	1.76
รวม	3.61	0.50	3.27	0.65	5.65**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 35 แสดงว่า เยาวชนที่มีตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการต่างกัน มีการปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เกือบทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 36 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการ ด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ

การปฏิบัติงาน ด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	ตำแหน่งหน้าที่				t
	ประธาน		เลขานุการ		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. เข้าร่วมประชุมกำหนดการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.60	0.80	3.04	0.94	6.16**
2. มีส่วนคัดเลือกเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม	3.42	0.90	2.90	0.89	5.62**
3. อาชีพเสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.44	0.88	2.90	1.07	5.27**
4. รวบรวมกลุ่มเยาวชนที่สนใจเหมือนกันเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.64	0.98	2.86	1.00	7.52**
5. แสวงหาอาชีพใหม่ที่เหมาะสมกับเยาวชนในหมู่บ้าน	3.52	0.96	2.98	1.05	5.23**
6. จัดหางบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาอาชีพในหมู่บ้าน	3.30	1.00	2.59	1.03	6.74**
7. แนะนำความรู้ในด้านการผลิตและการซื้อขาย	3.35	1.01	2.82	1.05	4.95**
8. แนะนำการใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	3.48	0.89	2.96	0.92	5.47**
9. ติดต่อประสานงานวิทยากรมาให้ความรู้ในด้านอาชีพ	3.39	0.96	2.89	1.02	4.82**
10. ร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้านในการกำหนดราคาซื้อขาย	3.17	0.97	2.75	1.04	4.00**
รวม	3.43	0.64	2.87	0.75	7.65**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 36 แสดงว่า เยาวชนที่มีตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการต่างกัน มีการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 37 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ

การปฏิบัติงาน ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	ตำแหน่งหน้าที่				t
	ประธาน		เลขานุการ		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
11. ให้ความร่วมมือในการสำรวจข้อมูลพื้นฐานด้านกีฬา - นันทนาการ	3.93	0.87	3.53	1.00	4.06**
12. ชักชวนให้คนในหมู่บ้านเห็นความสำคัญของกีฬา – นันทนาการ	4.01	0.81	3.66	1.00	3.72**
13. เสนอแนะในการจัดกิจกรรมกีฬา – นันทนาการในหมู่บ้าน	3.89	0.84	3.54	0.95	3.76**
14. เชิญชวนให้เยาวชนในหมู่บ้านเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.99	0.84	3.69	0.92	3.26**
15. จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ	3.44	0.97	3.15	0.98	2.90**
16. เป็นตัวแทนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการระหว่างหมู่บ้าน	3.66	1.04	3.43	1.09	2.12*
17. รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม	3.39	1.05	2.95	1.09	3.91**
18. จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการกีฬา – นันทนาการ	3.81	0.85	3.34	1.08	4.62**
19. เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา – นันทนาการ	3.48	0.89	3.18	0.93	3.07**
20. พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา - นันทนาการ	3.46	0.84	3.09	0.97	3.83**
รวม	3.71	0.62	3.36	0.74	4.88**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 37 แสดงว่า เยาวชนที่มีตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการต่างกัน มีการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง เป็นตัวแทนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา - นันทนาการระหว่างหมู่บ้าน และนอกนั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 38 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

การปฏิบัติงาน ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์		ตำแหน่งหน้าที่				t
		ประธาน		เลขานุการ		
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
21.	ช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภายในหมู่บ้าน	3.88	0.94	3.75	0.92	1.41
22.	ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน	3.78	0.82	3.30	1.02	4.87**
23.	เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญ ประโยชน์	3.52	0.89	3.19	0.94	3.52**
24.	ช่วยกันรักษาและดูแลสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้าน	3.86	0.82	3.75	1.06	1.12
25.	ปรับปรุงสถานที่สาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน	3.77	0.80	3.45	0.99	3.40**
26.	ส่งเสริมเยาวชนในหมู่บ้านให้ร่วมกันบำเพ็ญ ประโยชน์	3.81	0.87	3.38	1.06	4.25**
27.	เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่	3.51	0.97	3.06	0.96	4.46**
28.	จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกัน ยาเสพติด	3.67	1.04	3.20	1.09	4.25**
29.	ร่วมมือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน	3.56	0.91	3.12	1.01	4.29**
30.	จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.33	0.92	3.06	0.97	2.76**
รวม		3.67	0.57	3.33	0.77	4.78**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 38 แสดงว่า เยาวชนที่มีตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการต่างกัน มีการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน เรื่อง เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ เรื่อง ปรับปรุงสถานที่สาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน เรื่อง ส่งเสริมเยาวชนในหมู่บ้านให้ร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์ เรื่อง เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่บ้าน เรื่อง จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด เรื่อง ร่วมมือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน และเรื่อง จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

ตาราง 39 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการ ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม

การปฏิบัติงาน ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม		ตำแหน่งหน้าที่				t
		ประธาน		เลขานุการ		
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
31.	เข้าร่วมในการจัดกิจกรรมวันสำคัญของท้องถิ่น	3.84	0.93	3.82	0.99	0.18
32.	ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนในหมู่บ้าน	3.77	0.82	3.73	0.92	0.46
33.	ช่วยกันเสียสละเวลาในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.80	0.86	3.76	0.94	0.37
34.	ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น	3.44	0.80	3.26	1.10	1.08
35.	ดูแลรักษาศาสนสมบัติของท้องถิ่น	3.86	0.84	3.74	0.97	1.26
36.	ช่วยกันเผยแพร่วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น	3.73	0.83	3.62	1.02	1.11
37.	ชักชวนให้เยาวชนจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.75	0.84	3.54	1.02	2.16*
38.	รู้จักแต่งกายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรม	3.65	0.84	3.75	1.04	-0.89
39.	เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น	3.21	1.01	2.85	0.95	3.25**
40.	ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น	3.34	0.93	3.09	0.93	2.58**
รวม		3.64	0.57	3.52	0.74	1.76

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 39 แสดงว่า เยาวชนที่มีตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการต่างกัน มีการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรมโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง ชักชวนให้เยาวชนจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น และแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น และเรื่อง ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น นอกนั้น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 175 คน ดังตาราง 40 - 44

ตาราง 40 ค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ

ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	ความถี่
<u>ปัญหา</u>	
ประชาชนและเยาวชนขาดความรู้, ความเข้าใจ, ความสนใจ และความร่วมมือเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ	30
งบประมาณไม่เพียงพอ	19
ขาดวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในการประกอบอาชีพ	13
ไม่ส่งเสริมอาชีพเสริมให้กับเยาวชนและประชาชนในท้องถิ่น	11
ขาดแคลนอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้รวมทั้งสถานที่ในการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพ	10
ขาดบุคลากรที่เป็นแกนนำมาให้ความรู้ในการประกอบอาชีพและหาอาชีพให้ทำ	9
ขาดการประชาสัมพันธ์และผู้สนับสนุนให้จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมอาชีพ	7
ประชาชนไม่มีเงินทุนและความรู้	6
หมู่บ้านอยู่ไกลทำให้การประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ค่อนข้างลำบาก	5
สภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมไม่เหมาะสม	2
<u>ข้อเสนอแนะ</u>	
จัดให้มีการส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชนและเยาวชนภายในหมู่บ้าน เพื่อให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มากกว่าเดิม	23
จัดสรรงบประมาณมากขึ้นเพื่อประโยชน์ในหลายอย่าง เช่น จัดซื้ออุปกรณ์ จัดหาวิทยากร	21
จัดให้มีวิทยากรมาให้ความรู้แก่ชาวบ้านอย่างสม่ำเสมอ	18
มีการเปิดอบรมวิชาชีพและการปฏิบัติงานแนะแนวอาชีพอย่างทั่วถึง	11

ตาราง 40 (ต่อ)

ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	ความถี่
มีแกนนำหมู่บ้านจัดตั้งองค์การเพื่อประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ	7
ปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการประกอบอาชีพ	6
จัดหาเงินทุนให้ประชาชนกู้ยืม	3
ให้ความสำคัญกับเยาวชนของหมู่บ้าน	3

จากตาราง 40 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีปัญหาการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ ในเรื่อง ประชาชนและเยาวชนขาดความรู้, ความเข้าใจ, ความสนใจ และความร่วมมือเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ เป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ เรื่องงบประมาณไม่เพียงพอ เรื่องขาดวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในการประกอบอาชีพ เรื่องไม่ส่งเสริมอาชีพเสริมให้กับเยาวชนและประชาชนในท้องถิ่น เรื่องขาดแคลนอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้รวมทั้งสถานที่ในการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพ เรื่องขาดบุคลากรที่เป็นแกนนำมาให้ความรู้ในการประกอบอาชีพและหาอาชีพให้ทำ เรื่องขาดการประชาสัมพันธ์และผู้สนับสนุนให้จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมอาชีพ เรื่องประชาชนไม่มีเงินทุนและความรู้ เรื่องหมู่บ้านอยู่ไกลทำให้การประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ค่อนข้างลำบาก และเรื่องสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมไม่เหมาะสม

คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีข้อเสนอแนะการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ ในเรื่อง จัดให้มีการส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชนและเยาวชนภายในหมู่บ้าน เพื่อให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มากกว่าเดิม เป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ เรื่องจัดสรรงบประมาณมากขึ้นเพื่อประโยชน์ในหลายอย่าง เช่น จัดซื้ออุปกรณ์ จัดหาวิทยากร เรื่องจัดให้มีวิทยากรมาให้ความรู้แก่ชาวบ้านอย่างสม่ำเสมอ เรื่องมีการเปิดอบรมวิชาชีพและการปฏิบัติงานแนะแนวอาชีพอย่างทั่วถึง เรื่องมีแกนนำหมู่บ้านจัดตั้งองค์การเพื่อประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เรื่องปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการประกอบอาชีพ เรื่องจัดหาเงินทุนให้ประชาชนกู้ยืม และเรื่องให้ความสำคัญกับเยาวชนของหมู่บ้าน

ตาราง 41 ค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ

ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	ความถี่
<u>ปัญหา</u>	
ขาดแคลนอุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์กีฬาไม่ทนและชำรุดง่าย	43
สนามกีฬาไม่ได้มาตรฐาน สถานที่ทำสนามไม่เพียงพอและหายาก	18
งบประมาณที่จัดสรรให้มีไม่เพียงพอที่จะจัดสรรในด้านต่าง ๆ ได้ เช่นจัดการแข่งขันกีฬาในแต่ละครั้ง	14
ประชาชนและเยาวชนไม่ให้ความสนใจในกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ	11
ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานราชการหรือหน่วยงานต่าง ๆ ในการสนับสนุนเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการ	9
ขาดผู้นำและผู้ให้ความรู้ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	6
ประชาชนและเยาวชนไม่มีพื้นฐานทางด้านกีฬา	3
มีการทุจริตในระดับสูงเรื่องงบประมาณ	1
<u>ข้อเสนอแนะ</u>	
จัดหาอุปกรณ์และสถานที่ให้เพียงพอและมีความทนทาน	29
จัดสรรงบประมาณให้กับด้านกีฬาและนันทนาการโดยตรง	21
มีการประชาสัมพันธ์และจัดหาวิทยากรมาแนะนำให้ความรู้และบอกประโยชน์ของการเล่นกีฬา	15
มีการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างเยาวชน, ผู้ใหญ่และระหว่างหมู่บ้านหรือตำบลเพื่อความสามัคคี	11
จัดให้มีการสนับสนุนด้านกีฬาเพื่อการดำรงชีวิตที่ถูกสุขลักษณะ	9
จัดให้มีความร่วมมือกันร่วมกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการมากกว่านี้	5

จากตาราง 41 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีปัญหาการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ในเรื่อง ขาดแคลนอุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์กีฬาไม่ทนและชำรุดง่าย เป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ เรื่องสนามกีฬาไม่ได้มาตรฐาน สถานที่ทำสนามไม่เพียงพอและหายาก เรื่องงบประมาณที่จัดสรรให้มีไม่เพียงพอที่จะจัดสรรในด้านต่าง ๆ ได้ เช่นจัดการแข่งขันกีฬาในแต่ละครั้ง เรื่องประชาชนและเยาวชนไม่ให้ความสนใจในกิจกรรมกีฬาและ

สุขภาพ เรื่องขาดความร่วมมือจากหน่วยงานราชการหรือหน่วยงานต่าง ๆ ในการสนับสนุนเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการ เรื่องขาดผู้นำและผู้ให้ความรู้ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ เรื่องประชาชนและเยาวชนไม่มีพื้นฐานทางด้านกีฬา และเรื่องมีการทุจริตในระดับสูงเรื่องงบประมาณ

คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีข้อเสนอแนะการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ในเรื่อง จัดหาอุปกรณ์และสถานที่ให้เพียงพอและมีความทนทาน เป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ เรื่องจัดสรรงบประมาณให้กับด้านกีฬาและนันทนาการโดยตรง เรื่องมีการประชาสัมพันธ์และจัดหาวิทยากรมาแนะนำให้ความรู้และบอกประโยชน์ของการเล่นกีฬา เรื่องมีการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างเยาวชน, ผู้ใหญ่และระหว่างหมู่บ้านหรือตำบลเพื่อความสามัคคี เรื่องจัดให้มีการสนับสนุนด้านกีฬาเพื่อการดำรงชีวิตที่ถูกต้องสุขลักษณะ และเรื่องจัดให้มีความร่วมมือกันร่วมกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการมากกว่านี้

ตาราง 42 ค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	ความถี่
<u>ปัญหา</u>	
ประชาชนและเยาวชนในหมู่บ้านขาดความร่วมมือและความสามัคคี	35
ขาดงบประมาณและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน	16
ขาดผู้นำที่มีความรู้ความสามารถและการประสานงานติดต่อให้คำแนะนำ	6
ขาดการประชาสัมพันธ์	3
การจัดกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างวันเวลาและสถานที่ ทำให้เยาวชนไม่สามารถมาร่วมได้เพราะติดเรียน	3
ไม่ส่งเสริมให้เยาวชนเข้าร่วม	1
<u>ข้อเสนอแนะ</u>	
จัดหาผู้ที่มีความรู้ความสามารถเป็นผู้ควบคุมดูแลและเป็นผู้ประสานงาน	14
จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับการจัดซื้ออุปกรณ์	12
มีการประชาสัมพันธ์และบอกประโยชน์ของกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์	11
สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนและเยาวชนให้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน	11
ส่งเสริมให้เยาวชนมีส่วนร่วมและได้แสดงความคิดเห็น	5

จากตาราง 42 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีปัญหาการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ในเรื่อง ประชาชนและเยาวชนในหมู่บ้านขาดความร่วมมือและความสามัคคี เป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ เรื่องขาดงบประมาณและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน เรื่องขาดผู้นำที่มีความรู้ความสามารถและการประสานงานติดต่อให้คำแนะนำ เรื่องขาดการประชาสัมพันธ์ เรื่องการจัดกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างวันเวลาและสถานที่ ทำให้เยาวชนไม่สามารถมาร่วมได้เพราะติดเรียน และเรื่องไม่ส่งเสริมให้เยาวชนเข้าร่วม

คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีข้อเสนอแนะการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ในเรื่อง จัดหาผู้ที่มีความรู้ความสามารถเป็นผู้ควบคุมดูแลและเป็นผู้ประสานงาน เป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ เรื่องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับการจัดซื้ออุปกรณ์ เรื่อง

มีการประชาสัมพันธ์และบอกประโยชน์ของกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ เรื่องสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนและเยาวชนให้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน และเรื่องส่งเสริมให้เยาวชนมีส่วนร่วมและได้แสดงความคิดเห็น

ตาราง 43 ค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม

ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม	ความถี่
<u>ปัญหา</u>	
ประชาชนและเยาวชนขาดความร่วมมือและขาดจิตสำนึกในกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรม	33
กิจกรรมที่จัดมีน้อยทำให้วัฒนธรรมบางอย่างถูกกลืนเลือนไป	5
ขาดแกนนำที่มีความรู้ความสามารถความเข้าใจในการสืบสานศิลปวัฒนธรรม	3
ขาดการประชาสัมพันธ์และการประสานงานที่ดีของผู้นำท้องถิ่น	2
<u>ข้อเสนอแนะ</u>	
มีการประชาสัมพันธ์และสร้างจิตสำนึกในการจัดกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมรวมถึงขนบธรรมเนียมประเพณี	19
จัดกิจกรรมฟื้นฟูวัฒนธรรมต่าง ๆ ให้กับเยาวชนและให้เยาวชนมีส่วนร่วม	11
จัดวิทยากรมาให้ความรู้ความเข้าใจ	8
ผู้นำควรเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ประชาชนในการอนุรักษ์กิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรม	4
มีการประสานงานกันระหว่างผู้นำเยาวชนกับผู้นำท้องถิ่น	2
ออกกฎข้อบังคับให้มีการร่วมกิจกรรมสัปดาห์ละครั้ง	1

จากตาราง 43 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีปัญหาการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม ในเรื่อง ประชาชนและเยาวชนขาดความร่วมมือและขาดจิตสำนึกในกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรม เป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ เรื่องกิจกรรมที่จัดมีน้อยทำให้วัฒนธรรมบางอย่างถูกกลืนเลือนไป เรื่องขาดแกนนำที่มีความรู้ความสามารถความเข้าใจในการสืบสานศิลปวัฒนธรรม และเรื่องขาดการประชาสัมพันธ์และการประสานงานที่ดีของผู้นำท้องถิ่น

คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีข้อเสนอแนะการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม ในเรื่อง มีการประชาสัมพันธ์และสร้างจิตสำนึกในการจัดกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมรวมถึงขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ เรื่องจัด

กิจกรรมฟื้นฟูวัฒนธรรมต่าง ๆ ให้กับเยาวชนและให้เยาวชนมีส่วนร่วม เรื่องจิตวิทยามาให้ความรู้ความเข้าใจ เรื่องผู้นำควรเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ประชาชนในการอนุรักษ์กิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องมีการประสานงานกันระหว่างผู้นำเยาวชนกับผู้นำท้องถิ่น และเรื่องออกกฎข้อบังคับให้มีการร่วมกิจกรรมสัปดาห์ละครั้ง

ตาราง 44 ค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ด้านอื่น ๆ

ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ	ความถี่
<u>ปัญหา</u>	
เรื่องยาเสพติดของเยาวชนและประชาชนในหมู่บ้าน	33
ปัญหาการว่างงานของสมาชิกในหมู่บ้าน	5
ขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน	3
ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศ	2
ด้านการศึกษาพื้นฐานของคนในท้องถิ่น	1
ขาดวิทยากรมาแนะนำความรู้	1
ประชาชนและเยาวชนไม่ให้ความร่วมมือในหมู่คณะ	1
<u>ข้อเสนอแนะ</u>	
จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอเพื่อที่จะจัดหาวิทยากรมาให้ความรู้เรื่องโทษของยาเสพติด	
มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับประโยชน์ของความสามัคคีและความร่วมมือ	8
มีการกวาดขันและปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง	5
คณะกรรมการหมู่บ้านควรณรงค์ปลูกป่าเพื่อการอนุรักษ์	5
จัดหาอาชีพให้กับประชาชน	3
มีการจัดการเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ในท้องถิ่น	2
	1

จากตาราง 44 แสดงว่า คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีปัญหาการปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ ในเรื่อง เรื่องยาเสพติดของเยาวชนและประชาชนในหมู่บ้าน เป็นอันดับ 1 รองลงมา ได้แก่ เรื่องปัญหาการว่างงานของสมาชิกในหมู่บ้าน เรื่องขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน เรื่องปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศ เรื่องด้านการศึกษาพื้นฐานของคนในท้องถิ่น เรื่องขาดวิทยากรมาแนะนำความรู้ และเรื่องประชาชนและเยาวชนไม่ให้ความร่วมมือในหมู่คณะ

คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีข้อเสนอแนะการปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ ในเรื่องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอเพื่อที่จะจัดหาวิทยากรมาให้ความรู้เรื่องโทษของยาเสพติด เป็นอันดับ 1 รองลงมา ได้แก่ เรื่องมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับประโยชน์ของความสามัคคีและความร่วมมือ

เรื่องมีการกวาดขันและปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง เรื่องคณะกรรมการหมู่บ้านควรรณรงค์ปลูกป่าเพื่อการอนุรักษ์ เรื่องจัดหาอาชีพให้กับประชาชน และเรื่องมีการจัดการเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ในท้องถิ่น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

บทนี้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิใน 4 กิจกรรม คือ กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม
2. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ โดยจำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และการดำรงตำแหน่งหน้าที่
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบของการวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยสำรวจถึงสภาพปัญหาและข้อเสนอแนะจากการตอบแบบสอบถามของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านจำนวน 11,403 คน ซึ่งคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 380 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ
ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน
2. การสร้างเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสร้างขึ้นโดยศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เมื่อร่างแบบสอบถามเสร็จแล้ว ได้นำเสนอประธานกรรมการ และกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์ เพื่อขอคำปรึกษาแนะนำ แล้วนำมา

ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตรงตามเนื้อหา เพื่อให้มีความชัดเจนเที่ยงตรงตามเนื้อหา เพื่อให้มีความชัดเจนเที่ยงตรงและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากนั้นได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try – Out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ในจังหวัดชัยภูมิ นำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ของครอนบาค (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 170) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ได้เดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ได้ขอความร่วมมือกับผู้นำท้องถิ่นในการอำนวยความสะดวก และประสานงานในการติดต่อเพื่อเก็บข้อมูลกับคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในวันที่ 25 พฤศจิกายน 2541 จำนวน 380 ฉบับ เก็บข้อมูลถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2541 ได้รับแบบสอบถามกลับคืน และเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์สามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้ทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social – Science) โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยทดสอบค่าที (t – test)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งสิ้น 380 คน เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 51.10 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 48.90 มีอายุ 15 - 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 79.50 อายุ 21 - 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.50 มีวุฒิการศึกษาประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 12.90 มัธยมศึกษาและสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 78.10 มีตำแหน่งประธาน คิดเป็นร้อยละ 42.60 และเป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 57.40

2. การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

การปฏิบัติงานโดยรวมและเป็นรายข้อ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านมีการปฏิบัติงานโดยรวมและรายด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และ

ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง

คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านมีการปฏิบัติงาน ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ด้านกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ อยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้นเรื่อง รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม เรื่อง พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ เรื่อง จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ และเรื่อง เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา – นันทนาการ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ อยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้นเรื่อง เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ เรื่อง เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่บ้านกับหน่วยงานอื่น เรื่อง จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด เรื่อง ร่วมมือแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน และเรื่อง จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม อยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้นเรื่อง ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น เรื่อง เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น และเรื่อง ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น

2.1 มีระดับปฏิบัติงานจำแนกตามเพศ ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

2.1.1 คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านเพศชาย มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ และด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการและด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก

2.1.2 คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่เป็นเพศหญิง มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก และด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 มีระดับปฏิบัติงานจำแนกตามอายุ ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

2.2.1 คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 15 – 20 ปี มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ และด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง

2.2.2 คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 20 – 25 ปี มีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก และด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง

2.3 มีระดับปฏิบัติงานจำแนกตามวุฒิการศึกษา ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

2.3.1 คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ที่มีวุฒิศึกษาระดับประถมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม และด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง

2.3.2 คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ที่มีวุฒิศึกษาระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง

2.4 มีระดับปฏิบัติงานจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

2.4.1 คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประธาน มีโดยรวมอยู่ในระดับมาก และทุกด้านอยู่ในระดับมาก

2.4.2 คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่เลขานุการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) และด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก

3. เปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน

3.1 จำแนกตามเพศ ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 จำแนกตามอายุ ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

คณะกรรมการเยาวชนที่มีอายุต่างกัน มีการปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เกือบทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

คณะกรรมการเยาวชนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการหมู่บ้าน ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

คณะกรรมการเยาวชนที่มีตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการต่างกัน มีการปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เกือบทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4.1 ปัญหา

ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ ในเรื่อง ประชาชนและเยาวชนขาดความรู้, ความเข้าใจ, ความสนใจ และความร่วมมือเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ เป็นอันดับ 1 รองลงมา ได้แก่ เรื่องงบประมาณไม่เพียงพอ เรื่องขาดวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในการประกอบอาชีพ เรื่องไม่ส่งเสริมอาชีพเสริมให้กับเยาวชนและประชาชนในท้องถิ่น เรื่องขาดแคลนอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้รวมทั้งสถานที่ในการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพ เรื่องขาดบุคลากรที่เป็นแกนนำให้ความรู้ในการประกอบอาชีพและหาอาชีพให้ทำ เรื่องขาดการประชาสัมพันธ์และผู้สนับสนุนให้จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมอาชีพ เรื่องประชาชนไม่มีเงินทุนและความรู้ เรื่องหมู่บ้านอยู่ไกลทำให้การประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ค่อนข้างลำบาก และเรื่องสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมไม่เหมาะสม

ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ในเรื่อง ขาดแคลนอุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์กีฬาไม่ทนและชำรุดง่าย เป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ เรื่องสนามกีฬาไม่ได้มาตรฐาน สถานที่ทำสนามไม่เพียงพอและหายาก เรื่องงบประมาณที่จัดสรรให้มีไม่เพียงพอที่จะจัดสรรในด้านต่าง ๆ ได้ เช่นจัดการแข่งขันกีฬาในแต่ละครั้ง เรื่องประชาชนและเยาวชนไม่ให้ความสนใจในกิจกรรมกีฬาและ สุขภาพ เรื่องขาดความร่วมมือจากหน่วยงานราชการหรือหน่วยงานต่าง ๆ ในการสนับสนุน เกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการ เรื่องขาดผู้นำและผู้ให้ความรู้ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ เรื่องประชาชนและเยาวชนไม่มีพื้นฐานทางด้านกีฬา และเรื่องมีการทุจริตในระดับสูงเรื่องงบประมาณ

ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ในเรื่อง ประชาชนและเยาวชนในหมู่บ้าน ขาดความร่วมมือและความสามัคคี เป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ เรื่องขาดงบประมาณและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน เรื่องขาดผู้นำที่มีความรู้ความสามารถและการประสานงานติดต่อให้คำแนะนำ เรื่องขาดการประชาสัมพันธ์ เรื่องการจัดกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างวันเวลาและสถานที่ ทำให้เยาวชนไม่สามารถมาร่วมได้เพราะติดเรียน และเรื่องไม่ส่งเสริมให้เยาวชนเข้าร่วม

ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม ในเรื่อง ประชาชนและเยาวชนขาดความร่วมมือและขาดจิตสำนึกในกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรม เป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ เรื่องกิจกรรมที่จัดมีน้อยทำให้วัฒนธรรมบางอย่างถูกลืมเลือนไป เรื่องขาดแกนนำที่มีความรู้ความสามารถความเข้าใจในการสืบสานศิลปวัฒนธรรม และเรื่องขาดการประชาสัมพันธ์และการประสานงานที่ดีของผู้นำท้องถิ่น

ด้านอื่นๆ ในเรื่องยาเสพติดติดของเยาวชนและประชาชนในหมู่บ้าน เป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ เรื่องปัญหาการว่างงานของสมาชิกในหมู่บ้าน เรื่องขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน เรื่องปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศ เรื่องด้านการศึกษา พื้นฐานของคนในท้องถิ่น เรื่องขาดวิทยากรมาแนะนำความรู้ และเรื่องประชาชนและเยาวชนไม่ให้ความร่วมมือในหมู่คณะ

4.2 ข้อเสนอแนะ

ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ ในเรื่องจัดให้มีการส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชนและเยาวชนภายในหมู่บ้าน เพื่อให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มากกว่าเดิม เป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ เรื่องจัดสรรงบประมาณมากขึ้นเพื่อประโยชน์ในหลายอย่าง เช่น จัดซื้ออุปกรณ์ จัดหาวิทยากร เรื่องจัดให้มีวิทยากรมาให้ความรู้แก่ชาวบ้านอย่างสม่ำเสมอ เรื่องมีการเปิดอบรมวิชาชีพและการปฏิบัติงานแนะแนวอาชีพอย่างทั่วถึง เรื่องมีแกนนำหมู่บ้านจัดตั้ง

องค์กรเพื่อประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เรื่องปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการประกอบอาชีพ เรื่องจัดหาเงินทุนให้ประชาชนกู้ยืม และเรื่องให้ความสำคัญกับเยาวชนของหมู่บ้าน

ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ในเรื่องจัดหาอุปกรณ์และสถานที่ให้เพียงพอและมีความทนทาน เป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ เรื่องจัดสรรงบประมาณให้กับด้านกีฬาและนันทนาการโดยตรง เรื่องมีการประชาสัมพันธ์และจัดหาวิทยากรมาแนะนำให้ความรู้และบอกประโยชน์ของการเล่นกีฬา เรื่องมีการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างเยาวชน, ผู้ใหญ่และระหว่างหมู่บ้านหรือตำบลเพื่อความสามัคคี เรื่องจัดให้มีการสนับสนุนด้านกีฬาเพื่อการดำรงชีวิตที่ถูกสุขลักษณะ และเรื่องจัดให้มีความร่วมมือกันร่วมกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการมากกว่านี้

ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ในเรื่อง จัดหาผู้ที่มีความรู้ความสามารถเป็นผู้ควบคุมดูแลและเป็นผู้ประสานงาน เป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ เรื่องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับการจัดซื้ออุปกรณ์ เรื่องมีการประชาสัมพันธ์และบอกประโยชน์ของกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ เรื่องสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนและเยาวชนให้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน และเรื่องส่งเสริมให้เยาวชนมีส่วนร่วมและได้แสดงความคิดเห็น

ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม ในเรื่อง มีการประชาสัมพันธ์และสร้างจิตสำนึกในการจัดกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมรวมถึงขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ เรื่องจัดกิจกรรมฟื้นฟูวัฒนธรรมต่าง ๆ ให้กับเยาวชนและให้เยาวชนมีส่วนร่วม เรื่องจัดวิทยากรมาให้ความรู้ความเข้าใจ เรื่องผู้นำควรเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ประชาชนในการอนุรักษ์กิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องมีการประสานงานกันระหว่างผู้นำเยาวชนกับผู้นำท้องถิ่น และเรื่องออกกฎข้อบังคับให้มีการร่วมกิจกรรมสัปดาห์ละครั้ง

ด้านอื่น ๆ ในเรื่องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอเพื่อที่จะจัดหาวิทยากรมาให้ความรู้เรื่องโทษของยาเสพติด เป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ เรื่องมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับประโยชน์ของความสามัคคีและความร่วมมือ เรื่องมีการกวาดขันและปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง เรื่องคณะกรรมการหมู่บ้านควรรณรงค์ปลูกป่าเพื่อการอนุรักษ์ เรื่องจัดหาอาชีพให้กับประชาชน และเรื่องมีการจัดการเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ในท้องถิ่น

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ เรื่องระดับการปฏิบัติงาน การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงาน และปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีประเด็นอภิปราย ดังนี้

1. การปฏิบัติงานโดยรวมและรายด้าน คือ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมดังกล่าวมากขึ้น จึงทำให้การปฏิบัติหน้าที่ได้ผลดีอยู่ในระดับมาก และเยาวชนในหมู่บ้านได้มีบทบาทและมีสัดส่วนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฟรอยด์(Freud) ที่ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีสัญชาตญาณเดิมมีลักษณะการเอาตัวเองเป็นศูนย์กลางความสนใจของคนอื่นทั้งหมด จึงทำให้เด็กวัยรุ่นสร้างความรู้สึกรักและอุทิศตัวเองเพื่อสังคม ซึ่งในวัยนี้จะมีอุดมการณ์เป็นคนที่มีคุณธรรมสูง และให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่เป็นส่วนรวมมากขึ้น สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (2524 : 6) เยาวชนเป็นผู้ที่อยู่ในช่วงชีวิตที่สามารถพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ สามารถใช้วิจารณญาณโดยมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล สามารถที่จะรับรู้สภาพความเป็นจริงในสังคมและเป็นแกนนำในการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ แสนผ่องจับ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการค้าเนินกิจกรรมของศูนย์เยาวชนตำบลในพื้นที่ความรับผิดชอบของศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชน เขต 6 กรณีศึกษาเฉพาะผู้นำศูนย์เยาวชนตำบลที่เข้ารับชมเยาวชน ประจำปี พ.ศ. 2538 ผลการวิจัยพบว่า ศูนย์เยาวชนตำบล ได้ปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนในหน้าที่เป็นประจำและได้ผลดี

2. การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามเพศ

2.1 การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามเพศชาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยเรียนและมีภารกิจทางบ้านมากเมื่อเลิกเรียนแล้วต้องไปช่วยงานครอบครัวต่อ ซึ่งผู้ชายสามารถที่จะช่วยงานได้มากกว่าผู้หญิง ซึ่งมี 2 ด้านที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ และด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กิจกรรมดังกล่าวจะให้ความสำคัญกับผู้ใหญ่มากกว่าเยาวชนเพราะเยาวชนต้องไปเรียนไม่สามารถมาร่วมกิจกรรมในตอนกลางวันได้ ส่วนใหญ่จะอยู่เฉพาะตอนเย็น ส่วนด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการและด้านกิจกรรมบำรุงศาสนา

และวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากเพราะ เพศชายเป็นเพศที่ชอบใช้กำลังก็จะเล่นกีฬาและเวลาไปช่วยงานในวัดผู้ชายสะดวกมากกว่าเพศหญิง

2.2 การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่เป็นเพศหญิง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการส่งเสริมอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง อาจจะเป็นเพราะกิจกรรมดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติในช่วงเวลากลางวัน ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวเยาวชนยังอยู่ในโรงเรียน และบางครั้งก็ติดภารกิจในครอบครัวก็ต้องช่วยบิดามารดา และร่วมไปถึงในปัจจุบันจะเน้นเด็กที่เรียนเก่งแต่ไม่ได้เน้นให้เด็กเรียนแล้วเป็นคนดี และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้กับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่เกิดภายในชุมชนนั้น จึงอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ไม่สนใจในอาชีพเสริมที่จัดให้และเป็นเพราะกิจกรรมส่วนใหญ่จะจัดให้กับผู้ใหญ่เท่านั้น ทำให้เยาวชนถูกละเลยจึงเป็นเหตุให้เยาวชนไม่สนใจในกิจกรรมดังกล่าว

3. การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามอายุ

3.1 การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 15 – 20 ปี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะ วัยนี้เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของการเชื่อมโยงระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ นักการศึกษาถือว่าเป็นวัยที่เปลี่ยนแปลงมากที่สุดในทุก ๆ ด้าน เช่น ด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคม เป็นต้น ทำให้เกิดความวิตกกังวลต่อสภาพร่างกาย และต้องมาเผชิญกับความคาดหวังใหม่ ๆ ของสังคม และพ่อแม่ ในช่วงนี้วัยรุ่นจะอยากรู้ อยากเห็น และอยากลอง และต้องการค้นหาเอกลักษณ์ของตนเอง (คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและดูแลเด็กวัยรุ่น. 2535 : 6 – 8) ทำให้ในช่วงนี้มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับด้านที่อยู่ในระดับมาก คือ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม เป็นเพราะวัยนี้ต้องการเข้าสังคมมากขึ้นเริ่มที่จะคบเพื่อเป็นหมู่คณะ มีความรับผิดชอบมากขึ้น และต้องการเป็นที่รู้จักของสังคม พร้อมทั้งมีความต้องการการยอมรับของเพื่อน ส่วนด้านการส่งเสริมอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะในวัยนี้เป็นการค้นหาความสามารถและความถนัดของตนเองทำให้ด้านนี้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

3.2 การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุ 21 - 25 ปี มีการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจจะเป็นเพราะว่า เป็นวัยที่สามารถค้นหาเอกลักษณ์ของตนเองได้สามารถที่จะแยกแยะการปฏิบัติงานและความรับผิดชอบได้โดยไม่ต้องมีคนอื่น ๆ มาบังคับ วัยนี้เป็นวัยที่มีการพัฒนาศักยภาพเต็มที่ผู้ใหญ่ได้ฝากความหวังไว้และมอบหมายให้มีการปฏิบัติงานมากขึ้น มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและความสามารถ และในปัจจุบันรัฐได้ให้ความสนใจกับประชาชนในกลุ่มนี้มากเพราะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ จึงได้มีการ

วางนโยบายและมีการจัดตั้งองค์การบริหารเยาวชนขึ้น เพื่อเป็นศูนย์กลางในการป้องกันและ
การพัฒนาเยาวชน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. 2524
: 1 – 53)

4. การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

4.1 การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ที่มีวุฒิการศึกษาอยู่ใน
ระดับประถมศึกษา มีการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเกิดจากการจัดการ
ศึกษาภายในชุมชนมีการศึกษาขั้นสูงสุดอยู่ในระดับประถมศึกษา จึงทำให้คณะกรรมการส่วน
ใหญ่จะเป็นคนในพื้นที่เข้าใจกับสภาพปัญหาและสภาพความเป็นอยู่ รวมถึงสภาพแวดล้อมใน
ชุมชนนั้น และยังมีความสนิทสนมกับคนในหมู่บ้านจึงทำให้การปฏิบัติงานมีความพอใจอยู่ใน
ระดับหนึ่ง

4.2 การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ที่มีวุฒิการศึกษาอยู่ใน
ระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่า มีการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจจะเป็นเพราะ
เยาวชนที่มีการศึกษาสูงนั้นมีความมุ่งหวังในอาชีพที่กว้างไกลมากขึ้น และบางครั้งเยาวชนใน
กลุ่มนี้ได้ไปศึกษาในตัวเมืองหรือในกรุงเทพฯ จึงทำให้ได้รับเอาวัฒนธรรมต่าง ๆ ในสังคมเมือง
เข้าไปสู่สังคมท้องถิ่น จึงทำให้ความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับประชาชนในหมู่บ้าน เป็นสาเหตุ
ทำให้เกิดความขัดแย้งและมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน ซึ่งจากสาเหตุดังกล่าวจึงทำให้เยาวชนใน
กลุ่มนี้ไม่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมหรือมีการปฏิบัติงานได้ไม่เต็มที่

5. การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ กรรมการหมู่บ้าน

5.1 การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ที่มีตำแหน่งหน้าที่ประธาน
ของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็น
เพราะเยาวชนที่มีตำแหน่งเป็นประธานเกิดความภาคภูมิใจในตนเองในตำแหน่งที่ได้รับและการ
ให้บริการแก่เยาวชนในหมู่บ้าน ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ความเป็นผู้นำของเยาวชนใน
หมู่บ้าน ในการดำรงตำแหน่งนี้มีความสำคัญมากในการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือเยาวชน
และเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เยาวชนมีบทบาทมากขึ้นในการพัฒนาหมู่บ้านรวมถึงมีส่วนร่วมในการ
สร้างความเจริญมาให้กับหมู่บ้าน

5.2 การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ที่มีตำแหน่งหน้าที่เลขานุ
การของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจ
เนื่องมาจากความรู้สึกในตำแหน่งที่ไม่สูงมากนัก ขาดความมั่นใจในตนเองไม่เกิดความภาคภูมิใจ

ใจเท่าที่ควร แต่ก็ยังเป็นโอกาสหนึ่งที่สามารถจะปฏิบัติงานได้เพื่อโอกาสในการเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงาน มีประเด็นอภิปราย ดังนี้

1. เปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงาน ของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามเพศ

การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านทั้งสองกลุ่ม มีความรู้สึกรู้สึกหรือทัศนคติในการปฏิบัติงานไม่ต่างกัน มีความรู้ความสามารถใกล้เคียงกัน มีปัญหาความคิดเห็นในการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกัน เพราะเยาวชนส่วนใหญ่มีกิจกรรมร่วมกันตลอดเวลา จึงทำให้ได้ทราบถึงปัญหาในการปฏิบัติงาน และในปัจจุบันสิทธิและเสรีภาพในการปฏิบัติงานมีเท่าเทียมกันไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง และมีการเปิดโอกาสในการพัฒนาศักยภาพและการแสดงพลังสร้างสรรค์งานแตกต่างกันตามวัยและเพศของแต่ละคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิรินทร์ บัณฑิตวิทยาสกุล (2531 : 174) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมผู้นำยุวพุทธด้านกระบวนการพัฒนาจิตใจตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดอุบลราชธานี พบว่าเพศไม่มีผลต่อพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง

2. เปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงาน ของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามอายุ

การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุต่างกันมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานการดำเนินงานที่ต่างกัน เนื่องจากกลุ่มที่มีอายุ 15 – 20 ปี จะต้องปรับสภาพทางด้านต่าง ๆ ของร่างกายที่เกิดการเปลี่ยนแปลงจึงทำให้ การปฏิบัติงานเกือบทุกด้านต่างกับ กลุ่มที่มีอายุ 21 – 25 ปี มีการปฏิบัติงานมากกว่า อาจเนื่องมาจากเยาวชนในกลุ่มนี้ค้นพบความต้องการเฉพาะหรือค้นพบความถนัดของตนเอง โดยเฉพาะด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ และด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เพราะ กิจกรรมทั้ง 3 ด้าน เป็นกิจกรรมที่เยาวชนได้แสดงความสามารถเฉพาะตัวออกมาจึงทำให้ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน ส่วนด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในส่วนนี้อาจเกิดจากการจัดกิจกรรมทางด้านนี้เยาวชนทั้ง 2 กลุ่มไม่ให้ความสนใจในกิจกรรมด้านนี้มากนัก เพราะเยาวชนส่วนใหญ่จะให้ความสนใจและขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของ

ไทย แต่จะนำไปนำเอาวัฒนธรรมตะวันตกมาใช้เป็นส่วนใหญ่จึงทำให้ผู้ใหญ่ไม่ให้ความสนใจที่จะให้เยาวชนเข้าร่วมกิจกรรม (คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและดูแลเด็กวัยรุ่น. 2535 : 25 – 30)

3. เปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงาน ของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

คณะกรรมการเยาวชนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติงานโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ คณะกรรมการที่มีวุฒิการศึกษาในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา และสูงกว่า เป็นผู้ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในกิจกรรมต่าง ๆ ที่คล้ายกัน คือส่วนใหญ่เยาวชนที่เป็นคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านจะเป็นเยาวชนในท้องถิ่น และก็ได้มาทำงานในการพัฒนาท้องถิ่นของตนจึงทำให้เยาวชนทั้ง 2 กลุ่มได้รับการยอมรับจากประชาชนในท้องถิ่น ได้รับมอบหมายงานเพิ่มขึ้น ได้รับความไว้วางใจในการตัดสินใจ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (2524 : 1 – 53) ที่ได้มีนโยบายให้มอบอำนาจหน้าที่บางประการให้เยาวชนเข้ามามีบทบาทในการบริหารท้องถิ่น ก็จะเป็นการช่วยให้เยาวชนรักและห่วงแหนในทรัพยากรของท้องถิ่น รวมทั้งได้รับความช่วยเหลือจากเยาวชนในเรื่องการดูแลรักษาบ้านเมืองของตนเอง และเป็นการให้เยาวชนไม่มีเวลาว่างที่จะไปยุ่งกับสิ่งอบายมุขต่าง ๆ รวมทั้งไม่มั่วสุมยาเสพติดซึ่งจะทำให้ท้องถิ่นนั้นมีปัญหาหลาย ๆ ด้านเกิดขึ้นได้

4. เปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงาน ของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการหมู่บ้าน

คณะกรรมการเยาวชนที่มีตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการต่างกัน มีการปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า ทั้งนี้เพราะตำแหน่งที่ได้รับมอบหมาย ความรับผิดชอบในหน้าที่ที่มีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะผู้ที่ทำหน้าที่เป็นประธาน จะต้องตระหนักในภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบและต้องใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ผลงานมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับของชุมชน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงานจะต้องกล้าที่จะตัดสินใจ ซึ่งแตกต่างจากผู้ที่ทำหน้าที่เป็นเลขานุการ ซึ่งมีหน้าที่ในความรับผิดชอบไม่มากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นผู้อำนวยความสะดวกและติดต่อประสานงานกับกรรมการฝ่ายต่าง ๆ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกิจกรรมดังกล่าวคณะกรรมการขาดจิตสำนึก ขาด

ความรับผิดชอบในการอนุรักษ์และไม่มีผู้สืบทอดในกิจกรรมดังกล่าว จึงทำให้คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านไม่ให้ความสนใจและมีการปฏิบัติงานน้อยมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลจากการศึกษาวิจัย ในเรื่องการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1.1 ควรคำนึงถึงการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ที่มาเป็นคณะกรรมการเพื่อการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์

1.2 คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ที่ปฏิบัติงานควรตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ และการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ และพร้อมที่จะพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพอยู่เสมอ

1.3 ควรจัดทำโครงการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในกิจกรรมด้านส่งเสริมอาชีพ กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม อย่างมีแบบแผนชัดเจน

1.4 ควรติดตามผลงานและประเมินผลงานทุกครั้งที่มีการปฏิบัติงาน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายเขตการวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้ ให้ครอบคลุมกับประชากร ในเขตจังหวัดข้างเคียงและทั่วประเทศ

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนในแต่ละภาค

2.3 ควรทำการวิจัยในเรื่องนี้ โดยวิธีการอื่น ๆ เช่น เทคนิควิจัยแบบเชิงคุณภาพ และมีส่วนร่วมวิธีอื่น

2.4 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเยาวชนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การพัฒนาชุมชน, กรม. คู่มือการดำเนินงานตามโครงการจัดการศึกษาเพื่อยกระดับความรู้พื้นฐานแก่กลุ่มเป้าหมายในงานพัฒนาชุมชนตามข้อตกลงความร่วมมือระหว่างกรมการพัฒนาชุมชนและกรมการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2538.
- เกศแก้ว ศรีงาม. ความแตกต่างของการใช้เวลาว่างในกิจกรรมนันทนาการของเยาวชนไทย. วิทยานิพนธ์ ส.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537. อุดมสำเนา. คณะกรรมการการพัฒนาการศึกษาอบรมและดูแลเด็กวัยรุ่น. วัยรุ่นวันสร้างสรรค์เพื่อสังคมไทย : ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาเด็กวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการการพัฒนาการศึกษาอบรมและดูแลเด็กวัยรุ่น, 2535.
- คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, กองนโยบายและแผนงานเยาวชน. ข้อเท็จจริงและตัวเลขสำคัญเกี่ยวกับเยาวชนของประเทศไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ดี แอนด์ เอส, 2524.
- _____. การพัฒนาเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ดี แอนด์ เอส, 2529.
- _____. รายงานผลการวิจัยเรื่องการศึกษาลักษณะและรูปแบบการติดตามงานและการประเมินผลงานของโครงการหลักด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2532.
- ชัยณรงค์ หนูนุกัฏ, พลโท. “การพัฒนาเยาวชนเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนเตรียมทหาร,” เอกสารวิจัยวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร. ม.ป.ท., 2535.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เจริญผล, 2534.
- ถาวร ชัยจักร. การฝึกอบรมจริยธรรมให้แก่เยาวชน : ศึกษากรณีวัดพระธรรมกาย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2539. อุดมสำเนา.
- ปัญญา หิรัญรัมย์. “การศึกษาเพื่องานอาชีพสำหรับเยาวชน,” วารสารการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : 2527.
- พลศึกษา ,กรม. สุขภาพจิตวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2538.
- พิชญ์ สมพอง. บทบาทเชิงเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของกลุ่มหนุ่มสาวในอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528. อุดมสำเนา.
- พยุงค์ศักดิ์ จันทรสุรินทร์. คณะกรรมการการพัฒนาการศึกษาอบรมและดูแลเด็กวัยรุ่น กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2535.

- ยุทธนา ปิยะจันทร์. การศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อพัฒนาอาชีพของงานพัฒนาชุมชน ในจังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- ราศรี เทพหัสดิน ณ อยุธยา. การศึกษาเปรียบเทียบความทะเยอทะยานของเด็กวัยรุ่นไทยที่มาจากครอบครัวชั้นกลางและชั้นต่ำ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. สถิติวิทยาทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช 2531.
- วัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล. ผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรมผู้นำยุวพุทธด้วยกระบวนการพัฒนาจิตใจตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531. อัดสำเนา.
- สมพงษ์ แสนผ่องจับ. การศึกษาการดำเนินกิจกรรมของศูนย์เยาวชนตำบล ในพื้นที่ความรับผิดชอบของศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชน เขตที่ 6 : กรณีศึกษาเฉพาะผู้นำศูนย์เยาวชนตำบลที่เข้ารับรองเยาวชนพระราชทาน ประจำปี 2538. เอกสารโรเนียวเย็บเล่ม, 2539.
- สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. สมุดรายงานสถิติจังหวัด ฉบับ พ.ศ. 2536. ชัยภูมิ : ศรีนนท์การพิมพ์, 2536.
- _____. สมุดรายงานสถิติจังหวัด ฉบับ พ.ศ. 2539. ชัยภูมิ : ศรีนนท์การพิมพ์, 2539.
- _____. สมุดรายงานสถิติจังหวัด ฉบับ พ.ศ. 2540. ชัยภูมิ : ศรีนนท์การพิมพ์, 2540.
- _____. สมุดรายงานสถิติจังหวัด ฉบับ พ.ศ. 2541. ชัยภูมิ : ศรีนนท์การพิมพ์, 2541.
- สุมาลี วาณิชยวโรดม. สังคมศาสตร์กับการพัฒนา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏ สวนสุนันทา, เอกสารโรเนียวเย็บเล่ม, 2535.
- Herring, Alejandro N. Rural Electrification and Fertility Change in the Southern Philippines. Population Development Review, Manila : The Population Council, 1979.

Ferguson, George A. **Statistical Analysis in Psychology and Education.** 5 th ed.

Tokyo : McGraw - Hill Book Company, 1981.

Krejcie, Robert V. and Eayle W. Morgan. **Educational and Psychological Measurement.** 1970.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือ

- | | |
|---------------------------|---|
| 1. นายธานี แสงเข็ม | กรมพัฒนาชุมชน |
| 2. นายพยัฒน์ ชาญประเสริฐ | กรมการปกครอง |
| 3. ดร. ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์ | สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
แห่งชาติ |



ที่ ทม 1007/ 4147

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

(ร. พศจิก. ยน 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นายอำเภอหนองสองห้อง

ด้วย นางสาวสอองศรี ธรรมโชติ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จังหวัดชัยภูมิ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสอองศรี ธรรมโชติ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิสาลมรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร/โทร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ ๔1๔๕



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุมนวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

ป. พศจิกายน 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัย

ด้วย นางสาวสอางศรี ธรรมโชติ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การปฏิบัติงานของ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จังหวัดชัยภูมิ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิศร ทองชั้น เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นายธานี แดงเข้ม เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวสอางศรี ธรรมโชติ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

อธิบดีราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์/โทร. 258-4119



ที่ ทม 1007/ 4144

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

{} พฤศจิกายน 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ด้วย นางสาวสอางศรี ธรรมโชติ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จังหวัดชัยภูมิ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ดร.ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสอางศรี ธรรมโชติ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร/โทร. 258-4119

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล



ที่ ทบ 1007/ ๑336

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๔ พฤศจิกายน 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ

ด้วย นางสาวสอางศรี ธรรมโชติ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โชติธรรมรत्นา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากคณะกรรมการ โดยขออนุญาตให้คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในอำเภอในเขตจังหวัดชัยภูมิ ตอบแบบสอบถามการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ในระหว่างเดือน พฤศจิกายน - ธันวาคม 2541

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสอางศรี ธรรมโชติ ได้เก็บข้อมูลการทํานิพนธ์ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาสารณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร/โทร. 258-4119

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ

คำชี้แจง

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน
ในจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งแบ่งเป็น 4 กิจกรรม คือ

2.1 กิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ

2.2 กิจกรรมกีฬา - นันทนาการ

2.3 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

2.4 กิจกรรมทางศาสนา - วัฒนธรรม

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่ต้องการให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา
และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ในจังหวัดชัยภูมิ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ
☐ ชาย
☐ หญิง
2. อายุ
☐ 15 - 20 ปี
☐ 21 - 25 ปี
3. วุฒิทางการศึกษา
☐ ประถมศึกษา
☐ มัธยมศึกษาและสูงกว่า
4. ตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการ
☐ ประธาน
☐ เลขานุการ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของท่าน และขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ข้อ	กิจกรรมของเยาวชน	ระดับการปฏิบัติงาน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	1. กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ					
1.	เข้าร่วมประชุมกำหนดการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ					
2.	มีส่วนคัดเลือกเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ.....					
3.	เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ.....					
4.	รวบรวมกลุ่มเยาวชนที่สนใจเหมือนกันเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ.....					
5.	แสวงหาอาชีพใหม่ที่เหมาะสมกับเยาวชนในหมู่บ้าน					
6.	จัดทำงบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาอาชีพในหมู่บ้าน.....					
7.	แนะนำความรู้ในด้านการผลิตและการซื้อขาย.....					
8.	แนะนำการใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ.....					
9.	ติดต่อประสานงานวิทยากรมาให้ความรู้ในด้านอาชีพ.....					
10.	ร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้านในการกำหนดราคาซื้อขาย.....					
	2. กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ					
1.	ให้ความร่วมมือในการสำรวจข้อมูลพื้นฐานด้านกีฬา – นันทนาการ.....					
2.	ชักชวนให้คนในหมู่บ้านเห็นความสำคัญของกีฬา – นันทนาการ.....					

ข้อ	กิจกรรมของเยาวชน	ระดับการปฏิบัติงาน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.	เสนอแนะในการจัดกิจกรรมกีฬา – นันทนาการในหมู่บ้าน.....					
4.	เชิญชวนให้เยาวชนในหมู่บ้านเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ.....					
5.	จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬา – นันทนาการ.....					
6.	เป็นตัวแทนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา – นันทนาการระหว่างหมู่บ้าน.....					
7.	รวมกลุ่มนักกีฬาเข้าค่ายฝึกซ้อม.....					
8.	จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการกีฬา – นันทนาการ.....					
9.	เป็นตัวแทนในการพัฒนากิจกรรมด้านกีฬา – นันทนาการ.....					
10.	พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬา – นันทนาการ...					
3. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์						
1.	ช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภายในหมู่บ้าน.....					
2.	ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน.....					
3.	เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์.....					
4.	ช่วยกันรักษาและดูแลสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้าน.....					
5.	ปรับปรุงสถานที่สาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน.....					
6.	ส่งเสริมเยาวชนในหมู่บ้านให้ร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์.....					
7.	เป็นตัวแทนในการประสานงานการพัฒนาหมู่บ้านกับหน่วยงานอื่น.....					
8.	จัดประชุมเยาวชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด					

ข้อ	กิจกรรมของเยาวชน	ระดับการปฏิบัติงาน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9.	ร่วมมือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน.....					
10.	จัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์..					
4. กิจกรรมด้านศาสนาและวัฒนธรรม						
1.	เข้าร่วมในการจัดกิจกรรมวันสำคัญของท้องถิ่น.....					
2.	ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนในหมู่บ้าน...					
3.	ช่วยกันเสียสละเวลาในวันสำคัญของท้องถิ่น.....					
4.	ชักชวนให้เยาวชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น.....					
5.	ดูแลรักษาศาสนสมบัติของท้องถิ่น.....					
6.	ช่วยกันเผยแพร่วัฒนธรรมที่ดีงามของท้องถิ่น.....					
7.	ชักชวนให้เยาวชนจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น.....					
8.	รู้จักแต่งกายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรม.....					
9.	เป็นตัวแทนของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนขนบ-ธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น.....					
10.	ช่วยกันสรุปผลการจัดกิจกรรมในวันสำคัญของท้องถิ่น.....					

**ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด ปัญหา และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานของ
คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ในจังหวัดชัยภูมิ**

คำชี้แจง โปรดเขียนปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของท่าน

1. กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ

ปัญหาในการปฏิบัติงาน

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

2. กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ

ปัญหาในการปฏิบัติงาน

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

3. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์
ปัญหาในการปฏิบัติงาน

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

4. กิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรม
ปัญหาในการปฏิบัติงาน

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

-8-

5. ด้านอื่น ๆ

ปัญหาในการปฏิบัติงาน

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

"ขอขอบคุณอย่างยิ่งในความร่วมมือนของท่าน"

สอางศรี ธรรมโชติ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล นางสาวสอางศรี ธรรมโชติ

สถานที่เกิด อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 47/352 ซอยชินเขต ทุ่งสองห้อง หลักสี่ กทม.

สถานที่ทำงานปัจจุบัน สำนักงานประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2515 ม.ศ.3 โรงเรียนสตรีจังหวัดชัยภูมิ

พ.ศ. 2517 ป.กศ. วิทยาลัยครูนครราชสีมา

พ.ศ. 2525 ค.บ. วิทยาลัยครูจันทระเกษม

พ.ศ. 2542 ก.ศม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2519 โรงเรียนบ้านชีเหล็ก อ. จตุรัส จ. ชัยภูมิ

พ.ศ. 2521 โรงเรียนบ้านหนองบัวขาว อ. เมือง จ. ชัยภูมิ

พ.ศ. 2533 กองพัฒนาบุคคล สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2534 กองคลัง สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2535 กองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2539 สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. 2540 สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี กระทรวงคมนาคม

พ.ศ. 2541 – ปัจจุบัน สำนักงานประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี

การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ

บทคัดย่อ
ของ
สอางศรี ธรรมโชติ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
พฤษภาคม 2542

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อการศึกษาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ ในกิจกรรม 4 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานโดยจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ วุฒิ การศึกษา และตำแหน่งหน้าที่ และเพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ การกำหนดกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้เปิดตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซ์และมอร์แกน ได้จำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 380 คน ได้ทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือในการเก็บข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ห้าตัวเลือกเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ ด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที

ผลการวิจัยที่สำคัญ สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง
2. การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ ที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ถ้าเป็นรายด้านพบว่า ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ และด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ ที่มีอายุต่างกัน มีการปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เกือบทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ ที่มีการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติงานโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. การปฏิบัติงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีการปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เกือบทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านกิจกรรมบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ มีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในเรื่องประชาชนและเยาวชนขาดความรู้ ความเข้าใจ และความสนใจในการประกอบอาชีพ การขาดแคลนอุปกรณ์กีฬาและอุปกรณ์กีฬาไม่มีคุณภาพ ไม่คงทน ขาดความร่วมมือ ความสามัคคีในหมู่คณะและขาดจิตสำนึกในกิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม

7. คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ มีข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชนและเยาวชนหมู่บ้าน เพื่อให้การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มากขึ้น จัดหาอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกกีฬาให้เพียงพอและอุปกรณ์กีฬาที่มีคุณภาพ หาผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการควบคุมดูแลและผู้ประสานงานที่ดี ให้มีการประชาสัมพันธ์และสร้างจิตสำนึกในกิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรมและการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ

**WORK PERFORMANCE OF THE VILLAGE YOUTH COMMITTEES IN
CHANGWAT CHAIYAPHUM**

AN ABSTRACT

BY

SA-ANGSRI THUMMACHOTI

**Presented on partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Adult Education
at Srinakharinwirot University**

May 1999

The Purposes of this research were to study the operations of the village youth committees in Changwat Chaiyaphum in 4 activities aspects namely vocational promotion, sport and ucreations, voluntary service, and religions and cultural support, to compase the operations as classified by gender, age, educational qualification, and title, and to study additional problems and suggestions on operations of those youth committees.

The sample used in this research were 380 village youth committees in Changwat Chaiyaphum, derived through the multi – stage sampling teachings based on the Krcji and Morgan's Table. The instrument used for collecting data was the five – point – rating – scale questionnaire in the operations of the village youth committees in Changwat Chaiyaphum in four activity aspects : vocational promotion, sport and ucreations, voluntary service, and religions and cultural support. The statistics used for analyzing the data were percentage, means, standard deviation, and the t-test.

The main research finding were summarized as follows :-

1. The operations of the village youth committees in Changwat Chaiyaphum as a whole was at a high level, bunk in the vocational promotion aspect was at a moderate level

2. The operations of the village youth committees in Changwat Chaiyaphum with different genders had operations as a whole with no statistically significant difference. It considered by aspects, it was found that in the voluntary service and setigions and cultural support aspects the village youth committees had operations with statistical significant difference at the .05 level. The other two aspects had no statistically significant difference.

3. The operations of the village youth committees in Changwat Chaiyaphum with different ages had operations as a whole with statistically significant difference at the .01 level. When considered by aspect, it was found with statistically significant difference at the .01, except in the religions and cultural support aspect there was no statistically significant difference.

4. The operations of the village youth committees in Changwat Chaiyaphum with different qualifications had operations as a whole and in all aspects with no significant difference.

5. The operations of the village youth committees in Changwat Chaiyaphum with different titles had operations as a whole with statistically significant difference at the .01 level. When considered by aspect, it was found with statistically significant difference at the .01 level, except in the religious and cultural support aspect with no statistically significant difference.

6. The village youth committees in Changwat Chaiyaphum had additional problems on villages and youth lacking knowledge, understanding and interest in making money, lacking sport equipment and sport equipment available was out – of – date and endurable, lacking cooperation and harmony – among committees, and lacking consciousness in the religious and cultural support activities.

7. The village youth committees in Changwat Chaiyaphum had suggestions that vocational promotion activities be organized for villages and youth as that they could use leisure time more actively sport equipment in good quality be provided, capable staff and coordinators be secured, enough consciousness in religious and cultural activities be publicized and built – up.